ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ

ಅನುಸಾಲ್ವ ಗರ್ವಭಂಗ ಮತ್ತು ನೀಲಧ್ವಜ ಕಾಳಗ

ಕವಿ

ಅಜ್ಜನಗದ್ದೆ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ

ಅಂತರಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಕ್ಷವಾಹಿನಿ®, ಬೆಂಗಳೂರು

Email: yakshaprasangakosha@gmail.com

Blog: https://yakshaprasangakosha.blogspot.in

ಆವೃತ್ತಿ ೧.೦ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೪, ೨೦೧೮

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸಂಗ ವಿಧ:

ಪೌರಾಣಿಕ

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ:

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ

ಭಾಷೆ:

ಕನ್ನಡ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ವಿವರ:

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿವರ:

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು:

473

ಪಾತ್ರಗಳು:

ಧರ್ಮರಾಜ, ಜ್ವಾಲೆ, ಭೀಮ, ಸುವೇಗ, ಮದನಮಂಜರಿ, ಅರ್ಜುನ, ಬಾದರಾಯಣ, ಸಖಿಯರು, ವೃಷಕೇತು, ದೇವಕಿ, ಸೈರಂಧ್ರಿ, ಮೇಘನಾದ, ಅನುಸಾಲ್ವ, ಗಂಗೆ, ಯೌವನಾಶ್ವ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಅಗ್ನಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ನೀಲಧ್ವಜ, ಉನ್ಮುಖ, ಸತ್ಯಭಾಮೆ, ಪ್ರವೀರ, ಚಾರಕರು

ಕಥಾಸಾರಾಂಶ:

ಕೌರವ-ಪಾಂಡವರ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪಾಂಡವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕುಲಬಾಂಧವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಇದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಇದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ತಯಾರಿಗಳಾದವು. ಭದ್ರಾವತಿ ನಗರದಿಂದ ಯೌವನಾಶ್ವ ಮೊದಲು ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರೂ ನಂತರ ದಿವ್ಯಾಶ್ವದೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬಂದ. ಮರುತ್ತನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಧನ-ಕನಕಗಳೂ ಹಿಮವತ್ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವು. ಭೀಮ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಸಕಲ ಯಾದವರನ್ನೂ ಆಮಂತ್ರಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದ. ಎಲ್ಲರೂ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇನ್ನೇನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹತನಾದ ರಾಕ್ಷಸ ಸಾಲ್ವನ ತಮ್ಮ ಅನುಸಾಲ್ವ ಅಶ್ವಮೇಧದ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೇ ತಕ್ಕ ಸಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಮಾಯಾಬಲದಿಂದ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕವಿಸಿ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ಅಪಹರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ಕಾಣದೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದರು. ಅನುಸಾಲ್ವ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದ.

ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ಗಮನಿಸಿದ. ಅನುಸಾಲ್ವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಲು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದ. ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಎಡಗಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದ. ನಂತರ ಕರ್ಣನ ಮಗ ವೃಷಕೇತು ಅನುಸಾಲ್ವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನೇ ಸ್ವತಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತ. ಅವನೂ ಸೋತುಹೋದ. ಸೋತ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಿಂದಿಸಿದಳು. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದ ವೃಷಕೇತು ಅನುಸಾಲ್ವನ ಮೇಲೆ ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಏರಿಹೋಗಿ ಅನುಸಾಲ್ವನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದ. ಅನುಸಾಲ್ವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದಿತ್ತು. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಶರಣಾದ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ಪಾಂಡವಬಲವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಯಜ್ಞ ನಿರಾತಂಕಗೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಕುದುರೆಯ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಅರ್ಜುನ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ವೃಷಕೇತು, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಕೃತವರ್ಮ, ಅನುಸಾಲ್ವ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲ ಹೊರಟರು. ದಕ್ಷಿಣದ ಅರಸರಿಂದ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುದುರೆ ಮಾಹಿಷ್ಮತಿ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಲಧ್ವಜನೆಂಬ ಅರಸು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸುನಂದೆ ಮತ್ತು ಜ್ವಾಲೆ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರಿದ್ದರು. ಸುನಂದೆಯ ಮಗ ಪ್ರವೀರ, ಜ್ವಾಲೆಯ ಮಗಳು ಸ್ವಾಹಾದೇವಿ. ಅವಳು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅಗ್ನಿ ಮಾವನಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರವೀರ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮದನಮಂಜರಿಯೊಂದಿಗೆ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೆ ಬಂದವ ಯಜ್ಞಾಶ್ವವನ್ನು ಕಂಡ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬರೆಹ ಓದಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ನೀಲಧ್ವಜನೂ ಮಗನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಂತ. ಮೊದಲು ಕರ್ಣನ ಮಗ ವೃಷಕೇತು ಪ್ರವೀರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋತ. ಬಳಿಕ ಅನುಸಾಲ್ವನೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತ. ನೀಲಧ್ವಜ ಯುದ್ಧರಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ. ಅಗ್ನಿಯೂ ಮಾವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ನೀಲಧ್ವಜನಿಗೆ ಸೋಲಿನ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದಾಗ ಅಗ್ನಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅರ್ಜುನನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೇ ಸುಡತೊಡಗಿದ. ಅರ್ಜುನ ಕಂಗಾಲಾದ. ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಅಗ್ನಿದೇವನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿದ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಅಗ್ನಿದೇವ ಪಾಂಡವರ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹ ಎರಡೂ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಅರ್ಜುನನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಡೆದ. ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಪ್ಪಕೊಡುವಂತೆ ಮಾವನಿಗೂ ಸೂಚಿಸಿದ. ನೀಲಧ್ವಜ ಕಪ್ಪಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಜ್ವಾಲೆ ಬಂದು ನೀಲಧ್ವಜನನ್ನು ತಡೆದು ಕಪ್ಪ ನೀಡುವುದನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಿದಳು. ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಹೊತ್ತಳು.

ಮರುದಿನ ನೀಲಧ್ವಜ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಮೊದಲು ಪ್ರವೀರನಿಗೂ ಅರ್ಜುನನಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀರನ ರುಂಡ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿತು. ನೀಲಧ್ವಜ ದುಃಖಿತನಾದ. ಕ್ರೋಧಗೊಂಡು ಅರ್ಜುನನ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋದ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋದ. ಹೆಂಡತಿ ಜ್ವಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಬೈದು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ. ಅರ್ಜುನ ನೀಲಧ್ವಜವನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಗೊಂಡ.

ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ವಾಲೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಉನ್ಮುಖನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ವೈರ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಆತ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ. ನಿರಾಸೆಗೊಂಡ ಅವಳು ಗಂಗಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಅರ್ಜುನ ಕೊಂದುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅರ್ಜುನನ ರುಂಡ ಅವನ ಮಗನಿಂದಲೇ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಲಿ ಎಂದು ಶಾಪಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು. ತಾನು ಬಾಣವಾಗಿ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯಿಂದ ಕುದುರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಜ್ಞ ನೆರವೇರಿತೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗದ ಕಥೆ ಮಂಗಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ :

ಅಜ್ಜನಗದ್ದೆ ಶಂಕರನಾರಾಯಣಯ್ಯ ಇವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಪಡನೂರು ಗ್ರಾಮದ ಸುಬ್ರಾಯನೆಂಬವರ ಮಗ ಎಂದು ಪ್ರಸಂಗಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾಗವತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾಭಾರತದ, ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸರಳಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದವರು. ಕೊಳಂಬೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು ಈ ಪ್ರಸಂಗಕಾರರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದರು. ಕೀರ್ತನೆ, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಂಡವವನ ದಹನ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಪ್ರಸಂಗಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು. ಇವರ ಮಗನಾದ ಅಜ್ಜನಗದ್ದೆ ಗಣಪಯ್ಯನವರು ಕೂಡಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭಾಗವತರಾದರು. ಇವರ ಮೊಮ್ಮಗ, ಅಂದರೆ ಅಜ್ಜನಗದ್ದೆ ಗಣಪಯ್ಯನವರ ಮಗ, ಸುಬ್ರಾಯ ಚೊಕ್ಕಾಡಿಯವರು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯಿದ್ದಾರೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ :

ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಭಾಮಿನಿ

ಶ್ರೀಯರಸನನು ಭಜಿಸಿ ಗೌರೀ |
ಪ್ರೀಯನಂಘ್ರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಗಣ |
ನಾಯಕಂಗಭಿನಮಿಸಿ ವಾಗೀಶ್ವರಿಯ ಬಲಗೊಂಡು ||
ತೋಯಜೋದ್ಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರಸಮು |
ದಾಯಕಾನತನಾಗಿ ಯದುಕುಲ |
ರಾಯ ಕೃಷ್ಣನ ದಯದಿ ಪೇಳುವೆನೀ ಕಥಾಮೃತವ || 1 ||

ದ್ವಿಪದಿ

ಶ್ರೀಲಲನೆಯನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಸುಜನರಿಗೆ ನಮಿಸಿ |
ಬಾಲೆದುರ್ಗಾಂಬಿಕೆಯ ಮನದಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸೀ || 2 ||
ಶೀಲನಿಧಿ ಮದ್ಗುರು ಕೃಪಾಪ್ರಸರವೆರಸೀ |
ಮೂಲೋಕಭರಿತ ಚಿದ್ರೂಪನನು ಸ್ಮರಿಸೀ || 3 ||
ವರಮಹಾಭಾರತ ಪುರಾಣಕಥನದಲಿ |
ಅರಸ ಧರ್ಮಜನಶ್ವಮೇಧ ತೊಡಗುತಲಿ || 4 ||
ಧರಣಿಪತಿ ಯೌವನಾಶ್ವನ ಹಯವ ತರಿಸೀ |
ದುರುಳನನುಸಾಲ್ವನನು ಹರಿಪದಕೆ ಮಣಿಸೀ || 5 ||
ನೀಲಧ್ವಜನ ಜೈಸಿ ಪಾರ್ಥ ಕಪ್ಪವನೂ |
ಭೂಲೋಲ ಧರ್ಮಜಂಗಿತ್ತ ಚರಿತೆಯನೂ || 6 ||
ಪೇಳುವೆನು ತಿಳಿದಂತೆ ಯಕ್ಷಗಾನದಲೀ |
ಶೀಲರಿದ ತಿದ್ದಿ ಮೆರೆಸುವುದು ಮೋದದಲೀ || 7 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಭಾಗವತ ಜನಮೌಳಿವರಗುಣ |
ಸಾಗರಗೆ ಜನಮೇಜಯಗೆ ಮಹ |
ಯೋಗಿ ಜೈಮಿನಿ ಪೇಳುತಿರೆ ಸೊಗ | ಸಾಗಿ ಕಥನ || 8 ||
ಯತಿ ಕುಲೋತ್ತಮಗೆಂದ ಪೃಥ್ವೀ |
ಪತಿ ಯಮಜ ತಾನಶ್ವಮೇಧವ |
ನತಿ ಮುದದಿ ಕೈಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯ ದಯದಿ || 9 ||
ಖೂಳನನುಸಾಲ್ವಕನ ಧುರದಲಿ |
ಸೋಲಿಸುತ ರವಿಮೊಮ್ಮ ಮತ್ತಾ |
ಶ್ರೀಲಲಾಮನ ಪದದಿ ಕೆಡಹಿದ | ಮೇಲೆ ಭರದಿ || 10 ||
ನೀಲಕೇತಾದ್ಯವನಿಪಾಲರ |
ಕಾಳಗದಿ ನರ ಜೈಸಿದಂದವ |
ಪೇಳಬೇಹುದೆನಲ್ಕೆ ವರ ಮುನಿ | ಪಾಲನುಡಿದ || 11 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇಂದುವಂಶಜ ಧರ್ಮ | ನಂದನನು ಹರಿಯ ದಯ |
ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರಲು ||
ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ತ | ಮ್ಮಂದಿರೊಡಗೂಡಿ ಸುಖ |
ದಿಂದ ಹಸ್ತಿನಪುರದೆ ಮುದದಿ || 12 ||
ಅತಿ ಮನೋಹರಮಾಗಿ | ಕ್ಷಿತಿಯ ಪಾಲಿಸುತಿರಲು |
ಶತಮಖಾದ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ||
ಮತಿಯುತನು ಜಾನಕಿಯ | ಪತಿಯವೊಲು ಸಂತಸದಿ |
ಕ್ಷಿತಿಪ ನಳನಹುಷರಿಂ ಮಿಗಿಲು || 13 ||
ಗುರು ಭೀಷ್ಮ ಕರ್ಣ ಕೌರವ ಮುಖ್ಯ ಬಾಂಧವರ |
ಧುರದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿ ಸಂಹರಿಸಿ ||
ದೊರಕಿದಘಮಂ ನೆನೆದು | ಧರಣಿಪತಿಯೊಂದುದಿನ |
ಮರುಗಿದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ || 14 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅಕಟಕಟ ಬಾಂಧವರ ಕೊಂದೀ |
ಸಕಲ ವೈಭವವೇಕೆ ಕುಲಕಂ |
ಟಕನು ತಾನಾದೆನಲ ಪಿರಿದಪಕೀರ್ತಿಯಾಯಿತಲಾ ||
ಸುಖವದೆಲ್ಲಿಹುದೆನಗೆ ಮಹ ಪಾ |
ತಕವ ಪೊತ್ತಿಹ ಮೇಲೆ ಸಂತತ |
ಮುಕುತಿಯಾಗದೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನವನೀಶ || 15 ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅರಸನೀಪರಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ |
ಲರಿತು ವೇದವ್ಯಾಸ ಹಸ್ತಿನ |
ಪುರಕೆ ಬರಲಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಮನ್ನಿಸೆ |
ಹರುಷದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನೂ | ವರಮುನೀಂದ್ರ || 16 ||
ಧರೆಯಧಿಪನನುತಾಪದಲಿ ನಿಜ |
ಶಿರವ ತಗ್ಗಿಸಿ ಮೌನದಲಿ ತಾ |
ನಿರಲು ಕಂಡವನಿಪನ ಭಾವವ |
ಪರಮಋಷಿ ಬೆಸಗೊಂಡನೂ | ನರಪತಿಯನೂ || 17 ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಎಲೆ ಮಹೀಪತಿ ಚಿಂತೆಯೇಕೈ |
ಜಲಜನಾಭನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
ಕಲಹಕಾನುವರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ||
ಇಳೆಯ ಪಾಲಿಪ ಹರುಷದೇಳ್ಗೆಗೆ |
ಕಳೆಯು ಗುಂದಿದೆ ತವ ಮುಖಾಂಬುಜ |
ತಿಳುಹು ನಿಜ ಮರೆಮಾಚದೆನ್ನಲ್ಲಿ || 18 ||

ವರ ಯಮಿಪ ನೀ ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ವರನ ಕರುಣದಿ ಭಾಗ್ಯವಿದೆ ಮ |
ತ್ತರಿಗಳುಪಹತಿಯಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತವನೂ ||
ಸೆರೆವಿಡಿದುದನವರತ ಶೋಕದೊ |
ಳುರಿದುದೆನ್ನೊಡಲಿನ್ನು ಸೈರಿಸ |
ಲರಿಯೆನೆನೆ ಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದ || 19 ||
ವಾರಿನಿಧಿ ರವಿಕಿರಣದುರಿಯಿಂ |
ದಾರಿಪೋದರೆ ಬಳಿಕಲದಕೇ |
ನೀರನಿತ್ತಪರಾರು ತ್ರೈಜಗದಿ ||
ಧಾರಿಣಿಪ ನೀ ಚಿಂತಿಸಿದಡಿ |
ನ್ನಾರು ಪರಿಹರಿಸುವರು ಪೇಳೆನೆ |
ಭೂರಮಣ ತಾಪಸನೊಳಿಂತೆಂದ || 20 ||

ಭಾಮಿನಿ

ತಂದೆ ಮುನಿ ಚಿತ್ತೈಸು ಶಿಶುತನ |
ದಿಂದ ನಮ್ಮನು ಕಾಯ್ದ ಗಂಗಾ |
ನಂದನಂಗನುಚಿತವ ನೆನೆದೆವು ಕರ್ಣನನು ರಣದಿ ||
ಕೊಂದೆವಗ್ರಜನೆಂದರಿಯದೆ ಮ |
ದಾಂಧರಂದದೊಳಖಿಳರನು ಸ |
ದ್ಬಾಂಧವರನುಳಿದಿಹುದರಿಂ ವನವಾಸ ಲೇಸೆಂದ || 21 ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಅರಸನಿಂತೆನೆ ಮೌನಿ | ವರನೆಂದನೆಲೆ ಯುಧಿ |
ಷ್ಠಿರ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣಗಳ ||
ಅರಿಯದ ಪ್ರೌಢನೇ | ಧರೆ ನಿನ್ನ ವಶವಾಯ್ತು |
ಹರುಷದಿ ಪಾಲಿಸಿನ್ನಿಳೆಯ || 22 ||
ದುರಿತವ ಪೊತ್ತಿಹೆ | ಧರೆ ವಶವಾಯ್ತೆಂಬ |
ಹರುಷವದೆನಗಿಲ್ಲವಿನ್ನು ||
ಮರುತಜಗಿತ್ತೊಡೆತನವನ್ನು ಕಾಂತಾರಕ್ಕೆ |
ತೆರಳಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಿಪೆನೂ || 23 ||
ಧಾತ್ರೀಶ ಲಾಲಿಸು | ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವ ನೋಡೆ |
ಗೋತ್ರನಾಶನದಿಂದ ದುರಿತ ||
ಪಾರ್ಥಿವರಿಗೆ ಬಪ್ಪ | ವಾರ್ತೆಯೆಳ್ಳನಿತನಾ |
ನೀ ತ್ರಿಜಗದಲಿ ಕೇಳ್ದರಿಯೇ || 24 ||
ಧರೆಯ ನೀ ಪಾಲಿಸ | ದಿರಲು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆ |
ಹರಹರಾ ಭೂಪ ನೀ ಬನಕೇ ||
ತೆರಳಲಪ್ಪುದೆ ಲೇಸು | ತೆರಳಯ್ಯ ಪಟ್ಟವ |
ಮರುತಜಗೀವೆವಾವಿನ್ನು || 25 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಧರಣಿಪತಿ ಮರುಳಹೆಯ ಶಶಿಕುಲ |
ದರಸುಗಳು ಸತ್ಕ್ರತುವ ವಿರಚಿಸ |
ದಿರಲು ಸಲರದರಿಂ ಮಹಾ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ||
ಭರದಿ ನೀನೆಸಗಿದರೆ ಕುಲಸಂ |
ಹರಣ ಕಿಲ್ಬಿಷ ಪೋಗಿ ಶುಚಿಯಹೆ |
ತ್ವರಿತದಿಂ ನೀ ತುರಗಮೇಧವ ಗೈವುದೆನಲೆಂದ || 26 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಪರಮ ತಾಪಸೇಂದ್ರ ಕೇಳು |
ಮೆರೆವ ವಾಜಿಮೇಧ ಪಿಂತೆ |
ವಿರಚಿಸಿದರ್ಯಾರೆಂಬುದ | ನರುಹೆನಲೆಂದ || 27 ||
ಧರಣಿಪ ಕೇಳ್ವಿಂತೆ ರಾಮ |
ಧುರದಿ ದಶಶಿರನ ಕೊಂದ |
ದುರಿತಹರಣಕಾಗಿ ಗೈದ | ತುರಗಮೇಧವ || 28 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಹೇ ದಯಾನಿಧಿಯೆ ಕಲುಷೋದಧಿಯ ಪೀರ್ವ ಹಯ |
ಮೇಧವಡಬನ ಸೃಜಿಪ ವಿಧಿಯ ಪೇಳೆನೆ ಭೋಜ |
ನಾದಿ ದ್ರವ್ಯಗಳ ದ್ವಿಜರಿಂಗಿತ್ತು ಮುಖಹಯದ ಪಣೆಗೆ ಲಿಖಿತವ ಬಂಧಿಸಿ ||
ಮೇದಿನಿಯ ಚರಿಸಿ ನೃಪರಂ ಗೆಲ್ದು ಕಪ್ಪಸಹಿ |
ತೈದಿ ಬಹುದೊಂದು ವರುಷದೊಳನಿತು ದಿವಸ ನೀ |
ಸಾಧಿಪುದು ಸತಿಯೊತ್ತಿನಿಂದೀರ್ದು ಕಾಮೇಚ್ಛೆ ಮರೆಯುತಸಿಪತ್ರವ್ರತವ || 29 ||
ಭೂರಮಣ ಲಾಲಿಸೈ ಗೌರಾಂಗಮಸಿತಪ್ರ |
ಭಾರಾಜಿತೈಕಶ್ರವಣೋರು ಪೀತಸುಪುಚ್ಛ |
ಭೂರಿಗಮನವಿದಿನಿತು ವಾರುಹದ ಲಕ್ಷಣವಿದೆಂದು ಮುನಿ ನುಡಿಯೆ ಕೇಳ್ದು ||
ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಖವೆಸಗುವಡೆ ಧನವಿಲ್ಲ |
ಧಾರಿಣಿಯೊಳರಸುವಡೆ ಕುರುನೃಪತಿಯಿಂದ ಮಿತಿ |
ಮೀರಿ ದಣಿದಿಹುದಿಳೆಯದೇಗೈವೆ ಶ್ರೀವರಂ ಸಹಿತಿಲ್ಲವೆಂದ ನೃಪನೂ || 30 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಋಷಿವರನೆ ಕೇಳು ನೀ | ನುಸುರಿದಂದದ ಹಯವು |
ವಸುಧೆಯೊಳಗೆಲ್ಲಿಹುದೊ ಕಾಣೆ ||
ಬಸವಳಿದರೆನ್ನನುಜ | ರಸಮಸಂಗರದೊಳೆನ |
ಲುಸುರಿದನು ಬಾದರಾಯಣನು || 31 ||
ಧರಣೀಶ ಕೇಳ್ವಿಂತೆ | ಮರುತ ನೃಪ ಹಯಮೇಧ |
ವಿರಚಿಸಿ ದ್ವಿಜರ್ಗೀಯೆ ಧನವ ||
ಪೊರಲಾರದವರಂದು | ತೊರೆದ ಧನವಿಹುದು ಹಿಮ |
ಗಿರಿಯೊಳದ ತರಿಸು ನೀನರಸ || 32 ||
ಅಹಹ ಯತಿಪಾಲ ಮರ್ಕಟಗೆ ಮದ್ಯವನಿತ್ತು |

ಡಹುದೆ ಕುಲಹತ್ಯ ಭವವನವ ||
ದಹಿಸಲೆಸಗುವ ಮಖವ ದ್ವಿಜರೊಡವೆಯಿಂ ಗೈದ |
ರಹುದೆ ಸದ್ಗತಿ ಕೀರ್ತಿಯೆನಗೇ || 33 ||
ಪರಶುಧರ ಪೂರ್ವದೊಳು | ತರಿದು ನೃಪರನು ಧರೆಯ |
ವರ ವಿಪ್ರರಿಂಗಿತ್ತುದಲ್ಲೈ ||
ಭರಿತ ಬಲರಹರು ಧರೆ | ಗರಸರದರಿಂ ಧನವ |
ತರಿಸಯ್ಯ ಗಿರಿಯ ತಟದಿಂದ || 34 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರೆಯಧಿಪ ಲಾಲಿಸೈ ಭದ್ರಾವತೀ ನಗರ |
ದರಸನಾ ಯೌವನಾಶ್ವನೊಳಿಹುದು ತುರಗವದ |
ತರಿಸುವುದು ಕಳುಹು ನಿನ್ನನುಜನಹ ಭೀಮನಂ ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಯಲ್ಲವೇ ||
ವರ ಕರ್ಣಸೂನು ವೃಷಕೇತು ತಾಂ ಕಿರಿಬಲನೆ |
ಭರಿತಬಲನಾ ಘಟೋತ್ಕಚತನಯನಿಲ್ಲವೇ |
ಹರಿ ನೆನಸಿದರೆ ಬಾರನೇ ಕೈಕೊಳಧ್ವರವನೆನೆ ಭೀಮನಿಂತೆಂದನೂ || 35 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಜನಪತಿ ತೊಡಗಧ್ವರವ | ಬಿಡು |
ಮನಸಿನೊಳಿಹ ಸಂಶಯವ ||
ಘನವಲ್ಲಿದು ವರ ಹಯವ | ತಹ |
ರೆನಗೀವುದು ವೀಳಯವ || 36 ||
ಕ್ಷಣದಲಿ ಭದ್ರಾವತಿಯ | ಭೂ |
ಪನ ಗೆಲಿದಾತನ ಪಡೆಯ ||
ರಣದಲಿ ತರಿದಾಡುವೆನು | ತರು |
ವೆನು ತುರಗವ ನೋಡಿನ್ನು || 37 ||
ತಂದೀಯದಡಶ್ವವನು | ಖತಿ |
ಯಿಂದಲಿ ಧರೆಯಮರರನು ||
ಕೊಂದ ದುರಿತ ಬರಲೆನಗೇ | ಸುರ |
ವೃಂದವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೀನುಡಿಗೇ || 38 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅಗ್ರಭವ ಲಾಲಿಸಿನ್ನೇತರದು ಸಂದೇಹ |
ಶೀಘ್ರದಿಂ ಕಾರ್ಯಕುಜ್ಜುಗಿಸು ಸಾಹಾಯವ ಸ |
ಮಗ್ರ ಧನ ಮಖಹಯವ ಸಹ ತೋರಿದಂ ಬಾದರಾಯಣಂ ನಮಗೆನ್ನಲು ||
ತಾ ಗ್ರಹಿಸುತಿನಿತ ವೃಷಕೇತು ತಾನಿದಿರೆದ್ದು |
ವಿಗ್ರಹಂ ತನಗೊದಗಿತಿನ್ನೆನುತಲುಬ್ಬಿ ವಾ |
ಜಿ ಗ್ರಹಣಕನುವಾಗಿ ನಿಂದು ಧರ್ಮಜಗೆರಗಿ ಪೌರುಷದೊಳಿಂತೆಂದನೂ || 39 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಬಿಡು ಬಿಡು ಯೋಚನೆ | ಕೊಡು ತನಗಪ್ಪಣೆ |
ಪೊಡವಿಪತಿಗಳೊಡೆಯ ||
ನಡೆವೆ ಮರುತಸುತ | ನೊಡನೆ ಮೆರೆವ ಹಯ |
ಪಿಡಿದೈತಹೆನಯ್ಯ || 40 ||
ಗಂಧವಹಾತ್ಮಜ | ನೆಂದ ನುಡಿಗೆಡರು |
ಬಂದರೆ ರವಿಸುತಗೇ ||
ಕಂದನೆ ಕೇಳರಿ | ವೃಂದವರಿದು ಬಹೆ |
ನಿಂದಾಂ ನಿನ್ನೆಡೆಗೇ || 41 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ನಂದನ ಕೇಳ್ನೀನಿನ್ನೆಮಗೆ | ಮುಂದೆ ಸೋಮಕುಲದೇಳಿಗೆಗೆ ||
ಕಂದ ನಿನ್ನ ಕಳುಹಲಾರೆ | ನಿಂದು ಸಮರಕೆ ||
ಹಿಂದೆ ಕೇಳ್ನಿನ್ನಯ್ಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠ | ನೆಂದರಿಯದೆ ತರಿದೆವವನ |
ನೆಂದರೇ ವೃಷಧ್ವಜ ತಾ | ನಂದು ನುಡಿದನೂ || 42 ||

ವಾರ್ಧಕ

ತಂದೆ ಕೇಳನುಜರಾಗಿರ್ಪ ನಿಮ್ಮೈವರಂ |
ಪೊಂದಿರದೆ ಮಜ್ಜನಕ ಕಡು ದ್ರೋಹಗೈದನದ |
ರಿಂದಾತನೆಸಗಿದಪರಾಧಮಂ ಪರಿಹರಿಸದಿರಲು ಧಾರಿಣಿಯೊಳವನ ||
ಕಂದ ನಾನಿರ್ದೇನುಫಲವೆನ್ನ ಕಳುಹು ಧುರ |
ಕಿಂದು ಪವನಜಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ರಿಪುಗಳಂ |
ಕೊಂದು ನಿಜ ಶೌರ್ಯಮಂ ತೋರ್ಪೆ ಕೊಡು ವೀಳಯವನೆಂದು ಮಣಿದಂ ಪದದೊಳು || 43 ||

ಕಂದ

ಪರಿಕಿಸುತವರೀರ್ವರ ಮನ |
ದಿರವಂ ವರಮೇಘನಾದನಾಕ್ಷಣ ಬರುತಂ ||
ಶಿರವಂ ಚಾಚುತ ಧರ್ಮಜ |
ಗಿರದೊಯ್ಯನೆ ತಾನಿಂತೆಂದಂ ಭರದಿಂದಂ || 44 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಅರಸ ಕೇಳ್ಸಂಗರದಿ ರಿಪುಗಳ |
ತರಿವೆ ನಾನೆಂಬಾಳುತನವೆನ |
ಗಿರದು ಮದ್ಪಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಸು | ಕರುಣದಿಂದ || 45 ||
ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾದರಿನ್ನೀ |
ಪಾವಮಾನಿಗೆ ವಾರುಹವನೀ |
ಭೂವಳಯದೊಳಗೆಲ್ಲಿರಲು ತಂ | ದೀವೆ ಜವದಿ || 46 ||
ಈ ನುಡಿಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ತವಪದ |
ದಾಣೆ ಸರಿದಪೆನುಗ್ರನರಕಕೆ |
ನೀನೆನಗೆ ವೀಳಯವನೀಯೈ | ಮಾನವೇಂದ್ರ || 47 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುತಸಂಭವ ಮೊಮ್ಮನೆಂದುದ |
ಕರಸ ಹರುಷಿಸಲೆಂದ ಪವನಜ |
ಹರಿಯ ದಯವಿರೆ ಗೆಲ್ವೆನೆನಲಿಂತೆಂದ ಮುನಿವರನು ||
ಧರಣಿಪತಿ ತವ ಭಾಗ್ಯಕೆಣೆಯಹ |
ರಿರುವರೇ ಕೈ ಸೇರಿತಿನ್ನಾ |
ತುರಗವೀ ಮಾರುತಿಯು ಪೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಡು ಭಯವ || 48 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮೇದಿನೀಪತಿ ಕೇಳು | ಮಾಧವನನು ನೀ ವಿ |
ನೋದದಿ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ||
ಆ ದಯಾಬ್ಧಿಯನುಜ್ಞೆ | ಯಾದಂತೆ ಮುಂದಿನ್ನು |
ಸಾಧಿಸು ಕಾರ್ಯವನು || 49 ||
ತುರಗವ ತಂದನಂ | ತರದಿ ಧನವ ತೋರ್ಪೆ |
ಬರುವೆ ನಿಶ್ಚಯ ನಿಮ್ಮನು ||
ಹರಿಯೆ ಪಾಲಿಸಲೆಂದು | ತೆರಳಲು ಮುನಿಯತ್ತ |
ಧರಣಿಪನಿರ್ದನಿತ್ತ || 50 ||
ಶತಮಖನುತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯಿಲ್ಲದಧ್ವರ |
ಹಿತಮಾಹುದೇ ಮನಕೆ ||
ಅತಿ ಜವದಿಂ ಕಿರೀಟಿಯ ಕಳುಹುವೆನೆಂಬ |
ಮತದಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರ್ದನು || 51 ||
ಶ್ರೀರಮಾಧವ ಭಕ್ತೋ | ದ್ಧಾರ ಪಾಲಿಪುದೆನೆ |
ದ್ವಾರಕೆಯೊಳಗರಿತು ||
ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ | ಗಾರುಡಧ್ವಜನಾಗಿ |
ಸಾರಸಾಂಬಕ ಬಂದನೂ || 52 ||

ರಾಗ ಆರಭಿ ಏಕತಾಳ

ಬಂದ | ಗೋವಿಂದನು ನಿತ್ಯಾ | ನಂದ || ಪ ||
ಬಂದನು ಭರದಿ ಮು | ಕುಂದ ತಾನಾಗಿ ಖ |
ಗೇಂದ್ರನನೇರಿ ಭಕ್ತ | ವೃಂದವ ಪೊರೆವರೆ || ಅ. ಪ. ||
ಶ್ರೀಶಂ | ಮನಮೋಹನ | ವೇಷಂ | ಶತಭಾಸ್ಕರ ಸಂ | ಕಾಶಂ |
ಮನ್ಮಥಪಿತ ಸುವಿ | ಲಾಸಂ | ನಗೆಮೊಗದ ಸ | ರ್ವೇಶಂ ||
ವಾಸವಾರ್ಚಿತನು ಕೈ | ವೀಸುತಭಯಹಸ್ತ |
ಲೇಸ ಪಾಲಿಸಲು ಮ | ಹೀಶನೆಡೆಗೆ ಹರಿ || 53 ||

ಕಂದ

ಭೂಮಿಪ ಕೇಳಾ ಮುರಹರ |
ಸಾಮಜಪುರದೆಡೆಗೈತರೆ ಕಂಡೋರ್ವ ಚರಂ ||
ತಾ ಮುದದಿಂದಲಿ ನಡೆತಂ |
ದಾ ಮಹಿಪತಿಗೆರಗುತ ಪೇಳಿದನೀ ತೆರನಂ || 54 ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಇಳೆಯಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ | ನಾನೆಂಬ ನುಡಿಯ |
ನೊಲಿದು ಸಂತಸದಿಂದ ಜೀಯ ||
ನೆಲನೊಡೆಯರ ಕುಲ | ತಿಲಕ ನಿನ್ನಯ ಮೇ |
ಲಿರಿಸಿ ದಯವನಾ | ಜಲಜಾಂಬಕ ಯದು |
ಕುಲದೆರೆಯನು ಯೀ | ಪೊಳಲ ಪೊರೆಗೆ ನಿಜ |
ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲರ | ನುಳಿದೈತಂದಿಹ || 55 ||
ಸಿರಿಯರಸನನಿದಿರ್ಗೊಳಲು | ಬೇಗ ನೀನೇಳು |
ಬರಿದೆ ತಡವ್ಯಾಕೆ ಕೃಪಾಳು ||
ಪರಿ ಪರಿ ತೊಳಲು | ತ್ತರಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾ |
ಲ್ಗಿರದೆ ತೊಡಕಿದಂ | ತೊರೆವದೇನು ಶ್ರೀ |
ಹರಿ ತಾ ಬಂದಿಹ | ಕರುಣಾಕರ ಶರ |
ಣರ ಧೊರೆ ಕೇಳೆಂ | ದೆರಗಿದ ಚರಣಕೆ || 56 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಜ |
ಭರಿತ ಸಂತಸದಿಂದಲಾತಗೆ |
ಹಿರಿದುಚಿತವಿತ್ತವನ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀವರಗೆ ||
ಶರಣಜನರಾವಳಿಯ ಸಲಹುವ |
ಕರುಣವೆಂತುಟೊಯೆನುತ ತನ್ನನು |
ಜರುಸಹಿತಲೈತಂದ ಹರಿಯನು ಕಾಂಬ ತವಕದಲಿ || 57 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಬಂದರಸ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶ್ರೀ ಗೋ |
ವಿಂದನಡಿಗಭಿನಮಿಸೆ ಕರುಣಾ |
ಸಿಂಧು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಸಂತಸ | ದಿಂದ ನೃಪನ || 58 ||
ಚರಣಕಾನತರಾದ ಮರುತಜ |
ನರ ನಕುಲ ಸಹದೇವರನು ಮೃದು |
ಕರದಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರನು ದಯದಿ || 59 ||
ಫಣಿಶಯನ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರ |
ಣನೆ ಚಿನುಮಯನೆ ಪಾಲಿಸೆಂದಾ |
ವನಜಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮಣಿಯೆ ಶಿರ | ವನು ನೆಗಹಿದ || 60 ||
ಬಳಿಕ ನೃಪತಿಗೆ ಕರವಗೊಟ್ಟಾ |
ಬಲಿಮಥನ ನಡೆತಂದ ಹರಿಯೊಳು |
ಸಲುಗೆಯೆಂತುಟೊ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ | ತಿಳಿವರಾರೈ|| 61 ||
ಸಿರಿಯರಸನಾಸ್ಥಾನಕೈತರ |
ಲಿರುಳು ನೃಪನೋಲಗವನಿತ್ತನು |
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೇನನೆಂಬೆನು | ಮೆರೆವ ಸಭೆಯ || 62 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಹರಿಯಂತೆ ಶ್ರೀಯುತಂ ನಭದಂತೆ ಕವಿಯುತಂ |
ಸರಸಿರುಹಸಖನಂತಮಿತ ಸುತೇಜಾನ್ವಿತಂ |
ವರ ಸರಿತ್ಪತಿಯಂತೆ ಹರಿದರುಶನೋತ್ಸಾಹದೀ ಘೋಷಭರಿತಮಾಗಿ ||
ಸುರಲೋಕದಂತೆ ಸುಮನಸಯುತಂ ಕೈಲಾಸ |
ಗಿರಿಯಂತೆ ಶಿವಯುತಂ ತಾನಾಗಿ ಸೊಬಗಿನಿಂ |
ಮೆರೆವ ನೃಪನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಂ ಕಂಡು ಹರಿ ನಗುತ ಭೂಮಿಪಗೆಂದನು || 63 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಧರಣೀಶ ಕೇಳ್ನಿನ್ನ | ಸಿರಿಗೆಣೆಯುಂಟೆ ಯಿ |
ನ್ನರಸುಧರ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗೇ ||
ಕುರು ಪುರೂರವರ್ಕೈದೆ ಸೋಲುವರಾವಿನಿ |
ತರೊಳಿನ್ನು ಧನ್ಯರೆಂದ || 64 ||
ಅಹುದು ನಿಜಾಶ್ರಿತ ನಿವಹದ ಘನತೆಯೊ |
ಳಹಿತಲ್ಪ ಧನ್ಯರಿನ್ನು ||
ವಿಹಿತವೀ ನುಡಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬುದ |
ಕಿಹುದೆ ಸಂದೇಹ ಮೇಣು || 65 ||
ಧರೆಯೊಳು ಪಾಂಡವಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರೆಂ |
ದೊರೆಯದಿರ್ಪರೆ ನಿನ್ನನು ||
ಮುರಹರ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯು ಘನವೆನು |
ತರುಹಲು ಮಗುಳೆಂದನು || 66 ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ಅರಸ ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ | ಬರಿಸಿದೆಯೇಕೆ ಕೇ |
ಳರಿಗಳ ಸುಳಿವಿನಿಸಿಲ್ಲ ||
ಧರೆಗೆ ಮತ್ಸರಿಪ ದಾಯಾದ್ಯರಿನ್ನಿಲ್ಲವ |
ಸರದ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ || 67 ||
ನರ ವೃಕೋದರ ಮಾದ್ರಿ | ತರಳರೊಳೆರವಿಲ್ಲ |
ಧರಣಿಪಾಲಕ ನಿನಗಿನ್ನು ||
ವಿರಚಿಪ ರಾಜಕಾರಿಯವೇನದರುಹೆನೆ |
ಸಿರಯರಸನೊಳೆಂದ ನೃಪನು || 68 ||
ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ಚರಾ | ಚರದೊಳಗಿಹ ನಿನ |
ಗರಿಯದೆ ಮನ್ಮನದಿರವು ||
ನರನಾಟಕದ ನುಡಿ ಸಾಕದಂತಿರಲದ |
ನೊರೆವೆ ಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ಕೆಲವು || 69 ||
ಬಾದರಾಯಣನಿಲ್ಲಿ ನಡೆತಂದೆನಗೆ ಹಯ |
ಮೇಧಾಧ್ವರದ ವಿಧಿಗಳನು ||
ಬೋಧಿಸಲದಕಶ್ವ ತಹೆನಿಂದು ನುಡಿದ ವೃ |
ಕೋದರನೆನೆ ಹರಿನುಡಿದ || 70 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಯೆಲೆ ಮಹೀಪಾಲ ಮರುಳಹೆಯ ಮುನಿವರನಿಟ್ಟ |
ಬಲೆಗಿಂತು ಸಿಲುಕುವರೆ ಯೌವನಾಶ್ವಾದ್ಯರತಿ |
ಬಲರು ಹಿಂದಣ ದೊರೆಗಳಂತಲ್ಲ ಕೈಯಿಕ್ಕಲರಿದು ಭೂಮಂಡಲದೊಳು ||
ಹುಲು ಮೃಗಾಳಿಯ ತರಿದ ಮದವನಿಭ ಮೃಗರಾಜ |
ನೊಳು ತೋರ್ದಡಹುದೆ ಪೇಳಿದ ಕುಮತಿ ಭೀಮನೇಂ |
ತಿಳಿವನೀತನ ಮತದೊಳುದ್ಯೋಗಿಪರೆ ಮಖಕೆ ಯೆನುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || 71 ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ

ಧಾತ್ರಿಪಾಲ ಕೇಳು ಪವನ | ಪುತ್ರಗಿನಿತು ಮತಿಯದಿರಲು |
ಧೂರ್ತ ಬಕನಿಗಿಟ್ಟ ಕೂಳ | ತುತ್ತುಗೊಂಬನೆ || 72 ||
ಯೆಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ವಾಯು | ಕಂದನೆಂದ ಗೋವಳರ |
ಮಂದಿರದಿ ಕದ್ದು ಕೂಳ | ತಿಂದಾತನ್ಯಾರೈ || 73 ||
ತೋಚದೇ ನೀತಿಯದೆಲಾ ನಿ | ಶಾಚರಿಯನೊಲಿಸುತಾಳ್ವ |
ನೀಚಕೃತ್ಯವಾರದೆಂದು | ನಾಚದರುಹಯ್ಯ || 74 ||
ನರಕದೈತ್ಯನೆಡೆಯೊಳಿರ್ದ | ತರಳೆಯರು ದುರುಳೆಯರೆಂ |
ದರಿಯೆಯ ನೀ ಕರಡಿಸುತೆಯ | ವರಿಸೆ ನೀತಿಯೈ || 75 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸಾಕು ಸಾಕಚ್ಯುತನೆ ಬಲ್ಲೆನು |
ಕಾಕುನುಡಿಗಳ ಬರಿದೆಯೆನ್ನೊಡ |
ನೇಕೆ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನೊಳವ ನಾನರಿಯದಿರ್ಪವನೆ ||
ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ ಸುರರು ಪಿ |
ನಾಕಿಸಹಿತಡ್ಡೈಸಿದರು ತಹೆ |
ನಾ ಕುದುರೆಯಂ ನುಡಿಗೆ ತಪ್ಪೆನೆನಲ್ಕೆ ಹರಿ ನುಡಿದ || 76 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪಿ | ನಡೆವನಲ್ಲದ ಬಲ್ಲೆ |
ಮಡಿದ ದುಃಶ್ಯಾಸನನು ಬಗಿದು ||
ಬಿಡದೆ ಪೈಶಾಚರಂ | ತೊಡಲರಕ್ತವ ಕುಡಿದ |
ಕಡು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೈಸೆ ಬಿರಿದು || 77 ||
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನೆ ಕೇಳ್ | ಸ್ವನ್ಯಗೊಟ್ಟಾಕೆಯಸು |
ವನ್ನೀಂಟಿ ಬಿಡದೆ ರಕ್ಕಸಿಯ ||
ನಿರ್ನಾಮಗೈದ ಸಂ | ಪನ್ನ ಶೌರ್ಯಾಧಿಕರು |
ನಿನ್ನಂತೆ ಜಗದೊಳ್ಯಾರಯ್ಯ || 78 ||
ಭಂಡತನದಿಂದ ಶಿರಿ | ದುಂಡು ಬಾಣಸವ ಕೈ |
ಕೊಂಡು ದೂಷಣೆಗಂಜದಿರುವ ||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮಿ ನಿನ್ನ | ಗಂಡುತನ ಸುಡುಸುಡೆನೆ |
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಗಿಂತೆಂದ || 79 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹರ ಹರ ದೂಷಣಕಂಜಿ ಜಾರತ್ವವ |
ವಿರಚಿಸಿದೆಯ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ||
ಅರಿದುದಿಲ್ಲವೆ ಬಾಣಸದ ಪರಿ ದ್ವಿಜನಾಗಿ |
ತಿರಿದು ನೀನುಣಲಿಲ್ಲವೆ || 80 ||
ಧರಣಿಪಾಲರ ಕೂಡೆ ಗೋವಳರಿಂಗೆಲ್ಲಿ |
ಸರಿಯಪ್ಪ ಕಾಲವುಂಟೆ ||
ಅರುಹಲಂಜುವೆನಶ್ವವನು ತಹೆನೆಮ್ಮನು |
ಪೊರೆಯೊ ಯಜ್ಞವ ನಡೆಸಿ || 81 ||
ಮುರಹರ ನಗುತೆಂದ | ತುರಗವ ತಹ ಸತ್ವ |
ವಿರುವದಾದರೆ ತಹುದು ||
ಬರಿದೆ ಗಳಹಬೇಡ | ಕೊರತೆಯಪ್ಪುದೆನಲ್ಕೆ |
ವರ ಧರ್ಮಸುತನೆಂದನು || 82 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಪರಮ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ತವಪದ |
ಸರಸಿಜಕೆ ತಲೆವಾಗುವೆನು ನಾ |
ಶರಣವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗುಂಟೆ ಅಪಜಯವು ||
ಕರುಣೆ ನೀ ದಯವಾದರೆಮಗಹ |
ಸರಿಯದಾರ್ಕೆ ಪೇಳೆನುತ ಭೂ |
ವರನೆರಗೆ ಶಿರನೆಗಹಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಸುರಾರಿ || 83 ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳೆಲೆ ಯಮಜಾತ | ಧಾತ್ರೀ |
ಪಾಲಕ ವಿಖ್ಯಾತ ||
ಪಾಲಿಪೆ ಶಶಿಕುಲ | ಮೂಲ ಶಿರೋಮಣಿ |
ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಚಿಂ | ತಾಲಲನೆಯ ಬಿಡು || 84 ||
ಅರುಹುವದೇನಿನ್ನು | ನಿಮ್ಮೀ |
ವರ್ಿರ ಮನದಿರವನ್ನು ||
ಪರಿಕಿಸಲೀಪರಿ | ಯೊರೆದಿಹೆನಲ್ಲದೆ |
ಪರಮಾಪ್ತರು ನಿಮ | ಗೆರಡೆಣಿಸುವೆನೇ || 85 ||
ಘನವೇನೈ ನಿನಗೇ | ಯೀ ಮಖ |
ತೃಣವಿದು ನೀ ಹರಿಗೇ ||
ಅನಿಲಜನನು ಕಳು | ಹೆನುತುಸುರುತ ಶ್ರೀ |
ಚಿನುಮಯನಿರ್ದನು | ಜನಪತಿ ಸಹಿತ || 86 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಜನಮೇಜಯಾಖ್ಯ ನೃಪ ಲಾಲಿಸೈ ಪಾಂಡವರ |
ದೆನಿತು ಪುಣ್ಯೋದಯವೊ ಜಲರುಹಭವಾಮರರು |
ಮುನಿಗಣಂ ಸಹಿತ ನಿರಶನದಿಂದ ತಪವಿರ್ದಡಂ ನಿರುತ ಬಳಿಕವರ್ಗೆ ||
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕ ಹರಿಯ ಕಾಂಬಡಸದಳ ಪಾಂಡು |
ತನಯರೆಡೆಯೊಳಗನಿಶ ವಾಸವಾಗಿರ್ಪನಾ |
ವನಜನಾಭನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಲ್ಲರಾರು ಮುಂಗಥೆಯ ಕೇಳೆಂದ ಮುನಿಪ || 87 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಮರುದಿವಸದುದಯದಲಿ ಧರಣಿಪ |
ಹರಿ ಮುಕುಂದನೆ ರಕ್ಷಿಸೆನುತಲಿ |
ಭರದಿ ಬಂದೋಲಗವನಿತ್ತ ಶ್ರೀ | ವರನು ಸಹಿತ || 88 ||
ಅನಿತರೊಳಗನಿಲಜನು ಭೂಪಗೆ |
ಚಿನುಮಯಗೆ ಸಹ ಮಣಿದು ವೀಳ್ಯವ |
ನೆನಗೆ ಕೊಡುವುದು ತಹೆನು ಹಯವನು | ಕ್ಷಣದೊಳೆಂದ || 89 ||
ಮತ್ತೆ ಕರ್ಣಜ ಮೇಘನಾದ ಭ |
ಟೋತ್ತಮರು ಹರಿ ಧರ್ಮಜರಿಗೆರ |
ಗುತ್ತ ನಿಂದಿರೆ ವೀಳ್ಯವನು ನೃಪ | ನಿತ್ತನಂದು || 90 ||
ಅರಸುಗಾವಲ ನರನೊಳಿರಿಸುತ |
ತರಿಸಿ ರಥಗಳನೇರಿ ಘೋಷದಿ |
ಪೊರಟು ಬರೆ ಹೈಡಿಂಬಿ ಕರ್ಣಜ | ಮರುತಸುತರು || 91 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಬರೆ ಮುಂದೆ ನಿರತ ಸದ್ಭುಜಗಧರನಾಗಿ ಶಶಿ |
ಧರನಾಗಿ ಹರಿಗತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿ ದಕ್ಷಜಾ |
ವರನಂತಿರುವೆನೆಂಬ ಪೆಂಪಿನಿಂದೆಸೆವ ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ನಡೆತಂದರು ||
ಸರಸದಿಂದುಲಿವುತಿರ್ಪಳಿಗಳಿಂ ಗಿಳಿಗಳಿಂ |
ಮಿರುಪ ನವ ಶಶಿಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂ ಕೊಳಗಳಿಂ |
ಪರಿವ ನಿರ್ಮಲ ಸರೋವರಗಳಿಂ ತೊರೆಗಳಿಂದಾ ಸೀಮೆ ಚೆಲ್ವಾಂತುದು || 92 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇಂತೆಸೆವ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಪುರ |
ದಂತರದ ಗಿರಿಶಿಖರದೆಡೆಗಾ |
ಕುಂತಿಸುತ ನಡೆತಂದು ನಗರದ ಸಿರಿಗೆ ಮನಮೆಚ್ಚಿ ||
ನಿಂತು ಕರ್ಣಜಗಿರದೆ ತೋರಿದ |
ಸಂತಸದಿ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಚೆ |
ಲ್ವಾಂತು ಕಾಣುವ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲಿ || 93 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಕಂದ ವೃಷಕೇತು ಕೇ | ಳಿಂದೆಮ್ಮ ಕಣ್ಗೆ ಮುದ |
ವಂದೋರ್ವ ಪರಿಯೊಳಿಹ ನಗರ ||
ಮುಂದೆಸೆವುದಹಹ ವರ | ನಂದನೋದ್ಯಾನ ಸೊಬ |
ಗಿಂದ ನೋಟವನು ಚಲಿಸತ್ತು || 94 ||
ಬಕುಳ ಮಂದಾರ ಪಾ | ದರಿ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಚಂ |
ಪಕ ಕೋವಿದಾರ ಪ್ರಿಯಂಗು ||
ಸಕಲ ತರುನಿಚಯಂಗಳಂಗಜನ ವಿವಿಧ ಸಾ |
ಯಕದ ಮೂಡಿಗೆಯ ಮುಗುಳುಗಳ || 95 ||
ಅಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ನಗರದಾ ಸೌಧಗಳ |
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ತಂಡಗಳ ||
ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿಕ್ಕೆಲದಿ ಮೆರೆವ ವೀಧಿಯ ನೋಡು |
ತುಂಬಿಹುದು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ || 96 ||
ಮದಗಜಂಗಳ ಸಾಲ ತೇಜಿಗಳ ಬಳಗಗಳ |
ವಿಧ ವಿಧದ ಜನರ ತಿಂಥಿಣಿಯ ||
ಕದನಗಲಿಗಳ ನಿವಹ | ವದನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸುತ |
ಹದನಗಳ ಯೋಚಿಸುತಲಿರ್ದ || 97 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಜನಪ ಕೇಳಾವೇಳೆಯೊಳು ದಿವಸಪತಿಯಾತ್ಮ |
ಜನ ಸುತಂಗೈವ ಮುಖಿಕಶ್ವಮಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯ |
ಲೆನುತೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮನೈತಂದೀರ್ಪನಮಲ ಹಯಮಂ ತೋರದಿಹ ನೃಪಾಲ ||
ಯೆನುತ ಕಡುಗೋಪದಿಂದುರಿಯುಗುಳ್ವಪನೊ ತಾ |
ನೆನಲಾತಪಂ ಪೆರ್ಚುತಿರಲನಿಲ ಸಂಭವಂ |
ಮನದಿ ಬಹು ಚಿಂತೆಯಂ ತಳೆದು ಕರ್ಣಜನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡುತಿಂತೆಂದನು || 98 ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ತರಳ ಕೇಳಾದಿತ್ಯ | ಸರಿದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕೀ |
ಪುರದಿಂದ ಸರಸಿಗೈತರುವ ||
ತುರಗನಿಕಾಯವ | ಪರಿಕಿಸು ಮುನಿಯೆಂದ |
ಗುರುತಿನ ಹಯವ ನಾಕಾಣೆ || 99 ||
ನಗರದೊಳಿಲ್ಲವೊ | ಮಿಗೆ ಪೊರಮಡಿಸರೋ |
ಬಗೆಯದೇನೆನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ||
ಜಗತಿಪಾಲಕಗೆಂತು | ಮೊಗದೋರ್ವೆನಮರರು |
ನಗುವರಶ್ವವನೊಯ್ಯದಿರಲು || 100 ||
ಋಷಿ ಪುಸಿ ನುಡಿವನೆ | ಪುಸಿದೊಡೆ ಹರಿ ತಾ ಸೈ |
ರಿಸುವನೆ ಸಹಿಸಲಭಾಗ್ಯ ||
ವಸುಧೆಯಾಣ್ಮನಭಾಗ್ಯನಾಗಲೇ ಶಶಿಕುಲ |
ಜಸವದು ಕಳೆಗುಂದಲುಂಟೆ || 101 ||

ಶಶಿವಂಶ ಕಳೆಗುಂದಿದರು ನಾನಾಡಿದ ನುಡಿ |
ಪುಸಿಯಪ್ಪಡಾನಾವ ಭವದಿ ||
ಯೆಸಗಿದ ಕಲುಷವೊ ಮರೆತನೊ ಕೃಷ್ಣ ಕಾ |
ಣಿಸದೇಕೆ ಹಯವಕಟಕಟ || 102 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಪರಮ ಋಷಿವರ ರಮಾಧವ ಭೂಮಿಪತಿಗಳಿದಿ |
ರಿರದೆ ಗರ್ವದಿ ಶಪಥಮಂ ಗೈದು ತಪ್ಪಿದರೆ |
ಗುರು ದೈವ ಸ್ವಾಮಿ ಧರ್ಮ ದ್ರೋಹಮಿಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧಂ ತಿಳಿಯಲಾನು ||
ವಿರಚಿಸಿದ ವೀರಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಪೂರೈಸ |
ಲರಿಯದಾತ್ಮದ್ರೋಹಮಿಂತೈದು ದ್ರೋಹವೈ |
ತರದೆ ಯೆನಗಿನ್ನು ತುರಗವನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯದಡೆ ಕಾಂಬೆನೆಂತವರನೆಂದ || 103 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಆ ಸಮಯದಲಿ ಯೌವನಾಶ್ವ ಮ |
ಹೀಶನಾಳುಗಳಾ ಹಯವನತಿ |
ತೋಷದಿಂ ನೀರ್ಗುಡಿಸೆ ನಗರವ ಪೊರಡಿಸುತ ಬರಲು ||
ಆ ಸಮೀರಜನೀಕ್ಷಿಸುತಲಿ |
ನ್ನೀಸು ಧನ್ಯನೊ ತಾನೆನುತಲಿರ |
ಲಾ ಸಹಸಿಯಡಿಗೆರಗಿ ನುಡಿದನು ಮೇಘನಾದಭಟ || 104 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಝಂಪೆತಾಳ
ಜೀಯ ಬಿಡು ಮನದೆಣಿಕೆಯ | ಮದ್ಬಲುಹಿ |
ನಾಯತವ ಪರಿಕಿಸಯ್ಯ ||
ನೋಯದೆಳ್ಳನಿತು ಮನದೀ | ಸಂತಸದಿ ||
ನೀ ಯೆನ್ನ ಕಳುಹು ಜವದೀ || 105 ||
ತುರಗವನು ತಂದು ನಿನ್ನ | ಪಾದಪಂ |
ಕರುಹಕೊಪ್ಪಿಸದಡೆನ್ನ ||
ಪಿರಿದು ಶಪಥವನು ಕೇಳು | ಬರಲೆನಗೆ |
ವರ ಪಂಚಪಾತಕಗಳು || 106 ||
ಗಗನಪಥಮಂ ಪಿಡಿಯುವೆ | ಮಾಯೆಗಳ |
ನುಗಿದಶ್ವಮಂ ಸೆಳೆಯುವೆ ||
ನಗಧರನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆನುತ | ತಾ ಕೈಯ |
ಮುಗಿದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡನತ್ತ || 107 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅರಸ ಕೇಳಾ ಮೇಘನಾದ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ |
ಭರದಿ ಚಿಗಿದಂಬರಕೆ ಮಾಯೆಯಂ ಬೀಸಿ ಘನ |
ತರ ವರುಷ ಸುರಿಸಿದಂ ಕವಿಸಿದಂ ಹರಿಯ ಕಾಹಿನವರ್ಗೆ ಕತ್ತಲೆಯನು ||
ತರಹರಿಸಿ ಬಲ ಬೆದರಿ ಪರಿದುದೆಣ್ದೆಸೆಗಾಗ |
ಧರೆಗಿಳಿದು ಹೈಡಿಂಬ ದಿವ್ಯಾಶ್ವಮಂ ಕೊಂಡು |
ಸರಿದನಾಗಸಕದಂ ಕಂಡು ಕಡುಗಲಿ ಭಟರು ತಡೆದೆಂದರತಿ ರೌದ್ರದಿ || 108 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಫಡಫಡ ನಿಲುನಿಲು | ಕೆಡುಕ ಖಳಾಧಮ |
ಅಡಿಯಿಡದಿರು ಮುಂದೆ ||
ಬಿಡುಬಿಡು ತುರಗವ | ಕಡಿವೆವು ಶಿರವನು |
ಮಡಿಯದಿರೆಲೊ ಹಂದೆ || 109 ||
ಯೆನಲೆಂದನು ಸಿಂ | ಹನ ಕೊಲಲಾ ವಾ |
ರಣನಿದಿರಾದಂತೆ ||
ಫಣಿಕುಲ ಗರುಡನ | ಕೆಣಕಿದೊಲಾಯ್ತಿಂ |
ದಿನ ನಿಮ್ಮಯ ಮಾತೇ || 110 ||
ದುರುಳನೆ ನೀನೀ | ಬರಿ ಮಾಯೆಗಳನು |
ವಿರಚಿಸುತೆಮ್ಮರವ ||
ಅರಿಯದೆ ಬಂದಿಹೆ | ಸರಸವೆ ಧುರವೆಂ |
ದಿರದೆಚ್ಚರು ಶರವ || 111 ||
ಬರುವ ಶರಂಗಳ | ತರಿದೆಂದನು ನಿ |
ಮ್ಮರಸನ ಭಟರೊಳಗೆ ||
ಧುರಧೀರರು ಮೇ | ಣಿರುವರೊ ನೀವೆ ದಿ |
ಟ್ಟರೊ ಪೇಳುವದೆನಗೆ || 112 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಎಂದು ಹೈಡಿಂಬಿ ತಾ | ಮುಂದ್ವರಿಯಲೆಂದರೆಲೊ |
ಮಂದಮತಿ ನೀ ಕಪಟದಿಂದ ||
ಬಂದೆಮ್ಮ ಹಯವ ಕಳ | ವಿಂದಲೊಯ್ದಿಹೆ ನಿನ್ನ |
ನಿಂದುಳುಹೆವೆಂದೆಚ್ಚರಾಗ || 113 ||
ಪೊಡೆದ ಶರಗಡಣವನು | ಕಡಿದೊಡನೆ ಕೂರಸಿಯ |
ಪಿಡಿದು ಬಹು ಭಟರುಗಳ ಸದೆದು ||
ಎಡಗೈಯ ಹಯವನಳ | ವಡಿಸಿ ಬಂದನಿಲಸುತ |
ನಡಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು ಕೇಳಿತ್ತ || 114 ||
ತುರಗರಕ್ಷೆಯೊಳಿರ್ದ | ಚರರು ಮಾನಸದೊಳೀ |
ಪರಿಯ ಭಂಗದಿ ನೊಂದು ಬಳಿಕ ||
ದೊರೆ ಯೌವನಾಶ್ವಗಿದ | ನರುಹುವೆವೆನುತ್ತ ಬಂ |
ದರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದುಃಖಿಸುತ || 115 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇತ್ತ ಭದ್ರಾವತಿ ಪುರದಿ ವರ |
ಧಾತ್ರಿಪತಿಯಹ ಯೌವನಾಶ್ವನು |
ಅತ್ಯಧಿಕ ವೈಭವದಿ ಸಂತಸದೊಳಗಿರುವ ಸಮಯ ||
ಮತ್ತೆ ನಡನಡುಗುತ್ತ ಬಂದು ಚ |
ರರ್ತವಕದಿಂ ಗೋಳಿಡುತ ಮಣಿ |
ಯುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ನಡೆದಿಹ ಪರಿಯನರಸಂಗೆ || 116 ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೊಡೆಯ | ನಾವೆಂಬುದ |
ಏಳು ಸಂಗರಕೆ ಜೀಯ ||
ಪೇಳಲೇನರಿಗಳ | ಧಾಳಿಯಾಗಿದೆ ಬಂದು |
ಗಾಳಿಯಂದದದೊಳಿಂದು | ಖೂಳನೋರ್ವನು ನಿಂದು || 117 ||
ಅವನಿಪ ನೀ ಮೋಹದಿ | ಪಾಲಿಪ ತುರ |
ಗವನು ನೀರ್ಗುಡಿಸಲೈದಿ ||
ಬವರವಾಗಿಹುದು ದಾ | ನವಗೆ ಸೋತೆವು ನಾವು |
ಕವಿಸಿ ಮಾಯವನು ಹ | ಯವನೊಯ್ದ ನಿಮಿಷದಿ || 118 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಭೃತ್ಯರೆಂದುದ ಕೇಳಿ ಮನದಲಿ |
ಪೃಥ್ವಿಪಗೆ ರೋಷಾಗ್ನಿ ಧಗಧಗಿ |
ಸುತ್ತ ಬರೆ ಕೊನೆಮೀಸೆಯಲುಗಿಸುತೌಡನೊಡಗಚ್ಚಿ ||
ಮತ್ತೆ ಖಡ್ಗವ ಜಡಿದು ಹೂಂಕರಿ |
ಸುತ್ತ ಪೊಸತಿದು ಬಂತೆನುತ ಸಚಿ |
ವೋತ್ತಮರ ಕರೆಸುತ್ತ ತಾನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣದಿ || 119 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಏನಿದಚ್ಚರಿ ಪೊಸತಿದಹ ನ |
ಮ್ಮೀ ನಗರಕೈತಂದನಾವನು |
ಕಾಣದಂದದೊಳೊಯ್ದನಶ್ವವ | ಹೀನಬಲನು || 120 ||
ಹುಲುಭಟನ ಕಲಹದಲಿ ಸೋತರು |
ನೆಲನಧಿಪರೆನುತಾಡಿ ನಗುವರು |
ಫಲವಿಹುದೆ ನಾವ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲ | ದೊಳಗೆ ಜನಿಸಿ || 121 ||
ತುಂಬಿಮರಿ ಸಂಪಿಗೆಯ ಸೌರಭ |
ಕಂ ಬಯಸಿ ಬಂದುದಿದು ನಾನೇ |
ನೆಂಬೆ ಪರಿಕಿಸಬೇಹುದವನಾ | ಡಂಬರವನು || 122 ||
ಹರ ವಿರಿಂಚಿ ಬಲಾರಿ ಮುಖ್ಯರ |
ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕರು ಬಿಡೆನು ಖೂಳನ |
ತರಿದು ಜೈಮಿನಿಗಟ್ಟುವೆನು ನಾ | ನರೆನಿಮಿಷದಿ || 123 ||

ವೀರ ಕುವರ ಸುವೇಗ ತ್ವರಿತದಿ |
ನೀ ರಣಾಗ್ರಕೆ ಪೊರಡೆನುತಲಾ |
ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಹೊಯ್ಸಿ ದುಂದುಭಿ | ಭೇರಿಗಳನು || 124 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಧುರಕೆ ಪೊರಡಿಸಿ ಸರ್ವಸೇನೆಯ |
ಕರಿ ತುರಗ ರಥಸಹಿತಲಾಕ್ಷಣ |
ಪರಿಕಿಸುವೆ ಹಯಚೋರನಾತನ ತೋರ್ಪುದೆಂದೆನುತ ||
ಭರದಿ ಧನು ಶರವಿಡಿದು ರಥದೊಳು |
ಬರಲು ಕಂಡಾ ಕರ್ಣಸುತ ಬಿ |
ಲ್ಲಿರುವನೊದರಿಸಿ ಸಮರಕನುವಾಗಲ್ಕೆ ನೃಪ ನುಡಿದ || 125 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಧುರಕೆ ಬಂದಿದಿರಾಗಿರ್ಪೆ | ನೀನಾರೆಲೋ |
ತರಳರಂದದಲಿ ತೋರ್ಪೆ ||
ತರವಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಸಂ | ಗರ ಬೇಡ ಸಾರಿದೆ |
ತುರಗ ಬಿಟ್ಟುತ್ತ ಸಾರು || 126 ||
ಸೆಣಸಲಾರಾದಡೇನು | ಬಿಡುವನಲ್ಲ |
ಕರಿ ಹಿರಿದಾದಡೇನು ||
ಮರಿಸಿಂಹವಂಜಿ ಹಿಂ | ಜರಿಯುವುದೇ ನಿನ್ನ |
ಪರಿಕಿಸಿ ಬೆದರುವೆನೆ || 127 ||
ಅನುವರಕೆನ್ನೊಡನೆ | ನಿಲ್ಲುವ ಭಟ |
ರನು ಜಗದೊಳಗೆ ಕಾಣೆ ||
ವಿನಯದಿ ಶಿಶುವೆಂದ | ಡಿನಿತುಗರ್ವವೆ ಯೆಂದು |
ಜನಪನು ಶರವೆಚ್ಚನು || 128 ||
ತರಿದು ಶರೌಘವನು | ಭೂಪನ ರಥ |
ತುರಗ ಸಾರಥಿಗಳನು ||
ಭರದಿ ಕೆಡಹೆ ಪೊಸರಥವೇರುತಸ್ತ್ರವ |
ಸುರಿಸೆ ಕರ್ಣಜ ಖಂಡಿಸೆ || 129 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಜನಪಾಲ ಬಳಿಕ ಕಲಿಕರ್ಣಜನ ಮೇಲೆ ಮಹ |
ಮುನಿಸಿನಿಂದನಲಾಸ್ತ್ರವೆಸೆಯೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ |
ತಣಿಸಲುರಗ ಕಳಂಬವೆಚ್ಚಡದ ತರಿದ ಗರುಡ ಕಳಂಬದಿಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ||
ಕ್ಷಣದಿ ತಿಮಿರವ ಮುಸುಕೆ ದಿನಪನಿಂ ಪರಿಹರಿಸೆ |
ಘನಶರವನೆಸೆಯಲದನನಿಲನಿಂ ಚದುರಿಸುತ |
ಧನುವ ಝೇಂಕರಿಸುತಿಹ ರವಿಮೊಮ್ಮನಂ ಕಂಡು ಕ್ಷಿತಿಪ ಗರ್ಜಿಸುತೆಂದನು || 130 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಪೂತುರೇ ತರುಣ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರತೀಕಾರ |
ಚಾತುರ್ಯಮುಂಟೆಲಾ ನಿನಗೆ ||
ಆತುರವಿದೇಕೆ ತವ | ತಾತ ಮುತ್ತಾತರ್ಯಾ |
ರೈ ತಿಳುಹು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಕೊನೆಗೆ || 131 ||
ಶರಮುಖದಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆ ಕರ್ಣ ಕಮಲಹಿತ |
ಕರರವರ ನಾನುಸುರಬಹುದೆ ||
ಧುರದಿ ಪಿತ ಮುತ್ತಯ್ಯರನು ಕೇಳ್ವೆ ಪ್ರಾಜ್ಞನೀ |
ನರಿತುಕೊ ಪರೋಕ್ಷದಿಂ ಮುಂದೆ || 132 ||
ಭಾಪುರೇ ಬಾಲಕ ಪ್ರ | ತಾಪಿ ನೀನಪ್ಪೆಲೇ |
ಸೀ ಪ್ರಕಾರದ ಶರಾವಳಿಯು ||
ನೀ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ದಿಟ | ವೈ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ |
ಭೂಪ ತೆಗದೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯ || 133 ||
ಸಾಕಾಗದೀ ಶರಂ | ನಾಕಡಿದೆನದ ನೋಡು |
ನೂಕಸ್ತ್ರನಿಕರವನು ಭರದಿ ||
ಯೀ ಕಠಿಣಕಣೆಯ ಕೊಳ್ಳೆಂದೆಚ್ಚಡಾಕ್ಷಣದಿ |
ಭೂಕಾಂತ ಮೂರ್ಛೆಯಂ ತಳೆದ || 134 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಧರಣಿಪತಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿರಲು ಕಂ |
ಡರಿನಿವಹ ಮುಸುಕಲು ವೃಷಧ್ವಜ |
ತರಿ ತರಿದು ತಾನೊಟ್ಟಿ ನಿಂದಿರೆ ಬಸವಳಿದ ನೃಪನ ||
ಪರಿಕಿಸುತ ರಥವಿಳಿದು ಧನು ತರ |
ವಿರಿಸುತವನೆಡೆಗೈದಿ ತಾನುಪ |
ಚರಿಸಿ ನುಡಿಯಲು ನುಡಿಯದಿರಲಿಂತೆಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ || 135 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಅರಸನೇಳನಿದ್ಯಾಕೆ | ಧುರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ |
ಧರೆಯೊಳಗೊರಗಿರುವ ||
ವಿರಚಿಸಿದೆನು ಮೂರ್ಛೆ | ಪರಿಹಾರವಪ್ಪಂತೆ |
ಪರಿಪರಿಯುಪಚಾರವ || 136 ||
ಸತ್ಯವದೆನಗಿರ್ದೊಡಾಂ ಧೀರನಾದಡಾ |
ದಿತ್ಯಂಗೆ ಪೌತ್ರನಾಗಿ ||
ಮತ್ತೆನ್ನ ತಾತಂಗಪತ್ಯ ತಾನಾದೊಡೀ |
ಧಾತ್ರೀಶನೇಳಲೆಂದ || 137 ||
ಚಿತ್ತದಿ ಪಗೆಮಾಳ್ಪ | ಕೃತ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಬ |
ಳಲ್ಕೆಗೌಚಿತ್ಯಮಾದ ||
ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂ | ದಪ್ಪಂತೆ ಸಂತೈಸಿ |
ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕನಂದು || 138 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪೊಡವಿಪತಿ ಬಳಿಕ ಕಣ್ದೆರೆದು ಮೈಮುರಿದೆದ್ದು |
ಎಡಬಲವ ನೋಡುತಂ ಚೇತರಿಸುತಿರ್ಪೆಡೆಯೊ |
ಳೊಡನೆ ಕರ್ಣಾತ್ಮಜಂ ಮುನ್ನ ತಾನಿರ್ದ ಪ್ರದೇಶಕೈತಂದು ನಿಂದು ||
ಎಡಗೈಯ ಕಾರ್ಮುಕವನೊದರಿಸುತ ಬಾಣಮಂ |
ಪಿಡಿದು ತಿರುವುತ್ತಲಾರ್ದೆಸೆವ ತೆರದಿಂದ ಗುಡು |
ಗುಡಿಸುತಿರೆ ನೃಪನಿತ್ತ ತನ್ನವರ ಕಾಣದಿಂತೆಂದ ಮನ ನಾಚುತಂದು || 139 ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಸಾಕಿನ್ನು ಧುರದ ಹಂಬಲವೆನಗೇಕೆ ಮ |
ತ್ತೀ ಕುಮಾರನೊಳು ಪೌರುಷವು ||
ಸೋಕಲರಿಯದೆನ್ನ | ಲೋಕದಿ ಜೈಸಿದ |
ರಂ ಕಾಣೆನಿಂದಿನವರೆಗೆ || 140 ||
ಜನಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳು | ರಣಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲು |
ಘನವಾದ ಕೊರತೆಯಾದಪುದು |
ಧನುವೆತ್ತಲೆಂತುಯಿ | ನ್ನನುವರಗೊಡಲೆಂದು |
ಯೆನಗೀತನೊಳು ಸಾಧ್ಯವಹುದೆ || 141 ||
ಕಂದನೀತನು ಗುಣ | ವೃಂದನಾಗಿಹ ತೇಜ |
ದಿಂದೊಪ್ಪುತಿಹ ರವಿಯಂತೆ ||
ಮುಂದೀತನೊಳು ವೈರ | ವೆಂದಿಗು ಸಲದೆನು |
ತಂದು ವೃಷಧ್ವಜಗೆಂದ || 142 ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ವೀರ | ಕರಚಮತ್ಕಾರ |
ಗಳಿಗಾಹ ಸರಳಸಾರ ||
ಬಲು ಭುಜಸತ್ವಕಿ | ನ್ನಿಳೆಯೊಳೆಣೆಯ ಗಾಣೆ |
ಕಲಹದೊಳೆನ್ನನು | ಗೆಲಿದ ಕಾರಣದಿಂದ || 143 ||
ಪೆಸರದೇನುಸುರೆನ್ನೊಳು | ತಾತನದಾವ |
ವಸುಧೇಶನಿರ್ಪ ಪೇಳು ||
ಪುಸಿಯಲ್ಲ ತವಶೀಲ | ಕೆಸೆವ ವಿಕ್ರಮಗಳ |
ಪಸರಿಸಿ ಲೋಕದಿ | ಜಸವ ಪಡೆವ ಬಾಲ || 144 ||
ಧರೆಯೊಳಗತಿಖ್ಯಾತಿಯ | ಪೊಂದಿಹ ಚೆಲ್ವ |
ತುರಗವೇತಕೆ ಪೇಳಯ್ಯ ||
ಭರಿತ ಸಾಹಸಿ ನಿನ್ನೊ | ಳರಿಯದೆ ಹಳಚಿದೆ |
ಮರಿದು ಗೈದಿಹ ತಪ್ಪ | ನಿರದೆ ಕ್ಷಮಿಸು ಕ್ಷಿಪ್ರ || 145 ||

ರಾಗ ಜಂಜೂಟಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಧರಣೀಶ ಕೇಳೆನ್ನ ನುಡಿಯ | ಸರ |
ಸಿರುಹ ಬಾಂಧವ ದಿನಮಣಿಯ ||
ತರಳನು ಕರ್ಣನಾತನನು ಕೇಳ್ದರಿವೆಯ ||
ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿಯವನ ನಿಜಸುತ |
ವರ ವೃಷಧ್ವಜನಹೆನು ಲೋಕದಿ || 146 ||
ಭರತವಂಶದ ಧರ್ಮಸುತನು | ಮಖ |
ವಿರಚಿಪನದಕೆ ಶ್ರೀವರನು ||
ಮರುತನಂದನನ ಈ ಹರಿಗೆಂದು ಕಳುಹಲು ||
ಹರುಷದಿಂದವನೊಡನೆ ಬಂದಿಹೆ |
ಸರಸವಲ್ಲಿದು ಹದನವಿನಿತ್ಯೆ || 147 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ದಿನಪತಿಮೊಮ್ಮ ಮು | ನ್ನೆನಗರುಹಿಸದಾದೆ |
ಮನವಿಟ್ಟನೇ ಧರ್ಮ | ಜನು ಘನ ಮಖಕೆ ||
ಜನರು ಧರ್ಮದ ರೂಪ | ನೆನುವರವನನಿನ್ನು |
ಜನಪಗೆ ಹಯವಿದೊಂ | ದನು ನೀನೊಯ್ಯುವುದೆ || 148 ||
ಇಂದಿರೆಯರಸನ ಪದಕೆ ಸರ್ವಸ್ವವ |
ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನಾನೆ | ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ||
ಸಂದೇಹ ಬಿಡು ವಾಯು | ನಂದನನೆಲ್ಲಿಹ |
ನೆಂದರೆ ವೃಷಕೇತ | ನಂದು ಪೇಳಿದನು || 149||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಚ್ಯುತನ ಪದಕೆ ಮನವಿಟ್ಟು |
ಸರ್ವಸ್ವಮೊಪ್ಪಿಸುವನಾವನವಗಾ ಪಾಂಡು |
ತರಳರೊಳಗೆರಡಿಲ್ಲವವರ ಸಖ್ಯವದಾಗೆ ಹರಿಯೊಲಿದನದರಿಂದ ನೀಂ ||
ಮರುತಸುತನಂ ಕಾಂಬುದೊಳಿತೆನಲು ಸಮ್ಮತಿಸೆ |
ತರಣಿಮೊಮ್ಮಂ ಸಹಿತ ರಥವಡರಿ ಭೀಮನಿಹ |
ಪೊರೆಗಾಗಿ ಬರುತಿರೆ ವೃಷಧ್ವಜನ ಪೊಗಳಿ ಸುಮನಸರು ಸುಮಮಳೆಗರೆದರು || 150 ||

ಕಂದ

ಇತ್ತಲು ಧುರಕೆನುತಲಿ ಖತಿ |
ವೆತ್ತೈತರುವ ಸುವೇಗನ ಕಾಣುತಲಾಗಂ ||
ಚಿತ್ತದಿ ನಲಿವುತ ಮಾರುತಿ |
ಸತ್ವದಿ ತಡೆಯಲ್ಕವ ಗರ್ಜಿಸುತಿಂತೆಂದಂ || 151 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಆರೆಲೊ ಹುಲುಭಟ | ಚೋರತನದಿ ಮಮ |
ವಾರುಹವದನೊಯ್ದ ||
ಭೂರಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ | ತೋರಾತನ ಶಿರ |
ಹಾರಿಸುವೆನು ಕ್ಷಣದಿ || 152 ||

ತೋರುವೆನ್ನೈ ಯಮ | ನೂರನು ನಡೆ ನಡೆ |
ಸಾರೈ ತವ ಪುರಕೆ ||
ಸಾರವಹುದೆ ಸುಕು | ಮಾರನೆ ಧುರವಿದು |
ಪೌರುಷವಿನಿತೇಕೆ || 153 ||
ಧಿರುರೆ ತರಳತನ | ವಿರದು ಶರಕೆ ತವ |
ಕೊರಳರಿದೀಕ್ಷಣದಿ ||
ಮರುಳು ಗಣಂಗಳ | ನೆರವಿಗೆ ಹಬ್ಬವ |
ವಿರಚಿಸುವೆನು ಭರದಿ || 154 ||
ಇದಕೊ ಗದಾದಂ | ಡದ ಹತಿಯಂ ಗೊಂ |
ಬುದಕಿದು ಸುಮುಹೂರ್ತ ||
ಮದಮುಖತನ ನಡೆ | ಯದು ಬುದ್ಧಿಯ ಕೇ |
ಳದೆ ನಿಲುವೆಯಾ ಧೂರ್ತ || 155 ||
ಕನಲಿ ಸುವೇಗನು | ಕಣೆಗಳನೆಚ್ಚಡೆ |
ಗಣಿಸದೆ ಮರುತಜನು ||
ಘನ ಗದೆಯಿಂದ ಪೊಯ್ | ದನು ನೃಪಸುತನನು |
ಸೆಣಸಿದರವರಿನ್ನು || 156 ||

ವಾರ್ಧಕ

ನರನಾಥ ಲಾಲಿಸೀತೆರದಿ ಪವನಜ ಸುವೇ |
ಗರು ಕಾದಿ ಜರೆದಾಡುತಿರೆ ಕಂಡು ವೃಷಕೇತ |
ವರ ಯೌವನಾಶ್ವಂಗೆ ಹರುಷದಿಂ ತೋರಿದಂ ಧರಣೀಶ ನೋಡು ನಿನ್ನ ||
ತರಳನೊಡನುಗ್ರದಿಂದಲಿ ಕಾಳಗದೊಳಿರ್ಪ |
ವರ ಸುಧಾಕರವಂಶಶರಧಿಶಶಿಯೆನಿಪ ಭೂ |
ವರ ಯಮಜನನುಜ ಸುಗುಣೋದ್ದಾಮ ರಣಭೀಮ ಭೀಮನೀತನೆಯೆಂದನು || 157 ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ತರಣಿಪೌತ್ರನ ಮಾತಿಗಿಳಿದು ರಥವನು |
ಧರಣಿಪಸುತನೆಡೆಗೈದಿ ಪೇಳಿದನು ||
ಹರಿ ತಾನಟ್ಟಿದನಿವರನು ಮಖಹಯಕೆ |
ಧುರಬೇಡ ಬಿಡು ಸಾಕು ರೋಷವಿನ್ನೇಕೆ || 158 ||
ಇಂದಿರೆಯರಸಗೆಮ್ಮಯ ಸರ್ವಸ್ವವನು |
ಚಂದದೊಳೊಪ್ಪಿಸೆ ಕಂದ ಕೇಳಿನ್ನು ||
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೆನುತನಿಲಜಗಂದು |
ವಂದಿಸೆ ವೃಷಕೇತನೆಂದನು ಬಂದು || 159 ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ

ಲಾಲಿಪುದೆಲೆ ತಾತ | ಸದ್ಗುಣ |
ಲೋಲ ಪವನಜಾತ ||
ಪಾಲಿಸೆನುತ ತವ | ಕಾಲಿಗೆ ತನ್ನಯ |
ಮೌಳಿಯ ಚಾಚಿಹ | ಭೂಲೋಲನ ಪರಿ || 160 ||

ನೀ ಮೊದಲೆನಗೊಲಿದು | ತೋರಿದ |
ಸೀಮೆಯಧಿಪನಿಂದು ||
ಕಾಮಪಿತನ ಕಾಂ | ಬಾ ಮನವಿಟ್ಟಿಹ |
ಪ್ರೇಮದ ಸುತನಿವ | ನೈ ಮನ್ನಿಸು ನೀ || 161 ||
ತರಳನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ | ಮತ್ತಾ |
ಮರುತಜ ಮುದತಾಳಿ ||
ಧರೆಯಧಿಪನನುಪ | ಚರಿಸುತ ನೆಗಹಲು |
ಸರಸದೊಳಾನೃಪ | ವರನಿಂತೆಂದನು || 162 ||

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ ಏಕತಾಳ

ಮರುತಸಂಭವ ಕೇಳು ಪೇಳುವೆನು | ಧುರಧೀರರನು ಕಂ |
ಡರಿವೆನಿಳೆಯೊಳಗಾನು ಹಲಬರನು ||
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೈಮರೆದಿಹರ ತಾ |
ವಿರಿವರಲ್ಲದೆ ನೊಂದರೆನುತಲಿ |
ಪೊರೆವವರ ನಾ ಕಾಣೆ ತ್ರಿಜಗದಿ |
ಕರುಣಿಯಹ ವೃಷಕೇತನಲ್ಲದೆ || 163 ||
ವರ ಚತುರ್ದಶಭುವನವನು ಪೊರೆವ | ಸರ್ವಾತ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ವರನು ನಿಮ್ಮಯ ಸೇವೆಯನು ಗೈವ ||
ಚರನು ಗಡ ಯಿನಿತಿರಲು ನಾನೇ |
ಸರ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆನುತ ಸಮರವ |
ವಿರಚಿಸುತ ವಾಜಿಯನು ಪಿಡಿದಿರಿ |
ಬರಿದೆ ದಾರಿಯ ತಪ್ಪಿದಿರಿ ಸರಿ || 164 ||
ಶ್ರೀವರನ ಭಕುತರಿಗೆ ಕೊಡದಿಹನೆ | ನಾನದರೊಳೆನ್ನಯ |
ಜೀವವುಳಿಸಿದನೀ ವೃಷಧ್ವಜನೆ ||
ಕಾವುದಲ್ಲದೆ ಕಾಯದೊಡೆ ಹಾ |
ಹಾ ವೃಥಕೃತಮಾಗಿ ಜನ್ಮವ |
ದೀ ವಿಧದಿ ಪೋಗುತ್ತಲಿರ್ದುದು |
ಪಾವನನ ಕಾಣದೆ ಸುಯೋಗವು || 165 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎಲೆ ವೃಕೋದರ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮೊಳ |
ಗೊಲಿದು ನರಲೀಲೆಯನು ನಟಿಪ ಶ್ರೀ |
ಲಲನೆಯರಸನ ಕಂಡಪೆನಲಾನಿನ್ನು ನೀವೆನಗೆ ||
ತಿಳಿದೆಸಗಿದುಪಕಾರವಿದು ಯೆನ |
ಗೊಳಿತು ಬಹೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸರ್ವವ |
ಬಳಿಕ ಗಂಗಾಪಿತನ ಪದಕರ್ಪಿಸುವೆ ನಾನೆಂದ || 166 ||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎನೆ ವೃಕೋದರನೆಂದನವಗೆ | ಕೇಳು |
ಜನಪ ಯೀವರೆಗೆಮ್ಮಗ್ರಜಗೆ ||
ಅನುಜರು ನಾಲ್ವರಾ | ವೆನುತಿರ್ದೆವಿನ್ನು ನಿ |
ನ್ನನು ಸಹಿತೈವರೆಂ | ದೆನುತ ಭಾವಿಸುವೆವು || 167 ||
ಹರಿಯ ದರ್ಶನವಿದರಿಂದ | ಸಾಧ್ಯ |
ವಿರದೆ ಧರ್ಮಜ ಗೈವ ಮಖದ ||
ವರ ಕರ್ತೃವಸುರಾರಿ | ವಿರಚಿಸುವನು ನಿಂದು |
ಸಿರಿಮುಕುಂದನ ಕಾಂಬಾ | ತುರವಿರೆ ಬಹುದಯ್ಯಾ || 168 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಮರುತಸುತ ಕೇಳು ಮಮ ಪುರಕೆ ಚಿತ್ತೈಸು ನಾ |
ವಿರಚಿಸುವ ಸೇವೆಯಂ ಕೈಗೊಂಡಬಳಿಕ ಪರಿ |
ಪರಿ ವಸ್ತು ಬಲಸಹಿತ ಬಹೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆನಲ್ಕೊಪ್ಪಿದಂ ಕಲಿ ಭೀಮನು ||
ಅರಸನವದಿರ ರಥದಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತೈದಿನಂ |
ಪುರವರದಿ ನಿಲಿಸುತುಪಚರಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಭಾರ |
ಪೊರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯೊಳಿತ್ತು ತೆಗೆಸಿ ಭಂಡಾರದಿಂದಖಿಳ ಧನಕನಕಗಳನು || 169 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸತಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯೊಡನೆ ಬಾಂಧವ |
ತತಿ ಸಹೋದರ ಸುತ ಸಹಿತಲಗ |
ಣಿತ ವಧೂಜಾಲವನು ಕರೆಸುತ ಜನನಿಯಂ ಕೂಡಿ ||
ಕ್ಷಿತಿಪ ಪೊರಮಡುತಿರಲು ಪವನನ |
ಸುತನವರ ಪಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಂದತಿ |
ಹಿತದೊಳಣ್ಣಗೆ ಮಣಿಯಲವ ಬಿಗಿದಪ್ಪುತಿಂತೆಂದ || 170 ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಂದೆಯ ಭೀಮ ನೀನು | ಪೋಗಿಹ ಕಾರ್ಯ |
ದಂದವನರುಹಿಸಿನ್ನು ||
ತಂದೆಯ ಹಯವದ | ನಿಂದು ಸಾಹಸದಿಂದ |
ಬಂದರೆ ಹೈಡಿಂಬಿ | ಕಂದ ಕರ್ಣಜ ಸಹ || 171 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಲಾಲಿಸೆನ್ನಯ ಬಿನ್ನಪವನಣ್ಣದೇವ ||
ಭೂಲೋಲರನ್ನ ನಡೆದಿಹ ಕಥನದಿರವ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಒಡೆಯ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂ | ನಡೆದು ಭದ್ರಾವತಿಯೊ |
ಳೊಡನೆ ಹೈಡಿಂಬಿ ತಡೆ | ಗಡಿದು ರಿಪುಭಟರ ||
ಪಿಡಿದೆನ್ನ ವಶಕಿತ್ತು | ಕಡುಚೆಲ್ವ ಹಯವನದ |
ನುಡಿಯಲೇನರಿಗಳನು | ಬಡಿದೆನಾಹವದಿ || 172 ||

ಅರಿತು ಮತ್ತಾಪುರದ | ಧರಣಿಪತಿ ಕರ್ಣಜನ |
ಧುರದಿ ಕೈಸೋತ ನಂ | ತರದಿ ಸಂಧಿಯನು ||
ವಿರಚಿಸಿದನೆಮ್ಮೊಡನೆ | ತುರಗ ಕಪ್ಪವು ಸಹಿತ |
ಬರುವನಾತನು ನಮ್ಮ | ತರಳನೊಡನೆಂದ || 173 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಮಾರುತಿಯು ತಾನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿಹ | ವಾರತೆಯ ಪೇಳುತಿರೆ ಬಂದಾ |
ಚಾರನೋರ್ವನು ನುಡಿದ ಪುರದೆಡೆ | ಭೂರಮಣನವನೈದಿ ಬಂದಿಹ ||
ಭೂರಿವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ನಿಜ ಪರಿ | ವಾರವಿಹುದೆನಲವನಿಗುಚಿತವ |
ನಾರಿಸುತ ತೆಗೆದಿತ್ತು ಬಳಿಕ ಮ | ಹೀರಮಣನಿದಿರ್ಗೊಳುವ ಮನದೊಳು ||
ದಾರಗುಣನು | ಪೊರಟ ಶ್ರೃಂ | ಗಾರಯುತನು || 174 ||
ಪುರವ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಕರುಹಿ ಸೋ | ದರರು ಮಂತ್ರಿ ಚಮೂಪ ಸಾಮಂ |
ತರು ಪುರೋಹಿತ ಭಟರ ಗಡಣದಿ | ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಸಹಿತ ಘೋಷದಿ ||
ಮೆರೆವ ಕನ್ನಡಿ ಕಲಶವಿಡಿದಿಹ | ತರುಣಿಯರ ಕೂಡುತ್ತ ರಾಜಿಪ |
ಕರಿಯ ಮೇಲಡರುತ್ತ ಸರಸದೊ | ಳರಸಿ ದ್ರುಪದಜೆಯೊಡನೆ ಬಂದನು ||
ಧರ್ಮರಾಯ | ವರ್ಣಿಸ | ಲರಿದು ಪರಿಯ || 175 ||
ಅರಸನಂ ವರ ಯೌವನಾಶ್ವನು | ಪರಿಕಿಸುತಲಡಿಗೆರಗಿ ತಂದಿಹ ||
ತುರಗ ಕಪ್ಪವ ಸಹಿತ ಕಾಣಿಕೆ | ಯಿರಿಸಲಾತನನಪ್ಪಿ ಧರ್ಮಜ ||
ಪಿರಿದು ಮನ್ನಿಸುತೆನ್ನ ತಮ್ಮಂ | ದ್ಯರಿಗೆ ನೀ ಸರಿಯಪ್ಪೆಯದರಿಂ |
ಸಿರಿಯರಸನಹ ಯಾದವೇಂದ್ರನ | ಚರಣಕಭಿನಮಿಸೆನುತ ತೋರಿಸೆ ||
ಹರಿಯನಂದು | ಸದ್ಗುಣ | ಭರಿತನೊಲಿದು || 176 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಭೂವಧೂರಮಣನಹ ಯೌವನಾಶ್ವಕನು ಮ |
ತ್ತಾವನ ಸುಲೀಲಾವಿನೋದ ಮಾತ್ರದೊಳು ಭುವ |
ನಾವಳಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳ್ದಳಿವಾ ಸುವಿಶ್ವಂಭರನ ನೀರದ ಶ್ಯಾಮನ ||
ಶ್ರೀವರನನವ ಮನೋಹರ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು |
ಭಾವಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಹರುಷರಸವೊಸರೆ ಸ |
ದ್ಭಾವದಿಂದಚ್ಯುತನ ಪದಕೆ ನೊಸಲಂ ಚಾಚಿ ಜಯವೆನುತ ನುತಿಗೈದನು || 177 ||

ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಕರುಣಾಕರ | ಜಗ |
ನ್ಮಯ ಭವಭಯಹರ ಶ್ರೀಕರ ||
ಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ | ಜಯತು ಮುಕುಂದ || 178 ||
ಆದಿಪುರುಷ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ | ಮಧು |
ಸೂದನ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಯನ ||
ವೇದೋದ್ಧರಣನೆ ರ | ಮಾಧವ ಮಹದೇವ || 179 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಪಾದಕಮಲದಿ ಶಿರವ ಚಾಚಿದರಸನ ನೆಗಹು |
ತಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ಮನ್ನಿಸಲ್ಕಖಿಳರಂ ಕೂಡಿ |
ಮೇದಿನಿಪ ಧರ್ಮಜಂ ಪುರಕೆ ಬಂದೆಲ್ಲರೊಡನಿರಲು ಪಕ್ಷದ್ವಯದೊಳು ||
ಪೋದುದೀ ಚೈತ್ರಮಾಸಂ ಮುಂದೆ ಕರೆಸಿದೊಡೆ ||
ಯಾದವರ ಕಟಕ ಸಹ ಬಹೆನು ಮಖಹಯವ ಕೈ |
ಗಾದುಕೊಂಬುದೆನುತ್ತಲರುಹಿ ಹರಿ ಗಮಿಸಿದಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ವಹಿಲದಿಂದ || 180 ||

ರಾಗ ಸವಾಯ್ ಏಕತಾಳ

ವಸುಮತೀಶ ತಾ | ಬಿಸಜಾಕ್ಷನ ಕಳು |
ಹಿಸಿದ ಚಿಂತೆ ಮನದೊಳು ಹೆಚ್ಚಿ ||
ಬಸವಳಿದಿರಲಾ | ಋಷಿ ವ್ಯಾಸನು ಬರ |
ಲೆಸೆವ ಗಜಪುರಕೆ ಮುದನಚ್ಚಿ || 181 ||
ಮುನಿಕುಲದೀಪನ | ಜನಪತಿ ಮನ್ನಿಸ |
ಲನಿತರೊಳಗೆ ಶೋಕದ ಪರಿಯ ||
ಘನವಹ ನುಡಿಯಿಂ | ದಿನಿತೇನಾಯ್ತೆಂ |
ದೆಣಿಸುತಲೆಂದನು ಬಹು ಧೈರ್ಯ || 182 ||

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ ಏಕತಾಳ

ಏನಿದೇನಿದು ಚೋದ್ಯವೈ ರಾಯ | ನೀನೀತೆರದ ದು |
ಮ್ಮಾನ ತಾಳಿಹುದ್ಯಾಕೆ ಪೇಳಯ್ಯ ||
ವಾಣಿವರಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ನಿನ್ನ ಸ |
ಮಾನದವನೀಪಾಲರನು ನಾ |
ಕಾಣೆನೈ ದಿಟ ನಿನಗೆ ಬಂದೆಡ |
ರೇನದಿನ್ನನುಮಾನಿಸದೆ ನುಡಿ || 183 ||
ಧೀರ ವಾಯುಕುಮಾರಕನ ನುಡಿಗೆ | ಕುಂದಾದುದೇ ಮೈ |
ದೋರಲಿಲ್ಲವೆ ಮಾರಮಣ ನಿನಗೆ ||
ಮೂರು ಲೋಕದ | ವೀರ ನರ ತ್ರಿಪು |
ರಾರಿ ಸಮಬಲ | ಮಾರುತಜರಿರೆ |
ವಾರುಹವನದ | ತಾರರೇ ಮನ |
ವಾರೆ ನೆನೆದಡೆ | ಬಾರನೇ ಹರಿ || 184 ||
ಸಾಕು ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಾಕುಲವನಿನ್ನು | ಸದ್ಧೈರ್ಯನಾಗಿರು |
ಸೋಕದೆಡರಿಸಿತೈ ಕೆಲಸಕಿನ್ನು ||
ಲೋಕನಾಥನ ಕರುಣದಿಂ ಮೂ |
ಲೋಕದೊಳು ನೀ ಗೈವ ಕಾರ್ಯಕೆ |
ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬವರದಿಲ್ಲ ಗು |
ಣಾಕರನೆ ತವ ಸತ್ಯ ಕಾಯ್ದುದು || 185 ||

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಾವಿಸು ಋಷಿವರ ತವ ಪಾದ ದಯದಿ |
ಪಾವನವಾಯ್ತೆನ್ನ ಜನ್ಮವೀ ಭವದಿ ||
ಪಾವಮಾನಿಯು ಪೋಗಿ ಹಯವ ತಂದಿಹನು |
ಮಾವರ ಕರುಣದಿ ತಾ ಮೈದೋರಿಹನು || 186 ||
ಆ ಮಹಿಮನ ದಯೆಯಿಂದ ಕುಂದಿಲ್ಲ |
ಆ ಮಹಾ ಧನ ತೋರೆ ನೀವ್ ಬರಲಿಲ್ಲ ||
ಕಾಮಜನಕ ತಾನೈದಿರುವನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ |
ನಾ ಮನ ಬೇಸರಿಸಿದೆನಿದಕೆಲ್ಲ || 187 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಕರುಣಿಸೈ ಧನವ ಮತ್ತಾ ಮರುತನೃಪನ ಕಥೆ |
ಯರುಹೆನಲು ಸಾಂಗದಿಂದುಸುರಿ ಮಖಶಾಲೆಯಂ |
ವಿರಚಿಸುತ ಹಯವ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆನೆ ಮುನಿಯ ಮತದಿಂ ಭೂಪನೆರಹಿಸುತಲಿ ||
ಭರದಿ ಸೋದರರು ಋಷಿಸಹಿತ ಚತುರಂಗಬಲ |
ವೆರಸಿ ಹಿಮಗಿರಿಗೈದುತರ್ಚಿಸುತ ಧನದನಂ |
ಮೆರೆವ ಧನ ಕನಕಗಳ ಹೊರಿಸಿ ನಗರಕೆ ಬರಲು ಮುನಿಪನಾಶ್ರಮಕೆ ಸರಿದಂ || 188 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಧರಣಿಪತಿ ತಾ ಬಳಿಕ ಭೀಮನ |
ಕರೆದುಸುರಿದನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ನೀ |
ತೆರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರನ ಬೇಗದಿ | ಕರೆದು ತಹುದು || 189 ||
ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಮಾರುತ |
ತನಯನಣ್ಣನಿಗೆರಗಿ ಪೊರಟೈ |
ತರಲಿದಿರು ಗೋಚರಿಸಲಕ್ಷಿಗೆ | ವನಧಿಯಂದು || 190 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಭರಿತಮಾಗಿರ್ಪ ಬೆಳ್ನೊರೆಗಳಿಂ ತೆರೆಗಳಿಂ |
ತಿರುತಿರುಗುತೇಳ್ವ ಬೊಬ್ಬುಳಿಗಳಿಂ ಸುಳಿಗಳಿಂ |
ಭರದೊಳೆಳಕೊಂಬ ನಾನಾ ಪ್ರವಾಹಂಗಳಿಂ ಚರಿಪ ಜಲಚರಗಳಿಂದ ||
ಮಿರುಪ ಶಂಖದ ವಿಮಲಸರಿಗಳಿಂ ಪರಿಪರಿಯ |
ಮೆರೆವ ರತ್ನಂಗಳಿಂ ವಿವಿಧವಹ ಧ್ವನಿಗಳಿಂ |
ದಿರದೆ ತುಂತುರಿನ ನೀರ್ವನಿಗಳಿಂ ಗಂಭೀರತನಗಳಿಂ ಕಡಲೆಸೆದುದು || 191 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಇನಿತೆಸೆವಬ್ಧಿಯ ಕಾಣುತ್ತ ಮಾರುತಿ |
ಘನತರ ತೋಷದಲಿ ||
ವನಜನಾಭನ ರಾಜಭವನವನೊಳಪೊಕ್ಕು |
ವಿನಯದಿ ಬಹ ವೇಳ್ಯದಿ || 192 ||

ನಿತ್ಯ ಸಂತೃಪ್ತ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾಗಿಹ |
ಚಿತ್ತಜಪಿತನು ತಾನು ||
ಮರ್ತ್ಯಲೀಲೆಯನಾಂತು ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಮುದ |
ವೆತ್ತು ಭುಂಜಿಸುತಿರ್ದನು || 193 ||
ಜನನಿ ದೇವಕಿ ಯಶೋದೆಯರಿಕ್ಕಲದನನ |
ಲನ ಹವಿಫಲವ ಕೊಂಡು ||
ಘನ ಸುಧೆಯನು ಸಹಿತಮರರಿಗುಣಿಸಿದಾ |
ತನು ಭೋಜನವಗೈದನು || 194 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕದ್ದುಪಾಲ್ಬೆಣ್ಣೆಗಳನೆಲ್ಲವ |
ಮೆದ್ದು ತುರುಗಾಯ್ದುದನು ತ್ಯಜಿಸುತ |
ಹೊದ್ದು ತಾ ಪಾಂಡವರೊಳೆರಕದೊಳೆರಡೆಣಿಸದಿರುತ ||
ಇದ್ದುದಾದುದು ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದರು |
ಮುದ್ದುಗೈದಪರೂಟದೆಡೆಯಲಿ |
ಚೋದ್ಯಮೆಂದಳು ಸತ್ಯಭಾಮಾದೇವಿ ದೇವಕಿಗೆ || 195 ||

ರಾಗ ತೋಡಿ ಆದಿತಾಳ
ಬರಿದೆ ಪೇಳಲೇಕೆ ನೀನೇ | ನರಿವೆಯೆಮ್ಮ ಬಂಧನವನು |
ಹರಿಸಿದಾತನೀತ ಜಗ | ದ್ಗುರುವಾಗಿರುವನು ||
ಸುರರ ಪಾಲಿಸುವನು ಕೃಷ್ಣ | ನರನೆನುತ್ತ ಛೀಗಳೆವುದು |
ಸರಿಯೆ ನಿನಗೆ ಪೋಗೆನುತ್ತ | ಲರುಹೆ ದೇವಕಿ || 196 ||
ನಿಮ್ಮ ಬಂಧನವನು ಬಿಡಿಸಿ | ನೆಮ್ಮದಿಯನಿತ್ತವಗೆ ಬಂಧ |
ನಂ ಮಗುಳದೇಕಾಯ್ತು ಸುರರ | ನೆಮ್ಮಿ ಸಲಹುವ ||
ನಿಮ್ಮ ಗುರುವಿಗಾಯ್ತು ನರನ | ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯ ಕೆಲಸವೇಕೆ |
ನಮ್ಮ ನಗಿಸದಿಹುದೆನುತ್ತ | ಭಾಮೆ ನುಡಿದಳು || 197 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಇಂತು ಭಾಮಾ ದೇವಕಿಯರಿರೆ |
ಕಂತುಪಿತನುತ್ತರವಗೊಡುವೆಡೆ |
ಕುಂತಿಕುವರನು ಬಂದಿಹುದ ತಾನರಿದು ಮನದಲ್ಲಿ ||
ನಿಂತು ದ್ವಾರದಿ ಹಾಸ್ಯಕನಿಲಜ |
ನಂ ತಡೆವುದೊಳಬಿಡದೆ ನೀನೆನು |
ತಂತರಾತ್ಮನು ಪೇಳಿದನು ಸೈರಂಧ್ರಿಯೊಳು ನಗುತ || 198 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಬಂದಳು ಭರದಿ ಸೈ | ರಂಧ್ರಿ ಬಾಗಿಲೊಳು ತಾ |
ನಿಂದನಿಲಜಗೆಂದಳು ||
ಮುಂದೆ ಬಾರದಿರು ಗೋ | ವಿಂದನಾರೋಗಣೆ |
ಯಿಂದಿಹನೆನುತವಳು || 199 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಝಂಪೆತಾಳ

ಆ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಭರದೀ | ಬಳಿಕ ಪವ |
ಮಾನಸುತನತಿರೋಷದಿ ||
ತಾನೆ ನರಹರಿಯಾದನೂ | ಗರ್ಜಿಸುತ |
ಲಾ ನಿತಂಬಿನಿಗೆಂದನೂ || 200 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಆರಿಗೆ ಭೋಜನ ಸಮಯವು ನಗರದೊ |
ಳಾರಿಲ್ಲವೆ ಜನರೂ ||
ಮಾರಿಗೆ ತುತ್ತಾದರೊ ಮೌನವೊ ಯೆನ |
ಗಾರು ತಡೆಸಿದವರು || 201 ||
ಸುರಿಯದೆ ವರ್ಷವು ಬೆಳೆಯದೆ ಧಾನ್ಯಗ |
ಳುರೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಕರ ||
ಕರವಿಡಿದಿಹ ತರುಣಿಯರಿನಿಬರ ತಾ |
ನರಿತು ಬಿಡುವುದವರ || 202 ||
ಗೊಲ್ಲರ ಮನೆಯನು ಪೊಗುತಲಿ ಪಾಲ್ಮೊಸ |
ರೆಲ್ಲವ ಕದ್ದುಣುವ ||
ಖುಲ್ಲ ಗೋವಳನಿಗೆ ದೊರೆತನವಾದಡೆ |
ಬಲ್ಲನೆ ನೀತಿಯವ || 203 ||
ಮಾವನ ಶಿರವನರಿದು ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟಳ |
ಜೀವವ ತೆಗೆದಧಮಾ ||
ಭಾವನ ಮಿಗೆ ಸಂಭಾವಿಸುವನೆ ಜಗ |
ತೀವಲಯದೊಳಮಮಾ || 204 ||
ಜಲರುಹಭವ ಸುರಮುಖ್ಯರ ಸನ್ನುತಿ |
ಗೊಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವವನೂ ||
ಕಳಗೊಂಡೀ ನರನಾದವನೆಮ್ಮಯ |
ನೆಲೆಯರಿವನೆ ತಾನೂ || 205 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಾನಭಂಗಿತನಾದೆ ನಿನ್ನೀ |
ಮಾನಹೀನನ ಕಾಂಬುದೆನಗೆ ಸು |
ಮಾನವಲ್ಲೆಂದೆನುತ ಮಾರುತಿ ಕನಲಿ ಮೊಗದಿರುಹೆ ||
ದಾನವಾಂತಕನರಿತು ಮನದಲಿ |
ತಾ ನಗುತ ಕರೆದೊಳಗೆ ಬರುತಲಿ |
ದೇನು ತಡೆದವಳಾವಳೇತಕೆ ಕೋಪವೆನೆ ನುಡಿದ || 206 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಸಿಂಧುಶಯನ ನೀ ಮುನಿದಡೆ |

ಇಂದಿಗೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿನಗ |

ದೊಂದು ತುತ್ತನ್ನಿಹುದೆ ಬಾಯ್ಗೆ | ಬಂದೆನೋರ್ವನೇ ||

ಮಂದರಾದ್ರಿಧರನೆ ಕರುಣ |

ದಿಂದಲೆನ್ನನುಳುಹು ಪೋಪೆ |

ನಿಂದು ತಡೆಸಿದರಕ್ಷಣಕೆ | ಚಂದವೈಸಲೇ || 207 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಎನೆ ಮುರಾರಿ ನಗುತ ನುಡಿದ |

ಘನವಿಕ್ರಮಿಯೆ ಸೈರಿಸಹಹ |

ಗುಣವಿಹೀನರಕಟ ನಿನ್ನ | ನಿನಿತು ತಡೆದರೇ || 208 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ಕೂಡೆ |

ನರನ ಸಲುಗೆಯೆನಗೆ ಯಿಹುದೆ |

ಪುರದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನ | ಬರಿದೆ ತಡೆಸಿದೇ ||

ಹರಿಯೆ ನೀ ನಿಲಿಸಲ್ಕದೇನು |

ಕೊರತೆಯಪ್ಪುದೆನಗೆ ಭೂಪ |

ನೊರೆದುದಲ್ಲವೆಂಬುದೇಕೆ | ಗರುವತನವದೂ || 209 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಮರುತಸುತನಿಂತೆನಲು ಮುರಹರಂ ನಗುತವನ |

ಸೆರಗಪಿಡಿದಿತ್ತಬಾರೆನುತ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುದ |

ವೆರೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪುತಿಂತೆಂದನೆಲೆಸಖ ನಿನ್ನ ಸರಸಕಾಗಿಯೆ ದ್ವಾರದಿ ||

ಬರಿದೆ ನಿಲಿಸಿದೆ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮೈವರೊಡನೆ ನಾ |

ನೆರಡಣಿಸುವೆನೆ ಸಾಕು ಮರುಗಬೇಡೆನುತವನ |

ಕರವ ಪಿಡಿದೊಳಗೊಯ್ದು ಮಧುರ ಭೋಜನಗೈಸಿ ಮುದದಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ || 210 ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ಮರುತನಂದನ ಪೇಳು ಸುಖವೆ ನಿಮ್ಮವರ್ಗೆ |

ಧರಣಿಪ ಫಲುಗುಣ ಮಾದ್ರೇಯರಿಂಗೇ ||

ವರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಂತಿಯರಿಗೆ |

ಪುರ ಪರಿಜನ ಬಂಧುನಿಕರಕೆಲ್ಲರಿಗೆ || 211 ||

ಏನು ಕಾರಣದೊಳಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ ನೃಪನೂ |

ತಾನು ಮಖವನಾರಂಭಿಪನೆ ಪೇಳಿನ್ನು ||

ಸಾನುರಾಗದಿ ಬಂದ ಪರಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ |

ನೀನರುಹೆನಲೆಂದ ವಾಯುನಂದನನೂ || 212 ||

ರಾಗ ನಿಲಾಂಬರಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಲೋಕನಾಯಕ ಲಾಲಿಸು | ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ |
ನೀ ಕರುಣವನಿರಿಸೂ ||
ಶೋಕಹರ ವರ | ನಾಕಪತಿನುತ |
ಶ್ರೀ ಕಮಲದಳನಯನ ಚಿನ್ಮಯ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಕರಿವರದನೆ ನಿನ್ನನೂ | ನಂಬಿದವರ್ಗೆ |
ಬರುವುದೇನೆಡರದಿನ್ನು ||
ಹರಿಯೆ ನೀನಗ್ರಜನಿಗರುಹಿದ |
ತೆರದಿ ಮಖವನು ತೊಡಗಲೋಸುಗ |
ಭರದೊಳಟ್ಟಿದನೆನ್ನ ನಿನ್ನನು |
ಕರೆದು ತರುವುದೆನುತ್ತ ಹರುಷದಿ || 213 ||
ನಿರತ ನಿನ್ನಯ ಪಾದವ | ನಂಬಿಹೆವೆಂಬು |
ದರಿತು ನಮ್ಮೊಳು ದಯವ ||
ಯಿರಿಸಿ ತನ್ನಪರಾಧವೆಲ್ಲವ |
ಮರೆದು ಸರ್ವರವೆರಸಿ ಬಂದ |
ಧ್ವರವ ನಡೆಸಿದು ಪೊರೆಯೊಯೆನುತಲಿ |
ಹರಿತನಯ ಹರಿಚರಣಕೆರಗಿದ || 214 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಮುರಹರಂ ಮುದದೊಳನಿಲಜನ ಶಿರವಂ ನೆಗಹಿ |
ಬರುವೆ ಗಜಪುರಕೆನುತ್ತಖಿಳ ಯಾದವನಿಕರ |
ತರುಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಭಾಮೆ ದೇವಕಿಯರೊಡನೆ ಕರಿ ತುರಗ ಧನಕನಕಗಳನೂ ||
ನೆರಹಿ ರಥವೇರಿ ಬಂದಾ ಜಾಹ್ನವಿಯ ತಟದೊ |
ಳಿರಿಸಿ ಪಾಳಯವನಿಭಪುರಕೆ ಬರೆ ಶ್ರೀವರನ |
ಧರಣಿಪತಿಯುಪಚರಿಸಿ ವಿಷ್ಟರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಿಂತೆಂದನತಿವಿನಯದಿ || 215 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ದೇವ ಲಾಲಿಪುದು ವಸು | ದೇವ ದೇವಕಿಯು ಬಲ |
ದೇವ ಸ್ಮರ ಮುಖ್ಯಸತಿನಿವಹ ||
ನೀವು ಬಿಟ್ಟೈತಂದ | ಭಾವವೇನೈ ಭೀಮ |
ನಾವೆಡೆಯೊಳಿನಲು ಹರಿನುಡಿದ || 216 ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ
ಕೇಳಯ್ಯ ಶಶಿಕುಲ ರಾಜಶೇಖರನೇ |
ಏಳಯ್ಯ ಸುರನದಿ ತಟಕಿನ್ನು ನೀನೇ ||
ಪಾಳ್ಯವೆರಸಿ ಬಂದೆ ಪರಿಕಿಸು ಮುದದಿ |
ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಭೀಮನರುಹಲು ಭರದಿ || 217 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಎನಲರ್ಜುನನ ಮೊಗವ ನೋಡಿ ಧರ್ಮಜನೆಂದ |
ನಿನಿಬರೀ ಯಾದವನಿಕಾಯ ಸಹ ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ |
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಶ್ರೀಹರಿ ಬಂದುದಚ್ಚರಿಯಲಾ ||
ವಿನಯದಿಂದವರ ಸತ್ಕರಿಸಿ ತಹುದೆಂದು ಪುರ |
ವನು ಶೃಂಗರಿಸಲರುಹುತನುಜರೊಡನೈದಿದಂ |
ಘನಮಹಿಮ ಸಹಿತ ಬಂದವರ ಮನ್ನಿಸುತಿರಲು ಭಾಮೆ ದ್ರುಪದಜೆಗೆಂದಳು || 218 ||

ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ಏಕತಾಳ

ಇಳೆಯೊಳು ಚದುರೆ ನೀ | ಲಲನೆಯೆನ್ನರಸನ |
ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡನುದಿನ | ದೊಳು ಮೀರ್ವೆ ನಮ್ಮ ||
ಬಲು ಪತಿವ್ರತೆ ಪತಿ | ಗಳನೈವರನ್ನು ಮ |
ರುಳು ಗೈವಳೊಳು ಮಾತಾ | ಡಲು ಬೆದರುವೆವು || 219 ||
ಕರುಣ ವಾರಿಧಿಯ ನಾ | ನರಿತೊಲಿಸದಡೆನ್ನ |
ದುರುಳ ದುಃಶ್ಯಾಸನ | ಸೆರಗನೊಯ್ವಾಗ ||
ವರ ಮಾನಕಾಯ್ವವ | ರಿರುವರೆ ಕೇಳು ನಿ |
ನ್ನರಸನು ದಯದಿಂದ | ಪೊರೆದಿಹನೆನ್ನ || 220 ||
ಸರಿ ಸರಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆ | ನಿರತ ಗೃಹದಿ ನಿಲ ||
ದಿರುವ ಬಗೆಯ ಗೈದೆ | ಹರುಷವಿದಹಹ ||
ಅರಿಯದೆ ಮಾತಾಡಿ | ದಿರವ ಕ್ಷಮಿಸುವುದೆಂದು |
ಭರದಿ ನುಡಿಯೆ ಭಾಮೆ | ಗೊರೆದಳ್ಪಾಂಚಾಲೆ || 221 ||
ಪಾರಿಜಾತವ ನೊಂಪಿ | ಸಾರಿ ನೀ ರಮಣನ |
ನಾರದಗಿತ್ತುಬಳಿಕಾರಿನ್ನೊಡೆಯರು ||
ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಿಣೀಧವ | ನೋರ್ವನನಾಥರ್ಗೆ |
ದಾರಿದೋರಿಪನಾತ ನಾಥನು ಪುಸಿಯೇ || 222 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇನಿತು ದ್ರೌಪದಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ |
ವನಿತೆಯರು ನುಡಿಯುತಿರೆ ಮತ್ತಾ |
ಜನರು ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯೊಳು ಹಯವನು ಪೂಜಿಸಲ್ಕತ್ತ ||
ದನುಜನನುಸಾಲ್ವಾಖ್ಯನಣ್ಣನ |
ಮನುಮಥನ ಪಿತ ತರಿದ ವೈರವ |
ನೆನೆದು ಸಿಡಿಲಂದದಲಿ ಭೋರ್ಗರೆದೆಂದ ಸಚಿವನೊಳು || 223 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಮಂತ್ರಿ ಸುಧಾರನೆ ಕೇಳು | ಹರಿ |
ಪಿಂತಣ್ಣನ ಸಮರದೊಳು ||
ಪಂಥದಿ ತರಿದನು ಶಿರವ | ಮದ |
ದಿಂದಲುರುಹಿದ ಪುರವ || 224 ||

ಆ ವೈರವ ತಾಳುವನೇ | ಹುಲು |
ಗೋವಳನವ ಬಾಳುವನೇ ||
ಜೀವಿಸಲೆಡೆಗೊಡದವನಾ | ರಣ |
ದೇವತೆಗುಣಬಡಿಸುವೆ ನಾ || 225 ||
ಮದನಾರಿಯ ಕರುಣದಲೀ | ಸಿಲು |
ಕಿದ ಮದ್ರಿಪುವಿಂದಿನಲೀ ||
ಕದನದೊಳಣ್ಣನ ಪಗೆಯಾ | ಮುಗಿ |
ಪುದಕಿದು ಲೇಸಿನ ಸಮಯಾ || 226 ||
ಬಡಿದಹಿತರನಾ ಹಯವ | ಸೆರೆ |
ಪಿಡಿಯಲು ಹರಿಯೈತರುವ |
ಬಿಡಿಸಲು ಬಂದಾತನನೂ | ತರಿ |
ದಿಡುತ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸುವೆನೂ || 227 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಎನುತ ಗರ್ಜಿಸಿ ಖಳಂ ಪಡೆವೆರಸುತೈತಂದು |
ಘನತರದ ಮಾಯದಿಂ ಕವಿಸಿ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯ |
ಜನಪ ಧರ್ಮಜನಧ್ವರದ ಹಯವ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಣ್ ನಿಜ ಬಲವನೂ ||
ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಪದ್ಮನಾಕಾರದಿಂ ನಿಲಿಸಿ ಮ |
ತ್ತನುವರಕ್ಕುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನಯ ಶರಾ |
ಸನದೊಳಂಬಂ ಸೇರಿಸುತ ಸಾಲ್ವನಾಪ್ತಭಟ ನಿವಹಕಿಂತೆಂದನಂದೂ || 228 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಶೂರ ಸುಭಟರೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ |
ಚೋರ ಗೊಲ್ಲತರಳನೊಡನೆ |
ಭೂರಿ ವಿಕ್ರಮದೊಳು ಕಾದ | ಲಾರದವನನೂ ||
ಮಾರಿ ಬಳಗಕೀವೆನೀ ಮ |
ಹಾರಣಾಗ್ರ ಗೈವನವನೆ |
ವೀರಮಿತ್ರನೆನಗೆ ಮುಂದೆ | ಸಾರಿ ಪೇಳ್ವೆನೂ || 229 ||
ಮಿತ್ರಭಾವವೆಣಿಸುತವಗೆ |
ಮತ್ತೆ ಗೋ ಗಜಾಶ್ವ ಧನ ಸು |
ರತ್ನ ವನಿತೆಯರನು ಕೊಡುವೆ | ಸತ್ಯವೀನುಡಿ ||
ಯತ್ನದಿಂದ ಧುರದಿ ಗೋಪ |
ಮೊತ್ತದೊಡೆಯನನ್ನು ಕೊಲಿರೆ |
ನುತ್ತ ನೇಮವಿತ್ತು ಗರ್ಜಿ | ಸುತ್ತಲಿರ್ದನೂ || 230 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಜನಪ ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳತ್ತಲು |
ದನುಜನಿರುತಿರಲಿತ್ತ ಖಳ ಸಂ |
ಜನಿತ ಮಾಯಕೆ ಹಯವ ಪೂಜಿಸುತಿರ್ದ ನಾರಿಯರು ||
ಮುನಿಜನರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ಬೆರಗಿನ |
ಮನದೊಳೆಣ್ಣೆಸೆಗಿರದೆ ಚದರ |
ಲ್ಕನುವರಿತು ದನುಜಾರಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದ || 231 ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ
ಕೇಳಿರೆನ್ನಯ ಮಾತನೊಲಿದು ನೀವೆಲ್ಲ |
ಆಲೋಚಿಸುವುದೇತಕೆ ಸಮಯವಿದಲ್ಲ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಇವನನುಸಾಲ್ವನೆಂಬವನೀತನಣ್ಣನ |
ಬವರದಿ ಪಿಂತೆ ಕೊಂದಿಹೆನದರಿಂದ ||
ಹವಣಿಸುತೆನ್ನ ವೈ | ರವಕಟ್ಟಿ ಬಂದರೆ |
ಜವದೊಳೆಮ್ಮಯ ತುರ | ಗವನೊಯ್ದ ಖಳನು || 232 ||
ದುರುಳನ ಗೆಲಿದಿನ್ನು | ತರುವರಾರೀ ನಮ್ಮ |
ತುರಗವನಾ ಸುಭ | ಟರಿಗೊಲಿದಿಂದೂ ||
ಮೆರೆವ ವೀಳ್ಯವನೀವೆ | ಧುರವ ಗೆಲ್ಲುವೆವೆಂಬ |
ಭರವಸೆಯಿರ್ದಡೆ | ಪೊರಡುವುದೆಂದ || 233 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಮುರಮಥನನಿಂತೆನಲು ಕೇಳ್ದತಿ |
ಧುರಸಮರ್ಥರು ಬೆದರಿ ಮೌನದೊ |
ಳಿರಲು ಕಂಡೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ನಗುತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ||
ಭರದಿ ನಡೆತಂದಚ್ಯುತನ ಪದ |
ಸರಸಿಜಕೆ ತಲೆವಾಗಿ ತನ್ನಯ |
ಕರವ ಮುಗಿದಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಶೌರ್ಯದೇಳ್ಗೆಯನು || 234 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ತಾತ ಕೊಡು ವೀಳಯವ ವೈರಿ |
ವ್ರಾತವನು ಗೆಲಿದಶ್ವವನು ತಹೆ |
ನೀತತೂಕ್ಷಣ ನೋಡು ಮಮ ಸ | ತ್ವಾತಿಶಯವ || 235 ||
ವಾರುಹವ ನಾ ತಾರದಡೆ ವೃಷ |
ಳೀ ರಮಣನುಗ್ರಗತಿಗಿಳಿವೆನು |
ಮೀರುವೆನೆ ನುಡಿಯಿದಕೆ ಕಳುಹೈ | ಭೂರಿ ಮುದದಿ || 236 ||
ಎನುತಲಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಪೌರುಷ |
ವನು ನುಡಿಯೆ ಕರುಣಿಸಲು ವೀಳ್ಯವ |
ದನುಜಹರನಡಿಗೆರಗಿ ಪೊರಟನು | ಘನತೆಯಿಂದ || 237 ||

ಶಂಬರಾರಿಯು ಕದನಕ್ಕೈದುವ |
ದಂ ಬಳಿಕ ವೃಷಕೇತು ಕಾಣುತ |
ಸಂಭ್ರಮದಿ ಗರುಡಧ್ವಜಗೆ ಮಣಿ | ದಂ ಭರದೊಳು || 238 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ಜಲಜಾಕ್ಷನೆ ಕೇಳಿಂದು | ರಿಪು |
ಬಲವನು ಸಮರದಿ ಕೊಂದು ||
ನಲಿಯುವ ಶಾಕಿನಿಗಣಕೇ | ದಿಗು |
ಬಲಿ ಕೊಡುವೆನು ಈ ಕ್ಷಣಕೇ || 239 ||
ಧುರದಲಿ ಮದ್ಭುಜಬಲದಿ | ತ್ರಿದ |
ಶರು ಮೆಚ್ಚುವವೋಲ್ಕಾದೀ ||
ತುರಗವನೊಯ್ವನ ಗೆಲಿದು | ತವ |
ಚರಣಕೊಪ್ಪಿಸುವೆ ಪಿಡಿದೂ || 240 ||
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ಖಳನ ನಿನ್ನಡಿಗೇ | ತಂ |
ದೊಪ್ಪಿಸದಡೆ ಮುಂದೆನಗೇ ||
ವಿಪ್ರನ ಕೊಲಲೆಳಸಿದನಾ | ಗತಿ |
ಯಪ್ಪುದು ಕಳುಹಿಪುದೆನ್ನ || 241 ||

ಭಾಮಿನಿ
ದಿನಪಮೊಮ್ಮನ ಠೀವಿ ಪ್ರದ್ಯು |
ಮ್ನನ ಸಹಸ ನುಡಿಗಳನು ಕೇಳುತ |
ಚಿನುಮಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಹರುಷದೊಳಿತ್ತ ವೀಳಯವ ||
ಮಣಿರಥಕೆ ಮೀನಧ್ವಜವನಾ |
ಕ್ಷಣದೊಳಳವಡಿಸುತ್ತ ಧನುಶರ |
ವನುಗೊಳುತ ರಥವೇರಿ ಸ್ಮರ ನಡೆತಂದನಾಹವಕೇ || 242 ||

ಕಂದ
ಬರುತಿಹ ಸ್ಮರನಂ ಸಾಲ್ವಂ |
ಪರಿಕಿಸುತಿವ ಮೀನಧ್ವಜನೆಂದರಿತಾಗಂ ||
ಉರಿಮಸಗುತಲತಿ ಭರದಿಂ |
ಸರಿದವನಂ ತಡೆಯಲು ಮತ್ತಾಸ್ಮರನೆಂದಂ || 243 ||

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಭಳಿರೆ ವೈರಿ ಸುಭಟ ಕೇಳೆಲಾ |
ತೋರುವೆಯಾ ಬಾಹು |
ಬಲವ ರಣದೊಳೆಲವೊ ದುರ್ಬಲಾ || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಆರೆಲಾ ನೀ ಪೇಳು ನಮ್ಮ |
ವಾರುವವ ಕದ್ದೊಯ್ದ ನಿನ್ನ |
ಭೂರಿಗರ್ವವಿಳಿಸಿದಪೆನು |
ಸಾರಿ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳು ಖಳ ಕು |
ಠಾರನೆನಿಪ ಹರಿಯ ತರಳನೂ | ನಾ ಬಿಡೆನಲ್ಲದಡೆ |
ಕ್ರೂರ ಶರದಿ ತರಿವೆ ನಿನ್ನನೂ | ನೀವಿಂತುಗೈದ |
ಚೋರತನಕೆ ಮದ್ದನರೆವೆನೂ || 244 ||
ಎನಲು ನುಡಿದ ಸಾಲ್ವನನುಜ |
ದನುಜನನುಸಾಲ್ವಾಖ್ಯನಹೆನು |
ನಿನಗೆ ಪಂಚಶರ ಪ್ರಯೋಗ |
ವನಿತೆಯರೊಳು ಲೇಸು ವಿರಹ |
ವೆನಗದಿಲ್ಲವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ |
ಸೆಣಸುತಿಹೆನು ತೊಡುವೆ ಶರಗಳ | ವಾರುಹವ ಬಿಡೆನು |
ಮನೆಗೆ ತೆರಳಲ್ಲದಡೆ ನಿಲ್ಲೆಲಾ || 245 ||
ಎಲವೊ ದೈತ್ಯ ಕೇಳು ನಿನ್ನ |
ಛಲವ ತೋರುತಿಹೆಯ ನಿಲ್ಲು |
ಸುಲಭವೇನೂ ಪೇಳೆನುತ್ತ |
ಜಲಜನಾಭನಾತ್ಮಜಾತ |
ಬಲು ಶರಾಳಿಯಿಂದ ಮುಸುಕಲೂ | ಕತ್ತರಿಸಿ ಕ್ಷಣದಿ |
ಮುಳಿದು ದೈತ್ಯ ಕಣೆಗಳೆಸೆಯಲೂ | ಬರೆ ಮಧ್ಯಪಥದೊ |
ಳಿಳೆಗೆ ಭರದಿ ಸ್ಮರನು ಕೆಡಹಲೂ || 246 ||

ಭಾಮಿನಿ
ದುರುಳನಾಗ ಮಹೋಗ್ರ ಶರವನು |
ಸ್ಮರಗಿಡಲು ಸೈರಿಸದೆ ಮೂರ್ಛೆಯೊ |
ಳೊರಗೆ ರಥವನು ತಿರುಹಿ ಮತ್ತಾ ಸಾರಥಿಯು ಜವದೀ ||
ಬರಲು ಮದನನ ಹರಿಯು ಪರಿಕಿಸಿ |
ಭರಿತ ಪೌರುಷದಿಂದ ಮಮಸುತ |
ಧುರದಿ ರಿಪುಮಥನದೊಳು ಬಳಲಿದನೆನುತಲಿಂತೆಂದ || 247 ||

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಅಹಹಯಿನ್ನೇನೆಂಬೆನೂ | ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನ |
ಸಹಸವ ಧುರದೊಳಾನು ||
ಕುಹಕಿ ದೈತ್ಯನ ಗೆದ್ದು ತುರಗವ ತಂದಿಂತು |
ಬಹು ಬಳಲಿದೆಯ ನೀನು | ಪೇಳಿರವನು || 248 ||
ಧುರ ಪರಾಕ್ರಮಿತಾನೆಂದು | ಗರ್ವದಿ ಭಾಷೆ |
ಯರುಹುತಲೆನ್ನೊಳಿಂದು ||
ಬರಿದಾಯ್ತು ತರುಣಿಯರೊಳು ಸರಸವೆ ಪೇಳು |
ಪುರುಷತ್ವವೆ ನಿನಗೇ | ಸೋತಿಹ ಬಗೆಗೇ || 249 ||

ಪುರಕೆ ಪೋಗುವದೆಂತಿನ್ನು | ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಗ |
ದಿರುವರೆ ವಿಪಿನವನ್ನು ||
ತೆರಳೆ ಕೊಡರು ಮುನಿ | ವರರು ಸೇರ್ದಡೆ ಬಾಣಾ |
ಸುರನಲ್ಲೀಶ ತಾನು || ನೆಲಸಿರ್ಪನೂ || 250 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಗತಿ ನಿನಗೆ ಬೇರೇನ ಕಾಣೆನ್ನೈ ಪ್ರಾಪ್ತವಿ |
ನ್ನತಿಶಯದನಂಗತ್ವವೇ ನಿಜಂ ನಿನಗಿನ್ನು |
ಮತಿಹೀನ ನುಡು ನಿನ್ನ ಬಾಳುವೆಯನೆಂದು ಹರಿಯೊದೆದನೆಡಗಾಲ್ಬುದಿಯೊಳು ||
ಕ್ಷಿತಿನಾಥ ಕೇಳಿಂತು ಮುರಮಥನನಾಗ ಕಡು |
ಖತಿಯೊಳಾತ್ಮಜನ ಕಾಲ್ವಿಳದೊಳೊದೆಯಲ್ಕೆ ಮಾ |
ರುತಿ ಕಂಡು ಶತಪತ್ರನೇತ್ರನಡಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿದೆಂದ ದೈನ್ಯತೆಯೊಳು || 251 ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ಲಾಲಿಸು ಭಕ್ತ ಸಂಜೀವ ಬಿನ್ನಪವ |
ಬಾಲನ ಮೇಲಿಷ್ಟು ಕೋಪವೆ ದೇವ ||
ಖೂಳನಾತನು ಮೋಸದಿಂದ ಗೆದ್ದಿಹನು |
ಮೇಲುದಳವ ಕಳುಹಿಸುವುದು ನೀನೂ || 252 ||
ಬಲಹೀನನೇ ಸ್ಮರ ಸೋಲ್ವನೆ ಖಳಗೆ |
ಕಲಿಕರ್ಣತನುಜ ತಾನೈದಲೀ ಬಗೆಗೇ ||
ಕೊಳುಗುಳವನು ಗೆದ್ದು ತುರಗವ ತರುವ |
ಛಲದಂಕನಹ ನೋಡು ನಿಜವಿದು ದೇವ || 253 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ

ಮಾರುತಾತ್ಮಜ ರಣಧೀರ ಕೇಳಯ್ಯ |
ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಪೇಳಯ್ಯ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಭೂರಿ ಗರ್ವದಿ ಭಾಷೆ | ದೋರಿ ಕಾದಾಡಿ ಸೋ
ತೀರೀತಿ ಬರಲು ಶ | ರೀರ ಖಂಡನೆಯೂ |
ಸೇರಿತು ಸಾಕು ವಿ | ಚಾರ ಸಹಸವಿರೆ |
ವಾರುಹವನು ತಾರೊ | ವೀರ ನೀನೆಂದು || 254 ||

ಕಂದ

ಮುರಹರನಾಡಿದ ನುಡಿಯಂ |
ಮರುತಜಕುವರಂ ಲಾಲಿಸುತಲಿ ಚಿತ್ತದೊಳುಂ ||
ದೊರಕಿದುದಾಹವವೆನಗೀ |
ಹರಿಕರುಣದೊಳೆನುತುಬ್ಬೇರುತಲಿಂತೆಂದಂ || 255 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಬಿಡು ಮನದೆಣಿಕೆಯ | ಜಡರುಹಲೋಚನ |
ಕೆಡುಕನವನ ಶಿರವ ||
ಕಡಿದೀಕ್ಷಣ ಯಮ | ಬಿಡದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ |
ಬಿಡಿಸಿ ತಹೆನು ಹಯವ || 256 ||
ದುರುಳನವನು ನ | ಮ್ಮಿರವರಿಯದೆ ಸಂ |
ಗರ ತೊಡಗಿದನಹನು ||
ಶರಜಜಭವ ನಿ | ರ್ಜರಪಾಲಾದ್ಯರ |
ಮರೆಹೊಕ್ಕರು ಬಿಡೆನು || 257 ||
ಎನುತನಿಲಾತ್ಮಜ | ಕನಲುತ ಕಾಳಗ |
ಕನುವಾಗುತಲಂದೂ ||
ದಿನಪಾತ್ಮಜಸುತ | ವಿನಯದಿ ಮಾರುತ |
ತನಯನೊಳಿಂತೆಂದ || 258 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಜನಪ ಕೇಳ್ವೊಸತು ಮೇದಿನಿಗಿದು ಬಾಲರು ||
ಮನವಿಟ್ಟು ಫಲಕಾಶಯ ||
ಎಣಿಪರೆ ಪಿತರು ಮ | ತ್ತೈನಗೆ ಮೀಸಲ ಮಾಡಿ |
ದನುವರಕೈದುವದೂ || 259 ||
ಯೆನಲೆಂದ ತರಳಕೇ | ಳಣುಗಗೆ ಫಲವನು |
ಜನಕ ತಾ ಸವಿಸದೆಡೇ ||
ತನಯ ತಾನೇ ಭುಂಜಿ | ಪನೆ ಧುರದಂದವ |
ನಿನಗೆ ತೋರಲು ಬಂದೆನು || 260 ||
ಕಿರುನಗೆ ಸೂಸಿ ಸಂ | ಗರಕೆ ಕಾರ್ಮುಕವನು |
ಧರಿಸಿ ವೃಷಧ್ವಜನೂ ||
ಮರುತಜಗೆರಗಿ ಮುಂ | ದ್ವರಿಸಿ ತಾಗಿದ ನಿಶಿ |
ಚರನ ಬಲವನಾತನು || 261 ||

ವಾರ್ಧಕ

ತರಣಿಮೊಮ್ಮನು ಬಳಿಕ ರಿಪುನಿವಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು |
ಹರಿಸಿಮಾರ್ಗಣಗಣವಖಿಳಬಲವ ಸವರುತಿರ |
ಲುರಿಯುಗುಳುತನುಸಾಲ್ವ ದೂರದಿಂ ಪರಿಕಿಸುತಲೀತ ಝುಷಕೇತನಲ್ಲ ||
ಮೆರೆವ ವೃಷಭಾಂಕಿತ ಧ್ವಜದೊಳಿಹನಾರಿವನ |
ನರಿಯದಿಹೆ ಗೋಪಾಲನಲ್ಲೆನುತ ಶರಗಳಂ |
ಸುರಿಸಿದಂ ಕರ್ಣಸಂಭವನ ಮೇಲತಿ ವಹಿಲದಿಂದ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ || 262 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಬಾಲಕನೆ ಕೇಳು | ನೀನಾರೆಂದು |
ತಿಳಿಯೆನೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇಳು ||
ಬಲು ಬಾಹುಬಲರವೋ | ಲೆಳಸಿದೆ ಕದನವಿ |
ದೊಳಿತಲ್ಲವೈ ನಿನಗೆ || 263 ||
ಧರೆಯ ವ್ಯಾಪಿಪ ತಮವ | ಹರಿಪ ದಿನ |
ಕರಸುತನಾತ್ಮಭವ ||
ಅರಿಭಟರಸುವೆಂಬ | ಗರಳವನೀಂಟುವ |
ವರ ವೃಷಧ್ವಜನಹೆನೂ || 264 ||
ತರಳ ಕೇಳಾದಡಿನ್ನು | ಸಾಲ್ವನ ಸಹೋ |
ದರನನುಸಾಲ್ವ ತಾನು ||
ಭರದಿ ನೀ ಕೆಲಸಾರು | ಧುರದೊಳಣ್ಣನ ಕೊಂದ |
ದುರುಳ ಗೋವಳನ ತೋರು || 265 ||
ಹರಿವೈರಿಯನುಜ ಕೇಳು | ಗಣ್ಯವೆ ನರ |
ಹರಿಗೆ ನೀ ಮರುಳೆ ಪೇಳು ||
ಹರಿಗಿಭವೀಡೆ ಶ್ರೀ | ಹರಿ ಹಗೆ ಬೇಡೆಮ್ಮ |
ಹರಿಯ ನೀಡುವುದು ಲೇಸು || 266 ||
ಪೂತುರೆ ತರಳ ನೀನು | ಬಾಯೊಳು ಬಲ್ಲಿ |
ದಾತನಾಗಿಹೆ ಸಾಕಿನ್ನು ||
ನೂತನವಹ ಶರ | ವ್ರಾತದ ಮುಖದಿ ನಿ |
ಮ್ಮಾತುರವನು ಬಿಡುವೆ || 267 ||

ಭಾಮಿನಿ

ದುರುಳನಿಂತೆನುತಧಿಕ ರೋಷದಿ |
ಭರದಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕರ್ಣಜ |
ನುರವನಿರಿಯಲು ತಾಪದಿಂ ಮೈಮರೆಯುತಾಕ್ಷಣದೀ ||
ವರ ಗದಾದಂಡವನು ತಿರುಹುತ |
ಉರಿಮಸಗಿ ನಯನಂಗಳಲಿ ಸಂ |
ಗರ ಭಯಂಕರ ಭೀಮನಿದಿರಾಗುತ್ತಲಿಂತೆಂದ || 268 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಖಳಕುಲದಧಮನೆ ಕೇಳು | ತವ |
ತಲೆಯ ತರಿದು ಸಮರದೊಳು ||
ಸುಲಭದಿ ತೋರುವೆ ನಿನಗೇ | ಯಮ |
ನಿಳಯವ ನೋಡೀಗಳಿಗೇ || 269 ||
ನರಗುರಿ ಕೇಳ್ಪಂಚಶರ | ದಿನ |
ಕರನಂದನಾತ್ಮಜರ ||
ತೆರನೀಕ್ಷಿಸುತೆನ್ನೊಡನೇ | ನೀ |
ಧುರಗೊಡುವುದು ದುರ್ಬಲನೇ || 270 ||

ಹುಲುದಾನವ ಕೇಳಿನ್ನು | ಕಡು |
ಗಲಿ ಕರ್ಣಜ ಮಾರರನೂ ||
ಗೆಲಿದಿಹ ಗರ್ವದ ಗಿರಿಯ | ಪುಡಿ |
ಗಳೆವೆನು ತೋರಾ ಪರಿಯ || 271 ||
ಎಲೆ ಮರುತಾತ್ಮಜ ನೀನು | ಬಾ |
ಯೊಳು ಶೌರ್ಯವ ನುಡಿದೇನು ||
ಫಲವಿಹುದೇ ತವ ಬಲುಹ | ದೋ |
ರಳವಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಪೆ ಕಡುಹ || 272 ||
ಬೆಡಗಿನ ಮಾತಂತಿರಲಿ | ನೀ |
ಬಿಡು ತುರಗವ ಲೇಸಿನಲಿ |
ನುಡಿವೆನು ಸಾಮದೊಳೊಡನೆ | ಫಲ |
ವಿಡಿದಳಿಯದಿರೆನ್ನೊಡನೆ || 273 ||
ಸೊಕ್ಕಿನ ನುಡಿಯಾಡದಿರು | ರಣ |
ದಕ್ಕರವಿರ್ದಡೆ ಹೋರು ||
ಠಕ್ಕಿಗೆ ತುರಗವ ಬಿಡೆನು | ಎನು
ತುಕ್ಕುವ ರೋಷದಿ ಖಳನು || 274 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುತಜನ ಸರ್ವಾಂಗವನು ಶರ |
ವರುಷದಲಿ ತೋಯಿಸೆ ವೃಕೋದರ |
ನೊರಗೆ ಕುಂಜರಪಡೆಯೊಳೆಸೆವ ಮೃಗೇಂದ್ರನಂದದಲಿ ||
ದುರುಳನಿರೆ ಕಂಡಸುರಹರ ಬಿ |
ಲ್ದಿರುವನೊದರಿಸಿ ಸಮರಕೈತರೆ |
ಭರದೊಳನುಸಾಲ್ವೇಶ ತಡೆದಿಂತೆಂದ ಗರ್ಜಿಸುತ || 275 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ಗೋವಳನೆ ಪೋಗುವೆ |
ಯೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಿನ್ನೊಡಲ ಬಗೆ |
ದಿಲ್ಲಿ ಶಾಕಿನಿ ಬಳಗಕುಣಿಸುವೆ | ಬಲ್ಲೆಯೇನೈ || 276 ||
ಬಲ್ಲೆನೈ ನಿನ್ನಣ್ಣ ಪೂರ್ವದಿ |
ಬಲ್ಲಿದನು ತಾನೆಂದು ಕೊಳುಗುಳ |
ದಲ್ಲಿ ಮಡಿದಿಹನೆನ್ನೊಳದ ತಿಳಿ | ದಿಲ್ಲಿ ಸೆಣಸೂ || 277 ||
ಅಗ್ರಜನ ತರಿದಧಮ ನಿನ್ನನು |
ನಿಗ್ರಹಿಸದಿರೆನೆಲವೊ ಕೇಳಿ |
ನ್ನುಗ್ರನೊಲುಮೆಯೊಳಿಂದು ಸಮರದಿ | ಶೀಘ್ರದಿಂದ || 278 ||
ದುರುಳ ಕೇಳಿನ್ನಂತ ಹಲಬರು |
ಗರುವದಿಂ ಬಂದೆನ್ನೊಳಳಿದಿಹ |
ಪರಿಯನರಿಯೆಯ ಬರಿಯ ಪೌರುಷ | ಮೆರೆಸಲಹುದೇ || 279 ||

ದಿತಿಜನನಿಬರ ತರಿದಿರುವಹಂ |
ಕೃತಿಯದೆನ್ನೊಳು ಸಲ್ಲದೈ ನಿಲು |
ಹತಿಯ ಸಹಿಸುವುದೆನುತ ಬಿಡೆ ಶರ | ತತಿಯನಂದು || 280 ||

ಭಾಮಿನಿ
ದನುಜನಿಂತತ್ಯಧಿಕ ರೋಷದಿ |
ಧನುವಿನಿಂದುಗುಳಿಸಿದ ಕೂರ್ಗಣೆ |
ಗಣವು ಮತ್ತಾ ವರಮುಕುಂದನ ಹಯವ ಸಹ ಮುಸುಕೇ ||
ಘನ ಶರಾಸ್ತ್ರದ ಹತಿಗೆ ಹಾಯ್ದುವು |
ರಣವನುಳಿದೊಂದೆಸೆಗೆ ಸೂತನ |
ಗಣಿಸದಚ್ಯುತನಿರವ ಕಾಣದೆ ಮರುಗಿ ಖಳ ನುಡಿದ || 281 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಏನಿದಚ್ಚರಿ ಕಲಹ | ಕಾನುವಡೆ ಬಂದ ರಿಪು |
ತಾನೆತ್ತ ಸರಿದನಕಟಕಟಾ ||
ಈ ನಿಧಾನವನೊಂದ | ನಾನರಿಯೆ ಬರಿದಾದು |
ದೇನೆಂಬೆ ಸಾಧಿಸಿದಡಿನಿತು || 282 ||
ತನ್ನವನಿಯ ವಿಚಾರ | ದಿಂ ನಡೆವುದೋ ಅದರಿ |
ನಿಂ ನಡೆದಪರೊ ನೀತಿ ತೊರೆದು ||
ಕನ್ನೆಯರು ಪರಪುರುಷ | ರನ್ನು ಕೂಡುವರೋ ಯೆನ |
ಗಿನ್ನಾವ ಕಲುಷವೆಂದರಿಯೇ || 283 ||
ಹರನ ಸೇರಿದರು ನಾ | ತರಿವೆ ಹಗೆಯನೆನುತ್ತ |
ಗರುವತನವಾಡಿದುದಕೆನಗೇ ||
ಹರಿಭೂಪ ಮುನಿದನೋ | ಹರಿಯೆನಗೆ ಕಾಣದಿಹ |
ತೆರನಾವುದೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || 284 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕ್ಷಿತಿಪ ಕೇಳಾಸಮಯದಲಿ ಮುರ |
ಮಥನ ಹಯಗಳನುಪಚರಿಸಿ ಕಡು |
ಖತಿಯನಾಂತತಿ ಭರದೊಳೈತಂದಸುರಗಿದಿರಾಗಿ ||
ಪ್ರತಿರಹಿತ ಮುಸುಕಿದ ಮಹಾಶರ |
ತತಿಯೊಳದ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ದಾನವ |
ನತಿಶಯದ ರೋಷದಲಿ ಕಂಸಾರಿಯನು ಜರೆದೆಂದ || 285 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಭಳಿರೆ ಗೋವಳ ನಿನಗೇ | ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆನ್ನೊ |
ಳಳವಿಗೈತಂದು ಹೀಗೆ ||
ಬಲು ಹೇಡಿಗಳ ಪರಿ | ಯಲಿವೋಡಿ ಫಲವೇನು |
ಕಲಹದಿ ಬಲುಹ ತೋರು || 286 ||

ಅಸುರಾರಿಯಾದಡಾನು | ಅಂಜುವೆನೆ ನಿ |
ನ್ನಸಮಸಾಹಸಕೆಯಿನ್ನು ||
ಪೊಸಮಸೆವಿಶಿಖವ | ನೆಸೆವೆನು ಸೈರಿಸೆಂ |
ದುಸುರುತೆಚ್ಚನು ಶರವ || 287 ||
ಹಿಂದಣ ಶೌರ್ಯವನೂ | ನೀನಾಡಿದ |
ರಿಂದೆಮ್ಮೊಳಾಹುದೇನು ||
ಕುಂದದೆ ಸಮರದೊ | ಳಿಂದು ತೋರಾ ಸತ್ವ |
ದಂದವ ಕಂಡಪೆನೊ || 288 ||
ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ ಖಳನೇ | ಗರ್ವದ ನುಡಿ |
ಯಾಕೆ ಪೇಳುವೆ ಸುಮ್ಮನೇ ||
ಭೂಕಾಂತನಶ್ವವ | ನೀ ಕೊಡು ಕೊಡದಿರೆ |
ತೋಕುವೆ ತನಿ ರಕ್ತವ || 289 ||
ಧುರದಿ ನಿನ್ನಯ ತಲೆಯಾ | ಚೆಂಡಾಡದೆ |
ತುರಗ ಬಿಡೆನು ನಿಶ್ಚಯಾ ||
ಸರಿಭಟನಾದರೆ | ಸುರಿಸು ಬಾಣಾವಳಿ |
ಬರಿದೆನಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣ || 290 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅಸುರನಿಂತೆನುತ ಪೊಸಮಸೆಯ ಶರದಿಂದಲಾ |
ಬಿಸರುಹೇಕ್ಷಣನ ರಂಜಿಸುವ ವಕ್ಷವನು ಕೀ |
ಲಿಸಲು ಹರಿ ಮೈಮರೆಯೆ ಸೂತನದನೀಕ್ಷಿಸುತ ತಿರುಗಿಸುತ ನಿಜರಥವನೂ ||
ವ್ಯಸನದಿಂ ನಗರಕೈದಿಸಲು ಕಾಣುತ್ತಲಾ |
ಶಶಿಮುಖಿಯರಧಿಕ ಶೋಕಿಸುತ ಬಳಸಿದರು ಮಿಗೆ |
ಕುಸುಮಶರನಯ್ಯನಂ ಬಳಿಕದೋಳಿಂತೆಂದಳಾ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಗುತ || 291 ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ನೀನು | ದಾನವಗಿದಿರಾಗಿ |
ಪ್ರಾಣದಾನವ ಪಡೆದೇನು ಮರಳಿದೇ ||
ಯೀ ನಿಧಾನವ ತಿಳಿದ ಹಿತರೇಗಯ್ಯರು |
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳತಿ ಬಲನಹುದು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು || 292 ||
ರಣಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂಬ | ಘನಶೌರ್ಯದೊಳು ಪ್ರದ್ಯು |
ಮ್ನನ ಭಂಗಿಸಿದೆ ಮಾನವನುಗಳೆದಿಲ್ಲಿ ||
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನೆಂದವನು ಬಣ್ಣಿಸುವನು ಮೇ |
ದಿನಿಯೊಳೆಣೆಯಗಾಣೆ | ನೆನಗರುಹದನೂ || 293 ||

ವಾರ್ಧಕ
ವನಿತೆ ಭಾಮಾದೇವಿಯಿಂತು ನಸುನಗುತ ತ |
ನ್ನಿನಿಯನಂ ಜರೆದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ಕಣ್ದೆರೆದು |
ಮನದಿ ಲಜ್ಜಿಸಿ ವಲ್ಲಭೆಯ ನುಡಿಗೆ ಮನ್ಮಥನ ಪಿತ ಬಳಿಕ ತಕ್ಷಣದೊಳು ||
ಕನಲಿ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳ್ಕೆಂಪಡರಲಿರದೆದ್ದು |
ಸನಿಹದೆಡಬಲಗಳಂ ಪರಿಕಿಸುತ ಮತ್ತೆ ರಣ |
ಕನುವಾಗಿ ತನ್ನ ನಿಜಕಾಂತೆಯೊಳಗಿಂತೆಂದ ಸತ್ವಾತಿಶಯವನಂದೂ || 294 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಮಡದಿ ಕೇಳ್ನೀನಧಿಕ ಗರ್ವದಿ |
ನುಡಿವೆ ಬೆಡಗಿನ ಮಾತುಗಳನೆ |
ನ್ನೊಡನೆ ಸಲ್ಲದು ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನೆ | ನಡೆಯೆ ಕೆಲಕೇ || 295 ||
ವರ ಚತುರ್ದಶ ಜಗವನಣುವೆಂ |
ದರಿಯೆನುರುಹುವೆ ಕ್ಷಣದೊಳೀ ಹುಲು |
ದುರುಳ ನನಗೇಂ ಸರಿಯೆ ಕಲಹದಿ | ತರಿವೆನವನ || 296 ||
ಮರುಳು ಸಾರಥಿ ತಿರುಹು ರಥವನು |
ಭರದಿ ದಾನವನೆಡೆಗೆನುತ ಮುರ |
ಹರನರುಹಿ ಸಂಗರಕೆ ಪೊರಟನು | ತ್ವರಿತದಿಂದ || 297 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಪೃಥ್ವಿಪತಿ ನೀ ಲಾಲಿಸನಿತರೊ |
ಳಿತ್ತ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿರ್ದ ಕರ್ಣನ |
ಪುತ್ರನೆಚ್ಚರಿತೆದ್ದು ತನ್ನಯ ಸೋಲವನು ನೆನೆದೂ ||
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಭುಗುಭುಗಿ |
ಸುತ್ತ ಬರೆ ಕಿಡಿಯಿಡುತಲಿದಿರಿಹ |
ದೈತ್ಯಗೆಂದನು ಬಡಿದ ಪೆರ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುತ || 298 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ
ನಿಲ್ಲೆಲೊ ದನುಜಾಧಮನೇ | ಬಲು |
ಬಲ್ಲಿದ ಧುರಕೆನ್ನೊಡನೇ ||
ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನುವನೂ | ಕ್ಷಣ |
ದಲ್ಲಿ ಹಯವನೊಯ್ವೆನೂ || 299 ||
ಹೋ ಹೋ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿನಗೇ | ನೀ |
ನೀ ಹುಡಿಗೊರಗಿದುದ್ಯಾಕೆ ||
ಸಾಹಸಿಯೆನುತಲಿ ಬಂದೂ | ಮ |
ತ್ತಾ ಹರಿ ಮರಳಿದನಿಂದೂ || 300 ||
ಹರಿಯನು ಗೆಲಿದಿಹ ವೀರ | ನಿ |
ನ್ನುರವ ಬಗಿವೆ ಹರಿ ಚೋರ ||
ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹದಿರೆ ನಿನ್ನ | ದಿನ |
ಕರನಾತ್ಮಜ ಸುತನೇ ನಾ || 301 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಯೆಲವೊ ತರಳ ಕೇಳು ಹರಿಯ | ಬಲುಹ ಬಲ್ಲೆನೂ |
ಲಲನೆಯೋರ್ವಳನ್ನು ತರಿದು | ತುಳಿದು ಫಣಿಯನೂ ||
ಗೆಲುತ ಯೆತ್ತು ಕತ್ತೆಗಳ ಗೋ | ವಳನದೆನ್ನೊಳೂ |
ನಿಲಲು ನಡೆವುದೇನೊ ಪೇಳಿ | ನ್ನಳವಿನಿನ್ನೊಳೂ || 302 ||
ಖಳಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಕೇಳು | ಮುಳಿದು ದುಷ್ಕರ |
ಕೊಳುಗುಳದಲಿ ತರಿದು ಮತ್ತೆ | ಸಲಹಿ ಶಿಷ್ಟರ ||
ಒಲಿದು ಸತತ ಕಾಯ್ದ ನಿನಗಿ | ನ್ನಳುಕಿ ಪೋಪನೇ |
ತಿಳಿಯೆಯಾ ಗೋಪಾಲನೆಂಬಚ್ಯುತನ ನಿಜವನೇ || 303 ||
ಎನುತ ಕನಲಿ ಸುರಿಸೆ ಕರ್ಣ | ತನಯನಂಬನೂ |
ಗಣಿಸದದನು ಮಧ್ಯಪಥದಿ | ತಣಿಸಿ ದನುಜನೂ ||
ಕಿನಿಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೂ | ರ್ಗಣೆಗಳೆಚ್ಚನೂ |
ಕ್ಷಣದಿ ಹರಿಸುತದನು ಬಳಿಕ | ದಿನಪ ಮೊಮ್ಮನೂ || 304 ||

ವಾರ್ಧಕ
ತರಣಿನಂದನಕರ್ಣಕುವರ ವೃಷಕೇತ ಶರ |
ವರುಷಮಂಗರೆಯೆ ರಿಪುವ್ರಾತಮಂ ಯೂಥಮಂ |
ತರಿದು ಮತ್ತನುಸಾಲ್ವ ದುರುಳನಂ ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಲ್ಕೆ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದೊಳುಂ ||
ಸೆರೆವಿಡಿದು ಬಂಧಿಸುತ ಮಣಿರಥದೊಳೇರಿಸುತ |
ಹರಿತಂದು ಹರಿಪದಕೆ ಕೆಡಹಲತಿತೋಷದಿಂ |
ಹರಿ ತಾನೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿದ ಕರ್ಣಜನನು || 305 ||

ಕಂದ
ಧರಣಿಪ ಕೇಳಾ ಸಮಯದಿ |
ದುರುಳಗೆ ಧುರಶ್ರಮವಡಗಲ್ಕಣ್ದೆರೆದಾಗಂ ||
ಪರಿಕಿಸಿ ಚಿನ್ಮಯ ಮನಮೋ |
ಹನ ಮೂರ್ತಿಯನವನಡಿಗೆರಗುತಲಿಂತೆಂದಂ || 306 ||

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಪಾಲಿಸು ದಯದಿ ದೇವ | ಭಕ್ತರ ಕಾವ |
ಶೀಲ ನಿನ್ನದು ಕೇಶವ ||
ಪಾಲಿಸೊಲಿದು ವಿ | ಶಾಲ ತ್ರಿಜಗ |
ತ್ಪಾಲ ಶ್ರೀಗೋ | ಪಾಲ ಯೆನ್ನನು || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಕರುಣ ಸಾಗರನೆ ಮುನ್ನ | ನೀನಾರನೆಂ |
ದರಿಯದೆ ಧುರದಿ ನಿನ್ನ ||
ಜರೆದೆ ಗರ್ವದೊಳಿರದೆ ನಿನಗದು |
ಕೊರತೆಯಲ್ಲವಪಾರ ಮಹಿಮಗೆ |
ತರ ತರದ ಮಮ ದುರ್ನುಡಿಯ ನೀ |
ಪರಮ ನುಡಿಯೆಂದೆಣಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು || 307 ||

ಕರದಿ ಖಂಡೆಯವನಿತ್ತು | ಮೇಣ್ ಫಲವಿತ್ತು |
ತೆರದಿ ನಿನ್ನಡಿಗೀಹೊತ್ತು ||
ಶಿರವ ಚಾಚಿಹೆ ಕೊಲುವ ಕಾಯುವ |
ಮೆರೆವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದೇ ಸಲೆ |
ಮರೆದು ತನ್ನಪರಾಧ ಸರ್ವವ |
ಪೊರೆಯೆನುತ ಪೊರಳುತಿರೆ ಪಾದದಿ || 308 ||

ಕಂದ
ದಾನವನಿಂತುಸುರುತಲಿರೆ |
ಭಾನುಕುಮಾರಜ ಲಾಲಿಸಿ ಚಿತ್ತದೊಳಾಗಂ ||
ತಾನತಿ ರೋಷದೊಳಾ ಸಾ |
ಲ್ವಾನುಜನನುಸಾಲ್ವನ ಜರೆದವನಿಂತೆಂದಂ || 309 ||

ರಾಗ ಕುರಂಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಮೂಢನಹುದಹುದೋ | ರಾಕ್ಷಸ ಬಲು |
ಮೂಢನಹುದಹುದೋ ||
ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ಕಡು | ಹೇಡಿ ಖಳಾಧಮ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಹಲವು ನೀತಿಯನರುಹಿದರೆ | ಮದ |
ದೊಳು ಕುಣಿದಾಡಿದೆ ಭಳಿರೆ ||
ಉಳಿಯದೆಳ್ಳಿನಿತೆಡೆ ಹಲ ಕಾಲ ವರ್ಷ ಸಂ |
ಕುಲ ಸುರಿಯಲು ಶಿಲೆಗೇ | ನೀರ್ಗೊಂಬುದೇ |
ನಿಳೆಯೊಳಾಪರಿ ನಿನಗೇ | ಪೇಳಿದುದಾಯ್ತು |
ಫಲವೇಕೆ ಬಲಹೀನಗೇ || ರಾಕ್ಷಸ ಬಲು | ಮೂಢನಹುದಹುದೋ || 310 ||
ಸದಮಲ ಧರ್ಮದಿರವನೂ || ತಿಳಿ |
ಯದ ಲೋಭಿಯೋಲಚ್ಯುತನನೂ ||
ಮದದಿಂದ ದೂಷಿಸಿ | ದಧಿಕ ಪೌರುಷವೇನಾ |
ಯ್ತದರ ತೋರಿಳೆಯೊಳಿನ್ನು | ಮೀಸೆಯ ಹೊತ್ತು |
ಬದುಕಿರ್ದ ಫಲಗಳೇನು | ದುರ್ಮತಿ ವಹಿ |
ಲದಿ ಸುಡು ವಡಲ ನೀನು || ರಾಕ್ಷಸ ಬಲು | ಮೂಢನಹುದಹುದೋ || 311 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಲಾಲಿಸು ರವಿಸುತ | ಬಾಲ ಸಂತಸದಿ ||
ಪೇಳುವನೈ ರೋಷ | ತಾಳದಿರ್ದಯದಿ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಬಿಡದೆ ಕಾದಾಡಿ ದು | ರ್ನುಡಿಯನಾಡಿದರು ಶ್ರೀ |
ಕಡಲಶಯನನನು | ದೃಢ ಮನದಿಂ ನುತಿ |
ಗೊಡುತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರ್ದರು | ಸಂತತ ಜಗ |
ದೊಡೆಯನಾತನ ಪೆಸರು | ಉಚ್ಚರಿಸಿದ |
ರೊಡನೆ ಜೀವಾತ್ಮಕರೂ | ಹಲಜನ್ಮದವರು ||
ತಡೆಯದೆಸಗಿದ | ಕಡು ದುರಿತವನ |
ಸುಡದಿಹುದೆ ಬಿರು | ನುಡಿಯಿದೇತಕೆ || 312 ||

ಕಾಳಗವಹುದು ಶೌ | ರ್ಯಾಳುಗಳೊಳು ಭಟ |
ಜಾಲವನೆರಹಿ ಬಾ | ಣಾಳಿಯಿಂ ಬಿರಿಸಾಗಿ |
ಸೋಲು ಗೆಲವದೆಂಬುದೂ | ದೈವಾಧೀನ |
ಲೀಲಾ ವಿಚಿತ್ರವದೂ | ವಿಧಿಯ ಲಿಪಿ |
ಬಾಳದೊಳಿರ್ಪುದದೂ | ಶ್ರುತಿ ಸನ್ಮತವಿದು ||
ಪೇಳಲೇನೀ | ರೇಳು ಜಗ ಶ್ರೀ |
ಲೋಲಮಾಯೆಗೆ | ಕೋಲುವೋಗದೇ || 313 ||
ಧುರದಿ ವೀರಾವೇಶ | ವೆರಸಿ ಕಾದಿದೆನೆಂದು ||
ಜರಿದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನಾ | ದರು ಕೃಪಾನಿಧಿಯನ್ನು |
ಪೊರೆಯದಿಹನೆ ಯೆನ್ನನೂ | ಸರ್ವೇಶನು ||
ಕೊರತೆಗಳಿದರಿಂದೇನು | ಸಾಕಿನ್ನದ |
ನರುಹಿ ಕಾರ್ಯಗಳೇನು | ಯೆಂದೆನುತ ಖಳನು ||
ಸಿರಿಯರಸನಡಿ | ಗೆರಗಿ ಪುನರಪಿ |
ಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳಿರದೆ ನುತಿಸಿದ || 314 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮಾರಪಿತ ಭವದೂರ ಕುಜನಕು |
ಠಾರ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಭುವನಾ |
ಧಾರ ಕೌಸ್ತುಭಹಾರ ಪಾರಾವಾರ ಗಂಭೀರ ||
ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ಬಲಾರಿನುತ ಕಂ |
ಸಾರಿ ನಾಟಕಧಾರಿ ತತ್ವವಿ |
ಚಾರಿ ವಿಶ್ವಶರೀರಿ ನೀ ದಯೆದೋರಿ ಸಲಹೆಂದ || 315 ||

ಕಂದ

ಈ ಪರಿ ನುತಿಸುವ ಖಳನಂ |
ಶ್ರೀಪತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತುತಲತಿ ಕಾರುಣ್ಯದೊಳುಂ ||
ತಾಪವಿದೇಕೆನುತಂ ಬಳಿ |
ಕಾ ಪೂರ್ವಾಮರಗೆಂದಂ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದಂ || 316 ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ಕೇಳಯ್ಯ ದಾನವಾನ್ವಯಶಿರೋರನ್ನ |
ತಾಳದಿರಯ್ಯ ಶೋಕವ ಬಿಡು ಪೂರ್ಣ ||
ಭಾಳನೇತ್ರನ ಪಾದಯುಗದಾಣೆ ನಿನ್ನ |
ಮೇಲೇನು ಮನ ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ಸಂಪನ್ನ || 317 ||
ಪಿರಿದು ಮೆಚ್ಚಿದೆನಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕೆ |
ಸರಿಭಟರಿಹರೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕೊಳುಗುಳಕೇ ||
ತರಳತನದಿ ಕರ್ಣಸುತ ಜರೆದುದನೂ |
ತರದಿರು ಮನದಿ ಮುಂದಕೆ ಭಕ್ತ ನೀನು || 318 ||

ಆದರೆ ಕೇಳಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನೀನು |
ಬಾಧಿಸದಮರರ ಯಮಜನೊಳಿನ್ನು ||
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಿಂದಹ ಸಹಾಯವನು |
ಸಾದರದಿಂದೆಸಗೆಂದ ಚಿನುಮಯನು || 319 ||

ಕಂದ

ಧರಣಿಪಗನುಸಾಲ್ವರ್ಗಂ |
ಹರಿ ತಾ ಸಖ್ಯವಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲಾ ಮದನಂ ||
ದುರುಳರ ಹರಿಸುತ ಭರದಿಂ |
ತುರಗವ ತಂದಯ್ಯಂಗೊಪ್ಪಿಸೆ ಮುದವಾಂತಂ || 320 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರಣೀಂದ್ರ ಲಾಲಿಸೈ ಧರ್ಮಜಂ ಬಳಿಕ ಮುರ |
ಹರ ಮುಖ್ಯರೊಡನೆ ಪುರಕೈತಂದು ಸಂತಸದೊ |
ಳಿರಲು ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಜಾಹ್ನವಿಯ ತಟದಿ ಸುಸ್ಥಳದೊಳಧ್ವರಶಾಲೆಯ ||
ವಿರಚಿಸಲು ಬಳಿಕಾ ವಸಂತಋತು ತಲೆದೋರಿ |
ತರು ಗುಲ್ಮ ಲತೆಗಳವು ಚಿಗುರಿ ಸುಮ ಪಲವಣ್ಗ |
ಳಿರಲು ಪದುಮಗಳ ಜೇಂಗುಡಿದು ಮಧುಕರಮೆಸೆಯೆ ಖಗಕುಲಂ ನಲಿದಾಡಲು || 321 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ಕೇ | ಳಿಂದೀವರಾಕ್ಷ ಯೋ |
ಗೀಂದ್ರರಭಿಮತದಿ ಧರ್ಮಜನೂ ||
ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಕೂಡು | ತಂದು ಮಖಶಾಲೆಯೆಡೆ |
ಬಂದು ದೀಕ್ಷೆಯನು ಕೈಗೊಂಡ || 322 ||
ಸುಕ್ಷೇಮಪ್ರದಕಾಗಿ | ತ್ರ್ಯಕ್ಷಸುತನಿಂಗೆರಗಿ |
ಲಕ್ಷಣದ ವಾಜಿಯನು ನಿಲಿಸಿ ||
ದಕ್ಷತೆಯೊಳರ್ಚಿಸುತ | ಲಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟು ಮ |
ತ್ತಾಕ್ಷಣದಿ ಶೃಂಗಾರಗೈಸಿ || 323 ||
ಬಿರುದಾವಳಿಯ ಲಿಖಿತ | ಭರದಿ ಬಂಧಿಸಿ ಪಣೆಗೆ |
ನರನದರ ರಕ್ಷೆಗೆಂದೆನುತ ||
ವರುಷದೊಳು ಬಹುದೆನು | ತ್ತುರುಹುತಸಿಪತ್ರವೃತ |
ವಿರದೆ ತೊಡಗಿದನು ಧರಣಿಪನೂ || 324 ||
ನರನು ಹಯರಕ್ಷೆಗೊಂ | ಡಿರದಿಭಮುಖಾರ್ಚನೆಯ |
ವರ ನವಗ್ರಹ ಪೂಜೆಗೈದು ||
ಸಿರಿವರನಿಗೆರಗಿ ಧರ್ಮಜ ಭೀಮ ಕುಂತಿ ಋಷಿ |
ವರರೊಳಾಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು || 325 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಚೈತ್ರಸಿತ ಪೌರ್ಣಮಾಸಿಯ ದಿನದಿ ಶುಭ ಸುಮೂ |
ಹೂರ್ತದೊಳಗರಸಿಯರ ಸೇಸೆಯಂ ಕೈಗೊಂಡು |
ಮತ್ತೆ ಪಾಠಕರ ಜಯಘೋಷ ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ ವಾದ್ಯಗಳ ರಭಸದಿಂದ ||
ಸತ್ವಯುತ ನರನು ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಸೇನಾಧಿ |
ಪತ್ಯವಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗಿತ್ತು ವೃಷಕೇತು ಸಹ |
ಸಾತ್ಯಕಿಯು ಕೃತವರ್ಮನನುಸಾಲ್ವರೊಡಗೂಡಿ ಬಲವೆರಸಿ ಪೊರಮಟ್ಟನೂ || 326 ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಧರಣಿಪಾಲ ಕೇಳು ಮುದದೊಳು | ಪಾರ್ಥನಂದು |
ಪೊರಟು ಸೇನೆಸಹಿತ ಭರದೊಳು ||
ಮೆರೆವ ತೆಂಕುದೇಶದವನಿ |
ಯರಸರಿಂದ ಕಪ್ಪಗೊಳುತ |
ಬರಲು ಮಾಹೀಷ್ಮತಿಯ ಪುರದಿ |
ತುರಗ ಪೊಕ್ಕುದುಪವನವನು || 327 ||
ಪರಿಕಿಸುತ್ತ ಶ್ವೇತವಾಹನ | ಬೀಡಿಗೆಯನಲ್ಲೆ |
ವಿರಚಿಸುತ್ತ ನಿಂದನಾಕ್ಷಣ ||
ನರನ ಪಡೆಯದೂರ್ಮಿಪೆರ್ಚಿ |
ಮೊರೆವ ಮಹಾರ್ಣವದ ತೆರದಿ ||
ಭರಿತ ಘೋಷದಿಂದಿರಲು |
ಹರಿಯ ದಯದೊಳೇನನೆಂಬೆ || 328 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಶಶಿಕುಲಲಾಮ ಸಂ | ತಸದಿ ಕೇಳಾಪುರದೊ |
ಳೆಸೆವಮಲಸಿರಿಯ ವರ್ಣಿಸಲೂ ||
ದ್ವಿಸಹಸ್ರರಸನನಿಂ | ಗಸದಳವದಾದೊಡಿ |
ನ್ನುಸುರುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ || 329 ||
ಪುರದ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರಗಳೊ | ಳಿರುವ ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯರು |
ಸರಸವಾಡುತಲಿ ನಸುನಗಲೂ ||
ವರ ದಂತಕಾಂತಿ ಮತ್ತಿರದೆ ಪರ್ಬಿದುದೆಂಬ |
ತೆರದಿ ರಂಜಿಪುದು ಪ್ರಾಕಾರ || 330 ||
ನಗರವಧು ಧರೆಯ ವಿಟ | ರುಗಳ ಚಿತ್ತವ ಸೂರೆ |
ದೆಗೆಯಲೆಂದೆನುತ ಶೃಂಗರಿಸಿ ||
ಮಿಗೆ ಶಿರದಿ ಮುಡಿದ ಸಂ | ಪಿಗೆಯ ಮುಕುಳಂಗಳೆನೆ |
ಸೊಗಯಿಪವು ರನ್ನ ಕಲಶಗಳು || 331 ||
ಧರೆಯ ಜನರೆನ್ನ ಸುಂ | ದರಕೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲೆನುತ |
ಪುರವನಿತೆ ಸುರಪುರದ ವಿಟರ ||
ಕರೆದಪಳೊಯೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆದಿಹುದು ಡೆಂಕಣಿಯ |
ಕರಗಳಚ್ಚರಿಯ ಕರಮಾಗಿ || 332 ||

ಕುಂದಾದುದಿಂಗಡಲಿ | ಗೊಂದು ಜಡಧಿ ಯೆನುತ್ತ |
ಲಿಂದಿರೆಯು ಪಾಲ್ಗಡಲ ಬಿಟ್ಟು ||
ಚಂದದಿಂದಾ ಪುರದಿ | ಬಂದು ನೆಲಸಿಹಳೊ ಯೆಂ |
ಬಂದದಿಂ ಸಿರಿಯು ಪೆರ್ಚಿಹುದು || 333 ||

ಭಾಮಿನಿ
ವಸುಧೆಪತಿ ಕೇಳಬ್ಜಭವ ನಿ |
ರ್ಮಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಶಿರವಿದೆನಲೀ |
ಕ್ಷಿಸುವರಕ್ಷಿಗೆ ನಿರುತವತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯತರಮಾಗಿ ||
ಮಿಸುನಿ ಭಿತ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಿಗೆ ಶೋ |
ಭಿಸುವ ನಗರದ ಸಿರಿಯ ಕಾಣುತ |
ಬಿಸಜಸಖಿನ ಕುಮಾರಸುತಗಿಂತೆಂದ ಫಲುಗುಣನು || 334 ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಕಂದ ಕೇಳತಿ ಸೊಗ | ಸಿಂದ ಮೆರೆವ ಪುರ |
ದಂದ ದಿವಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ||
ಇಂದಿದ ಪೊರೆವ ವ | ಸುಂಧರಾಧಿಪ ಶೌರ್ಯ |
ದಿಂದ ಕೂಡಿಹನೆ ಪೇಳು || 335 ||
ಕಟ್ಟದಿಹನೆ ನಮ್ಮ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಯವನತಿ |
ದಿಟ್ಟತೆಯಿಂದ ತಾನು ||
ಕೊಟ್ಟ ಕಾಳಗವೆಮ್ಮ | ಳಿಷ್ಟು ಕಾದುವನೊ ತ |
ನ್ನೊಟ್ಟಿನ ಸೇನೆಗೂಡಿ || 336 ||
ಎಂತಾದಡೇನೆಮ್ಮ | ಸಂತತ ಸಲಹುವ |
ಕಂತುಜನಕನೆನುತ ||
ಮುಂತೆಸೆಯುವ ಸೇನಾ | ತಿಂಥಿಣಿ ಸಹಿತಿರ್ದ |
ಸಂತಸದಿಂ ಪಾರ್ಥನು || 337 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಚಿತ್ರವಿಪುದೆಲೆ ಮಹೀಪಾಲ ಮಾಹೀಷ್ಮತಿಯ |
ಪತ್ತನವ ಮುದದೊಳಾಳುತ್ತ ನೀಲಧ್ವಜಂ |
ಪತ್ನಿಯಾಗಿಹ ಜ್ವಾಲೆ ಸುತ ಪ್ರವೀರಂ ಸಹಿತ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ||
ಪುತ್ರಿ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿಯಂ ಬಳಿಕಲಾವೀತಿ |
ಹೋತ್ರಗೊಲಿದಿತ್ತಾತನಂ ಮನೆಯಳಿಯನೆನಿಸಿ |
ಮತ್ತೆ ತಾನಾತನ ಸಹಾಯದಿಂದಾರನುಂ ಬಗೆಗೊಳದೆ ಮೆರೆದಿರ್ದನೂ || 338 ||

ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕನೀಪರಿಯೊಳಿರೆ |
ಪುತ್ರನಾದ ಪ್ರವೀರನೂ ||
ಪತ್ನಿ ಸ್ಮರಮಂಜರಿಯೊಡನೆ ಸಖೀ |
ಮೊತ್ತದಿಂದುದ್ಯಾನಕೇ || ಬಂದನಾಗ | 339 ||

ಬರುತ ದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳನು ತೆಗೆ |
ದಿರಿಸಿ ಕೊಳನೊಳಗಿಳಿಯುತ ||
ವಿರಚಿಸುತ ಜಲಕೇಳಿಯನು ನೃಪ |
ತರಳನಿರ್ದನು ಗುಣಯುತ || ಸರಸದಿಂದ || 340 ||
ರಾಜಿಸುವ ಗೆಳತಿಯರು ಸಹ ಯುವ |
ರಾಜನರಸಿಯು ಮುದದಲಿ ||
ರಾಜಿಸುವ ಪೂದೋಟದಲಿ ಸುಮ |
ರಾಜಿಯನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಲಿ || ನೋಡಿ ಹಯವ || 341 ||

ಭಾಮಿನಿ

ರಂಜಿಸುವ ತುರಗವನು ಮನ್ಮಥ |
ಮಂಜರಿಯು ಕಾಣುತ್ತ ಮನದೊಳ |
ಗಂಜದತಿ ಧೈರ್ಯದಲಿ ಸಖಿಯರ ಕೂಡುತಾಕ್ಷಣದಿ ||
ತಾಂ ಜವದಿ ಪಿಡಿದದರ ಪಣೆಯೊಳ್ |
ಮಂಜುಳಾಕ್ಷರವೆಸೆವ ಲಿಖಿತವ |
ಕಂಜಲೋಚನೆ ತೆಗೆದು ತಾನೋದಿದಳು ಸಂಭ್ರಮದಿ || 342 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಶ್ರೀಮತ್ಸುಧಾಂಶುಕುಲ | ಭೂಮೀಶರೆಂಬರ ಶಿ |
ಖಾಮಣಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ನೃಪಾಲ ||
ಪ್ರೇಮದಿಂದಶ್ವಮೇ | ಧ ಮಹಾಧ್ವರವಗೈವ |
ಶ್ರೀಮನೋಹರನ ನಿಜಭಕ್ತ || 343 ||
ಧರೆಯ ಭೂಪರ ಗೆಲಿದು | ಕರವಗೊಳಲಾಗಿ ಶ್ರೀ |
ಹರಿಯನುಜ್ಞೆಯೊಳಗಶ್ವವನೂ ||
ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಿಟ್ಟಿಹುದು ಕಟ್ಟಿ ಕಾದುವುದು ಸಂ |
ಗರವೀರರಾದಡಿದ ಭರದಿ || 344 ||
ಹರಿಯ ರಕ್ಷೆಗೆ ಪಾರ್ಥ | ನಿರುವನವನೊಳು ಕಾದ |
ಲರಿಯದವನಿಪರು ಶರಣಾಗಿ ||
ತೆರುತ ಕಪ್ಪವನು ತಾ | ವಿರುವದೊಟ್ಟಿನೊಳೆಂದು |
ಬರೆದಿಹುದ ತಿಳಿದು ಚಪಲಾಕ್ಷಿ || 345 ||

ಕಂದ

ನಸುನಗುತತಿ ಜವದಿಂ ಬಂ |
ದುಸುರಲ್ಕಿಹದನವನರಿತಾಗ ಪ್ರವೀರಂ ||
ಅಸಮ ಬಲಾನ್ವಿತ ತಾ ಝೇಂ |
ಕಿಸುತೆದ್ದಿಂತೆಂದಂ ಸತಿಯೋಳ್ಪೌರುಷಮಂ || 346 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಳಿರೆ ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಾತ | ತನ್ನಲಿ ಹರಿ |
ಯೊಲುಮೆ ಹೆಚ್ಚಿದುದೆನುತ ||
ಬಲುಗರ್ವದಿಂ ತನ್ನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಬರೆದಿಹ |
ತಿಳಿಯದೆ ಮೂಢಾತ್ಮನು || 347 ||
ಮುನಿಸಿದರೆ ತ್ರಿಭುವನವ | ಲೆಕ್ಕಿಸದೊಂದು |
ಕ್ಷಣದಿ ಭಸ್ಮವನುಗೈವ ||
ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ವಹ್ನಿ | ಜನಕಗೆ ಜಾಮಾತ |
ನೆನಿಸಿರೆ ಬರೆವುದುಂಟೆ || 348 ||
ಜನಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದಿ | ಮೇಣೀ ವಾಜಿ |
ಯನು ಕಟ್ಟದಿರೆ ಜಗದಿ ||
ತನುವಿರ್ದು ಫಲವೇನು | ರಣಕಂಜಿ ಕಪ್ಪವ |
ನನಿತನು ಕೊಡುವುದುಂಟೆ || 349 ||
ಹರಿ ಹರರೊಳು ಧುರದಿ | ಕಾದಿದ ಪಾರ್ಥ |
ನುರುವಿಕ್ರಮವ ಯುದ್ಧದಿ ||
ಪರಿಕಿಸಿದಪೆನೆಂದು | ಪುರಕಟ್ಟಿದನು ಸತಿ |
ಯರ ಸಹಿತಶ್ವವನೂ || 350 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿಯಹ ಪ್ರವೀರನು |
ತುರಗವನು ತಾನಟ್ಟುತಲಿ ಧನು |
ಶರಗಳನು ಕೈಗೊಂಡು ರಣಕುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿರಲು ||
ಅರಸ ಕೇಳೀಚೆಯೊಳು ಹರಿವಿ |
ಷ್ಟರದಿ ಕುಳಿತಿಹ ನೀಲಕೇತನ |
ಚರಣಕಾನತರಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ನಾರಿಯರೂ || 351 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಧರಣೀಶ ಕೇಳೆಮ್ಮ ನುಡಿಯಾ | ತವ |
ತರಳನಿಂದಾತನರಸಿಯಾ ||
ಬೆರೆದುದ್ಯಾನದೊಳಲ್ಲಿ | ಶರಕೇಳಿಯನುಗೈದು |
ಸರಸದಿ ಸುಮವ ಗೊ | ಯ್ದಿರಲು ಬಂತೊಂದಶ್ವ || 352 ||
ಮದನಮಂಜರಿ ಪರಿಕಿಸುತ | ನಲ್ಲ |
ಗದನೀಯೆ ಲಿಖಿತ ವಾಚಿಸುತ |
ಕದನ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ | ಕುದುರೆಯಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲಿ |
ಹದನವಿದಿನಿತು ನೀ | ನೊದಗಿ ಪೋಗೈ ಜೀಯಾ || 353 ||

ಕಂದ

ದೂತಿಯರೆಂದುದನಾಲಿಸಿ |
ಭೂತಳದಧಿಪಂ ಭರದಿಂ ತಾ ಗರ್ಜಿಸುತಂ ||
ಖಾತಿಯ ತಾಳುತ ಮಂತ್ರಿಯೊ |
ಳೀತೆರನೆಂದಂ ಗದ್ದುಗೆಯಂ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಂ || 354 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಮಂತ್ರೀಶನೆ ಕೇಳಿತ್ತ | ಭೂ |
ಕಾಂತನೆನಿಪ ಯಮಪುತ್ರ ||
ಎಂತೀ ಪತ್ರವ ಬರೆದ | ತ |
ನ್ನಂತರವರಿಯದೆ ಬಿರಿದ || 355 ||
ಧರೆಯಧಿಪರ ಕುಲತಿಲಕ | ಶ್ರೀ |
ವರನಾಥನ ನಿಜಭಕ್ತ ||
ಬಿರುದಾಂತಿಹೆ ತಾನೆಂಬ | ಅತಿ |
ಗರುವದ ನುಡಿಯಿದು ಕಾಂಬ || 356 ||
ಪೃಥ್ವೀಶರು ಮತ್ತಿರರೇ | ಪುರು |
ಷೋತ್ತಮನನು ಧ್ಯಾನಿಸರೇ ||
ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲದೊಳು ಜನಿಸಿ | ಕರ |
ತೆತ್ತು ಬಾಳುವುದೆ ಸಹಿಸಿ || 357 ||
ದುರಿತಹರನು ತಾನೆನಿಸಿ | ಶ್ರೀ |
ವರನಿರಲೀಪರಿ ಬರೆಸಿ ||
ತುರಗವ ಬಿಟ್ಟಿಹರಲ್ಲ | ಸಂ |
ಗರವನು ಕೈಕೊಂಬರಲಾ || 358 ||
ಪರಿಕಿಪೆ ನರನಾಳ್ತನವ | ಹರಿ |
ಹರರೊಳು ತೋರ್ದ ವಿಕ್ರಮವ ||
ಧುರಕಣದೊಳು ಕೇಳಿನ್ನು | ನೀ |
ತ್ವರಿತದಿ ಹೊಯ್ಸು ಭೇರಿಯನು || 359 ||

ವಾರ್ಧಕ

ತರಿಸಿ ಮುಖಿಹಯವನದ ಬಂಧಿಸುತ ಲಾಯದೋಳ್ |
ಭರದಿ ಸೇನಾವೃಂದಮಂ ಕೂಡಿ ಧನುಶರವ |
ಧರಿಸಿ ಮಣಿರಥವೇರಿ ನಡೆತಂದನತಿ ವಹಿಲದಿಂ ನೀಲಕೇತನಂದೂ ||
ಧರಣಿಪತಿ ಬರುತಿರಲ್ಕತ್ತ ಹಯಕಾಹಿನವ |
ರಿರದೆ ಬಂದರ್ಜುನಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದಾಕ್ಷಣದಿ |
ಭರಿತ ಕಂಪನದಿಂದ ಪೇಳಿದರು ವಿಸ್ತಾರಮಾಗಿ ಪರಿಗಳನೆಲ್ಲವ || 360 ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಏಕತಾಳ

ಪುರುಹೂತತನಯ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ನಾವೆಂಬ ಪರಿಯ |
ಧುರಕನುವಾಗು ಬೇಗ ಜೀಯ ||
ತುರಗದೊಡನೆ ನಾ | ವಿರಲಾಯೆಡೆ ಬಹು |
ತರುಣಿಯರೆರಕದಿ | ಬರೆ ನೃಪಕುವರಾ || 361 ||
ತ್ವರಿತದಿ ಹಯವ ಪರಿಕಿಸಿದನೂ | ಬಂಧಿಸಿ ಲಿಖಿತ |
ವರಿತು ರೋಷವಗೊಂಡು ತಾನೂ ||
ಭರದಿಂದದ ನಿಜ | ತರಳೆಯರನು ಸಹ |
ಪುರಕಟ್ಟುತ ಸಂ | ಗರಕನುವಾಗಿಹ || 362 ||

ಕಂದ

ಈ ತೆರನೆಂದುದನಾ ಪುರು |
ಹೂತಸುತಂ ತಾನಾಲಿಸುತತಿ ತವಕದೊಳಂ ||
ಖ್ಯಾತ ಮದನ ಸಾತ್ಯಕಿ ವೃಷ |
ಕೇತ ಸುವೇಗಾನುಸಾಲ್ವರಂ ಕರೆದೆಂದಂ || 363 ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ವೀರ ಕರ್ಣಜಾನುಸಾಲ್ವ |
ಮಾರ ಮುಖ್ಯರುಗಳು ಕೇಳಿ |
ಶೂರತನವದೋರ್ವ ಸಮಯ | ಸಾರಿ ಬಂದಿದೇ ||
ಧಾರಿಣೀಶನೀತ ನಮ್ಮ |
ವಾರುವವನು ಕಟ್ಟಿ ರಣಕೆ |
ಮೀರಿ ಬಂದನಂತೆ ಗರ್ವ | ವೇರಿ ನಮ್ಮೊಳು || 364 ||
ಕೊಳುಗುಳದೊಳವನ ಸತ್ವ |
ವಿಳಿಸಿ ಹರಿಯ ತಹುದೆನುತ್ತ |
ತಿಳುಹೆ ನರನ ನುಡಿಯನರಿದು | ಚಳಕದಿಂದಲಿ ||
ಹೊಳೆವ ಕಣೆಯಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲ |
ನೆಳೆದು ವೈರಿನಿವಹ ಮಧ್ಯೆ |
ಸುಳಿಯೆ ಕಾಣುತಾ ಪ್ರವೀರ | ಮುಳಿಯಲೆಂದನೂ || 365 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಫಡಫಡ ರಿಪುಭಟನೇ | ನಮ್ಮಶ್ವವ |
ಬಿಡು ಕೆಡದಿರು ಸುಮ್ಮನೇ ||
ತಡವೇಕೆ ನಿನ್ನನು | ಪಡೆದವನಾರೆಂದು |
ನುಡಿವುದೆಂದನು ಸ್ಮರನೂ || 366 ||
ಮೂಢ ನೀ ಲಾಲಿಸಿತ್ತ | ಮಾಹೀಷ್ಮತಿ |
ರೂಢಿಯಧಿಪನೈ ತಾತ ||
ಗಾಢ ವಿಕ್ರಮಿಯಹ | ನೋಡು ನೀಲಧ್ವಜ |
ನಾಡಲೇಂ ಬಿಡೆ ಹಯವ || 367 ||

ಯೆಲವೊ ನೃಪಾಲಸೂನು | ನೀನೆಮ್ಮಯ |
ನೆಲೆಯರಿಯದೆ ಬಂದಿನ್ನು ||
ಕಲಹದಿ ನಿನ್ನಯ | ತಲೆಯಗೊಡುವೆ ಯಾಕೆ |
ಛಲ ಬೇಡ ಸಾರಿದೆನೂ || 368 ||
ಕದಳಿಯ ಮುರಿದೆನೆಂದೂ | ಗರ್ವದಿ ಕರಿ |
ಯಧಟ ಹರಿಯೊಳು ತೋರ್ದು ||
ಬದುಕಿ ಪೋಪುದೆ ನಿನ್ನ | ಸದೆದು ಶಾಕಿನಿಗೀವೆ |
ರುಧಿರವನೆನುತೆಚ್ಚನು || 369 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಕೇಳಾ ಪ್ರವೀರನ |
ಬಾಣದಿರಿತದಿ ತನು ಬಳಲಿ ಸುಮ |
ಬಾಣ ಮೈಮರೆಯಲ್ಕೆ ಸೂತ ವರೂಥವನು ತಿರುಹೇ ||
ಕಾಣುತುಗ್ರನೊಲಾ ವೃಷಧ್ವಜ |
ತಾನಧಿಕ ರೋಷದಲಿ ನಡೆತಂ |
ದಾ ನರಾಧಿಪನಣುಗನೊಡನಿಂತೆಂದ ಪೌರುಷದಿ || 370 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ
ಕದನಾಗ್ರಣಿ ನೀ | ನಿದಿರಾಗೆಲೊ ನಿಲು |
ಮದನನ ಸೋಲಿಸಿದ ||
ಅಧಿಕ ತರದ ಗ | ರ್ವದಿ ನಿಂದಿರೆ ಬಿಡೆ |
ನಿದು ದಿಟ ನೋಡೆಂದ || 371 ||
ಕರಕೌಶಲಗಳ | ನರಿಯದವರು ಸಂ |
ಗರಕಿದಿರಾಗುವರೆ ||
ದೊರೆ ನೀಲಧ್ವಜ | ತರಳ ಪ್ರವೀರನೊ |
ಳೊರೆಯದಿರೈ ಬರಿದೆ || 372 ||
ದಿನಕರನಂದನ | ನಣುಗ ವೃಷಧ್ವಜ |
ನೆನಿಸುವೆ ರಿಪುವೆನಿಪ ||
ಮನಸಿಜಗಾನೆ ವೃಷಧ್ವಜನಹೆನೈ |
ಗಣಿಪೆನೆ ತವ ದರ್ಪ || 373 ||
ರವಿಮೊಮ್ಮನೆ ನೀ | ನವನಿಯೊಳಿರೆ ವಿಹಿ |
ತವೆ ಪಿರಿಯವರಿರುವ ||
ಭವನಕೊಡನೆ ಪೋ | ಗುವ ಮನವಿರ್ಪುದೆ |
ಬವರದಿ ತೊರೆದಸುವ || 374 ||
ತುರಗವ ಬಿಡದಿರೆ | ತರಿದು ನಿನ್ನ ಶಿರಿ |
ಯರ ಸಹಿತೀಕ್ಷಣದಿ ||
ತೆರಳಿಸುವೆನು ನೋ | ಡರೆ ನಿಮಿಷದೊಳೆನು |
ತಿರದೆಚ್ಚನು ಶರವ || 375 ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಭಳಿರೆ ಸಾಹಸಿ ಹುಲು ಕಣೆಗಳನೆಚ್ಚು |
ಫಲವಿಹುದೆ ಯೆನು | ತಲಿ ಪ್ರವೀರನು |
ಮುಳಿದು ತಾ ಮುರಿದಿಟ್ಟನು || 376 ||
ಆತುಕೋ ನೀನಿನ್ನಾದಡೆನುತ ವೃಷ |
ಕೇತು ಮುಸುಕಲು ಸರಳ ತತಿಗಳ |
ನಾ ತತೂಕ್ಷಣ ಖಂಡಿಸೇ || 377 ||

ಭಾಮಿನಿ
ವೀರತನದಿ ಪ್ರವೀರ ಕರ್ಣ ಕು |
ಮಾರರೀರ್ವರು ಖತಿವಿಡಿದು ಕೈ |
ಮೀರಿ ನಿಶಿತ ಶರೌಘಗಳನವರೋರ್ವರೋರ್ವರ್ಗೆ ||
ಸೇರಿಸುತಲಿರೆ ಬಳಿಕ ಕರ್ಣಕು |
ಮಾರಕನ ಪಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮುಂದಕೆ |
ಸಾರುತಡಹಾಯ್ದೆಂದನನುಸಾಲ್ವಕ ಪ್ರವೀರನೊಳು || 378 ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ
ಭಳಿರೆ ವೈರಿ ಸುಭಟನಿಲ್ಲೆಲಾ | ಸಂಗರಕೆಯೆನ್ನೊ |
ಳಳುಕಬೇಡ ಸದರವಲ್ಲೆಲಾ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಮೊದಲೆ ಮನುಜ ನೀನಿನ್ನದರೊಳು | ತರಳನಾಗಿ |
ಕದನವೆಸಗಲಹುದೆ ಭರದೊಳು ||
ಮದನ ಮುಖ್ಯರನ್ನು ಕೊಳಗು |
ಳದಲಿ ಗೆಲಿದ ಗರ್ವವಿಳಿಸಿ |
ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನರನ |
ಪದಕೊಪ್ಪಿಸುವೆ ಕೇಳು ಕ್ಷಣದಿ || 379 ||
ದುರುಳ ಗಳಹಬೇಡ ಸುಮ್ಮನೇ | ಕಾಳಗದಿ ನಿನ್ನ |
ಕೊರಳನರಿದು ಮೆರೆಯದಿರುವೆನೇ ||
ತುರಗವನ್ನು ಬಿಡುವನಲ್ಲ |
ಬರಿದೆ ಸಾಯಬೇಡ ಜೋಕೆ |
ತೆರಳು ಪಂಚಬಾಣಗಾದ |
ಪರಿಯನರಿತು ಶೀಘ್ರದಿಂದ || 380 ||
ಬಾಲ ನೀನೆನುತ್ತ ಸಾರಿದೇ | ಮುಂದಿನ್ನು ಬಿಡೆನು |
ತೋಳ ಸತ್ವದೋರದಾಹುದೇ ||
ಕೀಲಿಸುವೆ ಶರೌಘವಿದನು |
ತಾಳಿ ಕೊಂಬುದೆನುತಲಸ್ತ್ರ |
ಜಾಲವನ್ನು ಸುರಿಸಲಾ ಭೂ |
ಪಾಲನಣುಗ ಸಹಿಸದಾದ || 381 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಜನಪ ಕೇಳನುಸಾಲ್ವನಸ್ತ್ರದಿ |
ತನು ಬಳಲಿ ಬಳಿಕಾ ಪ್ರವೀರನು |
ಮಣಿರಥದಿ ಮೈಮರೆಯಲರಿವಾಹಿನಿಯ ತರಿತರಿದೂ ||
ದನುಜ ಮುಂದೈತರಲು ಕಾಣುತ |
ಲನಿತರೊಳು ನೃಪ ನೀಲಕೇತನು |
ಘನತರದ ರೋಷದಲಿ ದೈತ್ಯಾಗ್ರಣಿಯ ತಡೆದೆಂದ || 382 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಎಲವೊ ದಾನವನೆಮ್ಮ | ಬಲವನೆಲ್ಲವ ನೀನು |
ಗೆಲಿದು ಬಾಲಕನ ಮೂರ್ಛಿಸಿದ ||
ಬಲವನೆನ್ನೊಳು ತೋರು | ಕಲಹದೊಳು ನಾ ನಿನ್ನ |
ತಲೆಯ ಚೆಂಡಾಡುವೆನು ಕ್ಷಣದಿ || 383 ||
ಮಾನವನೆ ಕೇಳು ನೀ | ದಾನವರಿಗೆಂತಹ ಸ |
ಮಾನರೇ ನರರು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ||
ತ್ರಾಣ ಸಲ್ಲದು ಹಯವ | ನೀನೇ ತಂದಿತ್ತೊಡನೆ |
ಕಾಣಿಕೆಯೆನೆಸಗಿದರೆ ಲೇಸು || 384 ||
ದುರುಳ ಕೇಳೆಲವೊ ಸಂ | ಗರಕಂಜಿ ಕಪ್ಪವನು |
ತುರಗಸಹ ತೆರುವಡಾ ನರಗೆ ||
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿನ್ನಂತೆ | ಬರಿಯ ಹೇಡಿಗಳಲ್ಲ |
ಧುರಧೀರರಾವು ನೋಡೆಂದ || 385 ||
ಮರುಳು ಭೂಪಾಲ ನೀ | ಧುರಧೀರನಾದೊಡೀ |
ಸರಳ ಸವಿಗೊಂಬುದೆನುತಂದೂ ||
ಸುರಿಸೆ ಖಳನಸ್ತ್ರವನು | ತರಿದು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳು |
ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಿದನು ದಾನವನಾ || 386 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಇಳೆಯಧಿಪ ಲಾಲಿಸೈ ಬಳಿಕ ನೀಲಧ್ವಜಂ |
ಫಲುಗುಣನ ಮುಂದೆ ಮದಕರಿಯಂತೆ ಪೊಕ್ಕು ಕೋ |
ಲ್ಗಳನೆಚ್ಚು ಸವರಿ ಬೆಟ್ಟದೊಲೊಟ್ಟುತಿರೆ ಕಂಡು ಕಿಡಿಯುಗುಳುತಾಕ್ಷಣದೊಳು ||
ಕಲಿಪಾರ್ಥನಾಹವಸಮರ್ಥ ಗಾಂಡೀವಮಂ |
ಸೆಳೆದಸ್ತ್ರಮಂ ತುಡುಕಿ ಝೇಂಕರಿಸಿ ಹೂಂಕರಿಸು |
ತಲಿ ಭರದಿ ಸಾಗುತಂ ತಾಗುತಂ ನೃಪ ನೀಲಕೇತನೊಡನಿಂತೆಂದನು || 387 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರ |
ವಲ್ಲಭನೆ ಕೇಳಿತ್ತ ಕೊಳುಗುಳ |
ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಯ ಬಲವರಿದ ಬಲು | ಹಿಲ್ಲಿ ತೋರು || 388 ||

ಸಾಕೆಲವೊ ಗಳಹದಿರು ಸುಮ್ಮನೆ |
ಪಾಕಶಾಸನಸುತನೆ ನಿನ್ನನು |
ನಾ ಕಳುಹಿದಪೆ ಶರಮುಖದೊಳಾ | ನಾಕಕಿನ್ನು || 389 ||
ಜಡಮತಿಯೆ ಸಾರಿದೆನು ಬೇಗನೆ |
ಬಿಡು ಹಯವ ಕಪ್ಪವನು ಸಹ ಕೊಡು |
ಕೊಡದಿರಲು ರಣದೇವಿಗೌತಣ | ಬಡಿಪೆ ನಿನ್ನ|| 390 ||
ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲಜರು ನಾವೆಲವೊ ಕಲಿ |
ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನರಿಯದಾದೆಯ |
ಸತ್ವದಿಂ ಕಟ್ಟಿದೆವು ತುರಗವ | ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ || 391 ||
ಪೂತುರೇ ನೃಪ ನಿನಗನಿತು ಸ |
ತ್ವಾತಿಶಯವಿರೆ ಪರಿಕಿಸುವೆ ನೀ |
ನಾತುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಸೆದ ನರ ಶರ | ವ್ರಾತಗಳನು || 392 ||

ಭಾಮಿನಿ

ವಸುಧೆ ಪಾಲಕ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನು |
ಪೊಸಮಸೆಯ ವಿಶಿಖಗಳ ತಾ ತೆಗೆ |
ದೆಸೆದು ಜವದಿಂದರಿಭಟನ ವಕ್ಷವನು ಕೀಲಿಸಲು ||
ಬಸವಳಿದು ಜಾಮಾರ್ಥ ಮೂರ್ಛೆಯೊ |
ಳೆಸೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಚೇತರಿಸುತಾ |
ಯಸದಿ ಕಣ್ದೆರೆದೊಡನೆ ತನ್ನಲಿ ಮರುಗುತಿಂತೆಂದ || 393 ||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಏಕತಾಳ

ಶಿವನೆಯಿನ್ನೇನೆಂಬೆನು | ಯೀ ವಿಧಿಯಾಯ್ತು |
ಬವರದಿ ನರನೊಳಾನು ||
ಜವಗೆಟ್ಟೆನಯ್ಯೊಯಿನ್ನು | ಗೆಲ್ಲುವೆನೆಂತು |
ದಿವಿಜೇಂದ್ರತನಯನನೂ || 394 ||
ಕ್ಷತ್ರಿಪಂಥದಿ ಹಯವ | ಬಂಧಿಸಿ ಧುರಕೆ |
ವ್ಯರ್ಥ ಬೆದರಿ ಕಪ್ಪವ ||
ತೆತ್ತರೆ ಪಾರ್ಥಗಿನ್ನು | ಜೀವಿಸಿ ಮೇಣೀ |
ಪೃಥ್ವಿಯೊಳ್ಕಾರ್ಯವೇನು || 395 ||
ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ವಹ್ನಿಯು | ಜಾಮಾತನೆನ |
ಗನಿತರಲೀ ವಿಧಿಯು ||
ಎನಗೊದಗಿತು ನಾ ಮುಂದೇ | ಬರಿಸುವೆ ಪಾವ |
ಕನ ಶೀಘ್ರದಿಂದಯಿಂದೇ || 396 ||

ಕಂದ

ಜನಪತಿ ಬಳಿಕಾವಹ್ನಿಯ |
ಮನದೋಳ್ ಧ್ಯಾನಿಸುತತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲರಿತುಂ ||
ಘನವೇಗದಿ ತಾ ನಡೆತಂ |
ದನಲಂ ಪದನೇನೆನುತ್ತಲಿ ಬೆಸಗೊಳಲೆಂದಂ || 397 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಏಕತಾಳ
ಕೇಳು ಕೃಶಾನು ನಾ | ನಾಳಿದೆನೀ ರಾಜ್ಯ |
ಪೇಳಲೇನೈ ಸತ್ವ | ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನ ||
ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ | ದಾಳುತನದಿ ನೃಪ |
ಜಾಲಗಣಿಸದಿರ್ದೆ ಜಾಲವಿದಲ್ಲ || 398 ||
ಇಂದ್ರುನಂದನನಶ್ವ | ಬಂಧಿಸಿ ನಾ ಕಾದಿ |
ಹೊಂದಿದುದಪಜಯ | ಮುಂದೇನು ದಾರಿ ||
ಬಂಧು ನೀನಾಗಿರ | ಲಿಂದೆನಗೀ ವಿಧಿ |
ಬಂದುದೇನಿದ ಹರಿ | ಸೆಂದರೆ ನುಡಿದ || 399 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಮಾತುಳ ಚಿಂತಿಪು | ದೇತಕಿನ್ನಿದಕಿನ್ನು |
ಭೀತಿಯ ಬಿಡು ಕ್ಷಣದಿ ||
ಶ್ವೇತವಾಹನನ ವಿ | ಖ್ಯಾತ ಸೈನ್ಯವ ಪೊಕ್ಕು |
ನಾ ತಡೆದವರುಗಳ || 400 ||
ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಯರ್ಜುನನ ಬಲಕಾಂತಾರ |
ವನು ನಿಮಿಷದೊಳಗಿಂದು ||
ಮುನಿದು ಭಸ್ಮವಗೈವೆ | ನನುಮಾನಿಸದಿರೆಂದು |
ಜನಪತಿಗಭಯವಿತ್ತ || 401 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಇಂದುಕುಲತಿಲಕ ನೀ ಕೇಳು ಮಾಹಿಷ್ಮತಿ ವ |
ಸುಂಧರಾಧಿಪಗರುಹಿ ಧೈರ್ಯವಂ ಬಳಿಕ ಖತಿ |
ಯಿಂದ ಪೊಕ್ಕಾ ನರನ ಬಲವ ಸುಡತೊಡಗಿದಂ ಸಪ್ತರಸನಂ ರಭಸದಿ ||
ಮಂದಿ ಗಜ ರಥ ವಾಜಿಯೊಂದುಳಿಯದಂತೆ ಹೊಗೆ |
ಯಿಂದುಂಬಿ ಭುಗಿಲೆನುತ ದಳ್ಳುರಿಯ ಸೂಸಿದರೆ |
ಬೆಂದು ಬೇಗುದಿಯಾಗಿ ಸೀದು ಸೀಕರಿಯೋಗಿ ಭಸ್ಮಮಾದುದು ಕ್ಷಣದೊಳು || 402 ||

ಕಂದ
ಸ್ವಾಹಾಕಾಂತಂ ಪಾರ್ಥನ |
ಮೋಹರವಂ ಸುಟ್ಟುರುಹಲು ಕಂಡೀ ಪರಿಯಂ ||
ಈ ಹದನಚ್ಚರಿ ಮುಂದೇ |
ನಾಹುದೊಯೆನುತಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದಂ ಕೌಂತೇಯಂ || 403 ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ಅಕಟಕಟಯಿನ್ನೇನ ಮಾಳ್ಪೆ | ಧರ್ಮಜನ |
ಮುಖವನಾನಿನ್ನೆಂತು ನೋಳ್ಪೆ || ಪಲ್ಲವಿ ||
ಧರೆಯ ರಾಯರನೆಲ್ಲ ಗೆಲಿದು | ಕಪ್ಪವನು |
ತರಲೆನ್ನ ಕಳುಹಿ ತಾನಂದು | ದೀಕ್ಷೆಯನು |
ಧರಿಸಿರುವನಗ್ರಜನು ಮುಖಕಾಯ್ತು ಕುಂದು || 404 ||

ಮೂರುಲೋಕದ ಗಂಡ ಪಾರ್ಥ | ಹರಿ ಹರರ |
ವೀರತನದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಾತನೆನುತ | ಬಿರುದೆನಗೆ |
ಧಾರಿಣಿಯೊಳಿರ್ದುದೀವರೆಗೆ ಪೊಗಳುತ್ತ || 405 ||
ಈ ನರಾಧಿಪನ ದೆಸೆಯಿಂದ | ಸೇನೆಗತಿ |
ಹಾನಿಯೊದಗಿತು ಕಾಣೆನೊಂದ | ಬಂದೆಡರ |
ನೀನೆ ಪರಿಹರಿಸು ಕರುಣಾಕರ ಮುಕುಂದ || 406 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಏನಿದದ್ಭುತ ತ್ರಿಭುವನವ ತಾ |
ಹಾನಿಗೈದಪೆನೆನುತ ಪುರಹರ |
ತಾನೆ ಕಣ್ದೆರೆದುರುಹ ತೊಡಗಿದನೋ ಮಹಾದೇವ ||
ಈ ನಿಧಾನವನರಿಯೆ ಸೈನ್ಯವಿ |
ದೇನು ಕಾರಣ ಧರೆಗುರುಳುತಿದೆ |
ತಾನು ಮುನಿದನಿದೇಕೆ ಶಿಖಿಯೆಂದೆನುತ ಯೋಚಿಸಿದ || 407 ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ
ಬಂದ ವಿಘ್ನವ ಹರಿ | ಸೆಂದಗ್ನಿದೇವನ |
ನಿಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಮುಂದೆ ದಾರಿಯ ಕಾಣೆ | ನೆಂದೆ ದೇವೇಂದ್ರನ |
ನಂದನ ಮನವ ಮಾಡಿದನೂ || 408 ||
ಕರದ ಚಾಪವ ಧರೆ | ಗಿರಿಸಿ ತಾ ಶುಚಿಯಾಗಿ |
ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ||
ಶಿರವ ಬಾಗುತ ನೀನೆ | ಪೊರೆಯೆಂದು ನುತಿಗೈದ |
ನಿರದೆ ಮತ್ತನಲಸೂಕ್ತದಲಿ || 409 ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀದಹನ | ಹೇ ಸಪ್ತರಸನ |
ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀದಹನ ||
ಜಯ ಜಯ ತ್ರಿಭುವನ | ಲಯ ಪರಿಪಾಲನ |
ದಯದಿ ಪಾಲಿಪುದೆನ್ನ | ಸದ್ಗುಣರನ್ನ || 410 ||
ದೇವ ನೀನೆ ಮುನಿವೆಯ | ಮುಂದೆನ್ನನು |
ಕಾವ ಮಹಿಮರ್ಯಾರಯ್ಯ ||
ನಾವೆಸಗುವ ಮಖ | ದಾ ವರ ಹವಿರ್ಭಾಗ |
ದೇವ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಿಂ | ದೇವಾಳಿಗಹುದಯ್ಯ || 411 ||
ಎನ್ನ ಮೇಲತಿದಯದಿ | ಗಾಂಡೀವ ಧನು |
ವನ್ನಿತ್ತೆ ನೀನೆ ವನದಿ ||
ನಿನ್ನೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ | ಕನ್ಯೆ ಪಾಂಚಾಲೆ ನೋ |
ಡನ್ಯರೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರ | ಸನ್ನನಾಗೈ ದೇವ || 412 ||

ಕಂದ
ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿಸು ವೈಶ್ವಾ |
ನರ ನೀನೆನ್ನಂ ಜಯ ಜಯವೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥಂ ||
ಪರಿಪರಿಯಿಂ ನುತಿಸುತ್ತಿರೆ |
ಹರುಷದಿ ಮೈದೋರುತ ಪಾವಕನಿಂತೆಂದಂ || 413 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ
ತರಳ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಸಾಕು | ಶಿರವ ನೆಗಹೆನುತಗ್ನಿ |
ಕರವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂಭ್ರಮದೀ ||
ಮರುಗಲೇಕೈ ಬರಿದೆ | ತುರಗಮೇಧವಿದ್ಯಾಕೆ |
ದುರಿತಹರ ಹರಿ ನಿಮ್ಮೊಳಿರಲು || 414 ||
ಅಹುದು ನೀವೆಂಬುದಂ ಮೀರಬಪ್ಪುದೆ ಹರಿಯ |
ಸಹವಾಸವೇ ಸಾಲ್ಗು ಜಗದೀ ||
ವಹಿಸುವವರಾರು ಸದ್ಧರ್ಮ ಮಾಧವನಾಜ್ಞೆ |
ಯಿಹುದೆಮಗೆ ಮಖವನೆಸಗುವಡೆ || 415 ||
ಆತನಪ್ಪಣೆಯೊಳಿ | ನ್ನೀ ತುರಗಮೇಧವನು |
ತಾ ತೊಡಗಿದನು ಧರ್ಮಜಾತ ||
ನಾ ತೆರಳಿ ಬಂದೆನೀ | ರೀತಿಯಾದುದು ಪೊರೆಯೊ |
ವೀತಿಹೋತ್ರನೆ ಕರುಣವಿರಿಸಿ || 416 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಗುಣವನಧಿಯಹ ಫಲುಗುಣನೆ ಕೇ |
ಳಿನಿತು ಮನ ಮುನಿಸಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳು |
ನಿನಗೆ ನಾನೆರಡೆಣಿಸೆ ನುಡಿ ಸಟೆಯಲ್ಲ ಜಯವಹುದು ||
ಎನುತ ಮತ್ತಾ ವಹ್ನಿ ಕುಂತೀ |
ತನಯನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಾವನ |
ಸನಿಹಕೈದುತಲೆಂದ ವಿನಯದೊಳತಿ ಹಿತದೊಳಿಂತು || 417 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಮಾವ ಲಾಲಿಸು ಬೇಡ ಬಿಡು ಬಿಡು |
ನೀ ವಿರೋಧವ ನರನೊಡನೆ ಸ |
ದ್ಭಾವದಿಂದಿಹುದೊಳಿತು ಮುಂದಕೆ | ಭೂವರೇಣ್ಯ || 418 ||
ಸಂಗರವ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ ಮೆರೆವ ತು |
ರಂಗವನು ಕೊಂಡೊಪ್ಪಿಸಾತನ |
ಸಂಗಡವೆ ಪೋಪುದು ಸಹಾಯಕೆ | ಹಿಂಗದಿನ್ನು || 419 ||
ನಿನ್ನ ಮಾತಿನೊಳೈದಿ ಪಾರ್ಥನ |
ಸೈನ್ಯವನು ಪರಿಭವವಗೊಳಿಸಲು |
ಯೆನ್ನ ಮರೆಯನು ಹೊಕ್ಕ ಮೇಲೇ | ನಿನ್ನು ಕದನ || 420 ||

ತನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವ |
ರೆನ್ನುತಲಿ ಹರಿ ಪಾಲಿಸುವನವ |
ರನ್ನು ಸಂತತ ಬಾರದಪಜಯ | ವಿನ್ನವರ್ಗೆ || 421 ||

ವಾರ್ಧಕ
ಧರಣೀಶ ಲಾಲಿಸಿದರೊಳ್ ಸುರಪನಂದನಂ |
ಹರಿ ಹರಾದ್ಯರ ಕದನದೊಳು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಧೀರ |
ನಿರುವನವನಂ ಗೆಲ್ವರ್ಯಾರು ನೀನದರಿಂದ ಹಯವನಾತನಿಗೊಪ್ಪಿಸೀ ||
ಹರಿಯೊಲುಮೆಯಂ ಪಡೆಯೆನುತ್ತ ಸಂತೈಸುತ್ತ |
ಲರಸನಂ ಪುರಕೆ ಮರಳಿಸಲಿತ್ತಲಾ ಪಾರ್ಥ |
ಭರದಿ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚು ಶಮನಿಸಿದನುರಿಯಡಾವರಿಯನಂದು || 422 ||

ರಾಗ ಸವಾಯ್ ಏಕತಾಳ
ಧರಣಿಪ ತನ್ನಯ | ಪುರಕೈದುತಲಾ |
ನರಗೀವಡೆ ಬಹು ವಸ್ತುಗಳ ||
ನೆರಹುತಲಿರಲವ | ನರಸಿ ಜ್ವಾಲೆ ಬಂ |
ದರಸನೊಳೆಂದಳೀ ಮಾತುಗಳ || 423 ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ ಏಕತಾಳ
ಏನಿದೇನು ಪ್ರಿಯ | ಸಮರವಿ | ಧಾನ ಸುಗುಣರೆರೆಯ ||
ನೀನೀ ವಸ್ತುಗ | ಳಾ ನರಗೀವುದೆ |
ದೀನನಾಗಿ ಕ್ಷಾ | ತ್ರಾನ್ವಯನೆನಿಸಿ || 424 ||
ಸರಸಿಜಮುಖಿ ಕೇಳೆ | ಕಪ್ಪವ | ತೆರುವೆನು ನಾ ನಾಳೆ ||
ಭರದೊಳವನ ಬಲ | ಹರಿಸಲು ಪಾವಕ |
ಗೆರಗಿಹನದರಿಂ | ಧುರ ಬಿಡಲರುಹಿದ || 425 ||
ಆತನ ನುಡಿಗಾಗಿ | ನೀನಿ | ನ್ನೇತಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ||
ಸೋತೆನೆನುತ ಪುರು | ಹೂತಸುತಗೆ ನಾ |
ನಾತರ ವಸ್ತುವ | ನೇತಕೊಪ್ಪಿಪುದು || 426 ||

ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಝಂಪೆತಾಳ
ಮರುಳಲ್ಲ ಕಾಂತೆ ಕೇಳು | ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ |
ಭರಿತ ಹರಿಯಾಣತಿಯೊಳು ||
ವಿರಚಿಸುವ ಯಮಜಾತನು | ಮಖವ ಸಹ |
ಕರಿಸದಿರಲುಚಿತವೇನು || 427 ||
ವಾರುವವ ಕೊಡದೆ ಮತ್ತಾ | ಪೌರುಷವ |
ದೋರು ಕ್ಷಾತ್ರಿಯನೆನುತ್ತ ||
ಸೂರೆಗೊಂಬುದು ಜಯವನು | ಸಲ್ಲದಡೆ |
ಸೇರುವುದು ಸುರಪುರಿಯನು || 428 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಳೆಯಧಿಪನಹ ನೀಲಕೇತಗೆ |
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂ ಜ್ವಾಲೆ ಬೋಧಿಸೆ |
ಕಲಹವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
ಬಲಯುತನು ತಾನಿರ್ದ ಕೇಳೈ |
ಲಲನೆಯರ ಬಲುಹೆಂತೊ ಪೇಳುವ |
ಡಳವೆ ಕಾಂತೆಯ ಮತದಿ ಛಲವಿಡಿದಿರ್ದನಂದಿನೊಳು || 429 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಅರಸ ಕೇಳನಿತರೊಳ್ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ ಭೂವರಂ |
ವಿರಹದುರಿಯಿಂ ಪೊರಳ್ವಳಲುತಿಹ ಕೋಕಗಳ |
ಮೊರೆಯನಾಲಿಸುತಲಳಿಕುಲದ ಬಂಧನವ ನೆನೆನೆನೆದು ಮನ್ಮಥ ಶಬರನ ||
ಮೆರೆವ ಜಯಸಿರಿಯೆಂಬ ತೆರದೊಳಿಹ ತಮ ನಿಶಾ |
ಚರಿಯ ತರಿದಪೆನೆಂದ ಕನಲಿ ಕೆಂಪಿಡಿದು ಕ |
ಣ್ದೆರೆಯೆ ಪೊರಮಡುವ ಕೆಂಗೆಂಡವೆನೆ ತರಣಿಯುದಿಸಿದ ಪೂರ್ವ ಪರ್ವತದೊಳು || 430 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಮಿತ್ರನುದಯದೊಳೆದ್ದು ಪಟುಭಟ |
ಮೊತ್ತವನು ಶೇಖರಿಸಿ ವಹಿಲದಿ |
ಮತ್ತೆ ಮಾಹಿಷ್ಮತಿ ಪುರಾಧಿಪ | ನತ್ತ ಪೊರಟು || 431 ||
ತುರಗವನು ಬಿಡೆ ಬವರಕನುವಾ |
ಗಿರಲೆನುತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಸೂಚಿಸ |
ಲರಿತು ನರನಾಕ್ಷಣದಿ ಸೈನ್ಯವ | ನೆರೆದ ಭರದಿ || 432 ||
ಪುರವ ಮುತ್ತುವದೆನುತ ಮುಂದ್ವರಿ |
ದಿರಲು ನೀಲಧ್ವಜನು ಕಾಣುತ |
ಧುರವೆಸಗುತಿರಲಾ ಪ್ರವೀರಗೆ | ನರನು ನುಡಿದ || 433 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಆರೆಲೊ ನೃಪಕುವರ | ಸಂಗ್ರಾಮದಿ |
ವೀರ ನೀನಹೆಯ ಪೋರ ||
ಸಾರವಲ್ಲದು ಕೆಲ | ಸಾರುತ್ತ ನಮ್ಮಯ |
ವಾರುವವದನೊಪ್ಪಿಸು || 434 ||
ವಾರುವವನು ಬಂಧಿಸಿ | ಬಿಡುವುದುಂಟೆ |
ಸಾರವಲ್ಲಿದು ಸಾಹಸಿ ||
ಧಾರಿಣಿಯ ಪತಿಯ ಕು | ಮಾರಕ ವೀರ ಪ್ರ |
ವೀರ ನಾನಹೆನು ಕೇಳು || 435 ||

ಮರುಳೆಲಾ ತ್ರೈಜಗದಿ | ಪ್ರವೀರನಾ |
ನಿರಲೀ ಮಹೀತಳದಿ ||
ವರಧನಂಜಯನೊಳು | ಬರಿದೆ ಪ್ರವೀರನೆಂ |
ದರೆ ಪೆಸರಡಗಿಪೆನೊ || 436 ||
ಘನವೆ ನೀ ಕೇಳಾದರೆ | ಮಿಕ್ಕಹಿತಕಾ |
ನನಧನಂಜಯ ನಾನಿರೆ ||
ನಿನಗೀ ಪೆಸರು ಸಲ್ಲ | ದನುವರದಲಿ ತೆಗೆ |
ವೆನು ಕೇಳೆಂದೆಚ್ಚನಾಗ || 437 ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ

ಸಣ್ಣವ ನೀನೆನು | ತೆಣ್ಣೆಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಗಣ್ಯವಿಲ್ಲದಿಂತು ||
ನಿನ್ನಯ ಗರ್ವವ | ನೆನ್ನೊಳು ತೋರ್ಪುದೆ |
ಯೆನ್ನುತ ಶರವೆಸೆದ || 438 ||
ತಡೆಗಡಿದೊಡನದ | ಬಿಡಲು ಶರೌಘವ |
ಕಡಿದಾ ಫಲುಗುಣನೂ ||
ಬಿಡೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವ | ದೊಡನೆ ಪ್ರವೀರನ |
ತುಡುಕಿ ಕೆಡಹೆ ಶಿರವ || 439 ||

ಕಂದ

ತರಳ ಪ್ರವೀರನ ಶಿರ ಧರೆ |
ಗುರುಳಲು ಕಾಣುತಲಾ ನೀಲಧ್ವಜನಾಗಂ ||
ಹರ ಹರ ಯೆನುತ್ತೈತರುತಂ |
ಶಿರವಂ ಮುಂಡಾಡುತಲೆಂದಂ ಶೋಕಿಸುತಂ || 440 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಗನೆ ನಿನ್ನ | ಅಗಲಿ ಪುರವ | ಪೊಗುವೆನೆಂತು ಚಿನ್ನ |
ಸುಗುಣರನ್ನ | ಜಗದೊಳನ್ಯ | ವಿಗಡರಿಹರೇನೆನ್ನ || 441 ||
ಧುರದಿ ಶೌರ್ಯ | ದಿರವದೋರಿ | ನರನ ಹತಿಯೊಳಿಂದು ||
ಧರೆಗುರುಳಿದೆ ಬರೆದ ಪಣೆಯ | ಕ್ಕರದ ವಿಧಿಯದಿಂತು || 442 ||
ಕಂದ ನೀ ಬಾರೆಂದು ಮುದದಿ | ಮುಂದೆ ಕರೆವೆ ನಾನ್ಯಾರನು ||
ಇಂದ್ರಸುತನೊ | ಳಿಂದು ಜಯವು | ಹೊಂದದೆ ಹೋಯಿತೇನು || 443 ||
ವೀತಿಹೋತ್ರ | ನೀತಿ ನುಡಿಯೆ | ಮಾತ ಕೊಳದೆ ಬಗೆಗೆ ||
ಘಾತಿಸಿದೊಲಾ | ಯ್ತೀ ತೆರದಿ ಮ | ನ್ನಾಥೆಯೆಂದ ನುಡಿಗೆ || 444 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ನೃಪತಿ ಬಾಲನ |
ಶಿರವ ನೆಗಹುತ ಮುದ್ದಿಸುತ ಮಿಗೆ |
ಕರದೊಳಪ್ಪುತ ರೂಪಗುಣ ವಿಕ್ರಮವ ಬಣ್ಣಿಸುತ ||
ಮರುಗಿ ಮನದೊಳು ಬಳಿಕ ಕೋಪೋ |
ತ್ಕರುಪ ಶಿಖಿ ಮಸಗಲ್ಕೆ ರೌದ್ರುದಿ |
ಧರಣಿಪತಿ ನೀಲಧ್ವಜನು ಫಲುಗುಣನಿಗಿದಿರಾದ || 445 ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ

ಪೂತುರೆ ಪ್ರತಿಭಟ ನಿನ್ನ | ಶರ | ವ್ರಾತವ ಬಿಡು ಪರಿಕಿಪೆ ನಾ ||
ಘಾತಿಸಿದೆಯ ಮಮಸುತನ | ಬಿಡೆ | ನೈ ತೊಡಗಿದೆ ಬಲುಕದನ || 446 ||
ಸೊಕ್ಕಿನ ನುಡಿಯಾಡದಿರು | ಜಯ | ಸಿಕ್ಕದು ನೀ ಕೈದೋರು ||
ತಕ್ಕುದ ಶಿಖಿ ಪೇಳಿದರೆ | ಮನ | ಕಿಕ್ಕದೆ ಬಂದಿಹೆ ಭಳಿರೆ || 447 ||
ಮಂತ್ರಿ ಸಹೋದರರುಗಳ | ಸುತ | ರಂ ತಡೆಗಡಿದಹ ಖೂಳ ||
ಯೆಂತಾದರು ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ | ಶಿರ | ವಂ ತರಿವೆನು ನಿಮಿಷದಿ ನಾ || 448 ||
ಸಂಗರದೊಳಗಳಿದಿಹಪರ | ತಿಳಿ | ದಂಗವರಿಯದೀ ಸಮರ ||
ಹಿಂಗದೆ ತೊಡಗಿದೆ ಬರಿದೆ | ಜಯ | ವಂ ಗೊಳುವಾಸೆಯದಿಹುದೆ || 449 ||
ಖತಿಯಿಂ ನೀಲಧ್ವಜನೂ | ಶರ | ತತಿಯ ಸುರಿಸೆ ಫಲುಗುಣನೂ ||
ಪ್ರತಿ ಶರದಿಂ ಕಡಿದದನೂ | ಭೂ | ಪತಿಗಿಡೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನೂ || 450 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕಲಿಧನಂಜಯ ಕನಲಿ ತಾ ಮ |
ತ್ತೆಳೆದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನೆಸೆಯೆ ಬಂ |
ದಿಳೆಯಧಿಪನನು ಕೆಡಹಿ ಮೂರ್ಛಿಸೆ ಕಾಣುತದನಂದೂ ||
ಅಳಲಿ ಮನದೊಳು ಸಾರಥಿಯು ಪುರ |
ವಳಯಕೈದಿಸೆ ರಥವನಾಕ್ಷಣ |
ಬಳಿಕ ನೃಪ ತಿಳಿದೆಚ್ಚರಿತು ತಾನಂದು ಮನಮರುಗಿ || 451 ||

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹರ ಹರ ಸವನಿಸಿತೀ ಪರಿ | ಕಷ್ಟ |
ವರುಹುವದೇನೆನ್ನ ಜಯಿಸಿರಿ ||
ಬರಿದಾಯ್ತು ನರನ ಸಂಗರದೊಳು | ಶೌರ್ಯ |
ಮೆರೆಯದಾಯಿತು ಧುರಗಲಿಯೊಳು || 452 ||
ವೀತಿಹೋತ್ರನ ನೀತಿಬೋಧೆಯ | ಮನ |
ಕೇ ತಾರದಿಂತಾಯ್ತು ನಿಶ್ಚಯ ||
ಸೋತೆನು ಸತಿಯ ಮಾತಿನೊಳಾನು | ಕಡು |
ಪಾತಕಿಯವಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟೆನು || 453 ||

ಸುತ ಸಹೋದರ ಬಂಧುವರ್ಗವ | ಚಮೂ |
ಪತಿ ಸಚಿವಾದಿ ನಿಕಾಯವ ||
ಪ್ರತಿಭಟ ನರನಸ್ತ್ರಕಿತ್ತೆನೂ | ಮುಂದೆ |
ಮತಿಗಾಣದಾದೆನು ಫಲವೇನು || 454 ||
ದುಷ್ಟೆ ಘಾತಕಿ ಜ್ವಾಲೆಯಾದಳು | ಯಿಂಥಾ |
ಕಷ್ಟವನೆನಗೊದಗಿಸಿದಳು ||
ಭ್ರಷ್ಟೆ ಸಲ್ಲಳು ತನಗೆನ್ನುತ್ತ | ಬಹು |
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದೆದ್ದೊಳ ಸರಿಯುತ್ತ || 455 ||

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಎಲೆ ದುಷ್ಟೆ ಜ್ವಾಲೆ ನೀ | ನಿಲಬೇಡ ನಡೆ ಗಾಢ |
ತಿಳುಹಿ ಕುಟಿಲವನೆನಗೆ ನಿನ್ನೆ ||
ಫಲುಗುಣನ ಹಯವನವ | ಗೊಲಿದೀಯದಂತೆಸಗು |
ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲ ಕಡುಪಾಪಿ || 456 ||
ಹರಿಯ ಮೈದುನನೊಡನೆ | ಧುರವೆಸಗಲರುಹಿ ಸೋ |
ದರ ಸುತರು ಸಚಿವಾಪ್ತರುಗಳ ||
ಬರಿದೆ ಕೊಲಿಸಿದೆಯೆಂದು | ಧರಣಿಪತಿ ಪುರದಿಂದ |
ಹೊರಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳವಳ || 457 ||
ಬಂಧಿಸಿದ ಮಖಹಯವ | ನಂದು ತರಿಸುತ ಘೋಷ |
ದಿಂದ ಕಪ್ಪವ ಹೊರಿಸಿಕೊಳುತ ||
ಇಂದ್ರನಂದನನೆಡೆಗೆ | ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದನಿತ |
ನಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು ಸಂತಸದಿ || 458 ||
ಶ್ವೇತವಾಹನ ನೀಲ | ಕೇತಗುಚಿತವನಿತ್ತು |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ಕಾಗ ||
ಗೀತ ನೃತ್ಯಾದಿ ವಿವಿ | ಧಾತಿಶಯ ಜಯರವದ |
ನೂತನೋತ್ಸಾಹವದು ಮೆರೆಯೆ || 459 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿತ್ತ ಜ್ವಾಲೆ ತಾ ಪುರದಿಂದ |
ಪೊರಟಾಗ ಬಂದು ತನ್ನನುಜನುನ್ಮುಖಗರುಹೆ |
ಹರಿಯ ಹಗೆ ಸಲದೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಲ್ಲಿಂದ ಕೃತ್ರಿಮವನೆಣಿಸಿ ಬಳಿಕ ||
ಸುರನದಿಯ ತಡಿಗೈದಿ ನೀ ದೋಷಿಯಹೆ ನಿನ್ನ |
ತರಳ ಭೀಷ್ಮನ ನರಂ ತರಿದನೆನೆ ಮಮ ಸುತನ |
ಹರಿಸಿದನ ತಲೆಯನಾತನ ಸುತಂ ತಿಂಗಳೊಳು ತರಿಯಲೆನ್ನುತ ಶಪಿಸಲು || 460 ||

ಭಾಮಿನಿ
ಕೃತ್ರಿಮದ ನುಡಿಯಿಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ |
ಮತ್ತೆ ಗಂಗಾದೇವಿಯಿಂ ಕೊಡಿ |
ಸುತ್ತ ಶಾಪವ ಬಳಿಕ ತಾನಂಬಾಗಿ ಬಹೆನೆನುತ ||
ಚಿತ್ರಭಾನು ಪ್ರವೇಶಮಂ ಗೈ |
ಯುತ್ತ ಜ್ವಾಲೆಯು ಬಭ್ರುವಾಹನ |
ನುತ್ತಮದ ಮಾಡಿಗೆಯೊಳಿರ್ದಳು ವೈರತನದಿಂದ || 461 ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ
ಕೇಳು ಧರಣಿಪ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನು |
ನೀಲಕೇತಾದ್ಯರನು ಕೂಡುತ |
ಪಾಳಯವು ಸಹಿತೈದೆ ಮುಂದಕೆ | ಸಾಲುವಿಡಿದೂ || 462 ||
ಮತ್ತೆ ತೆಂಕಣದವನಿಪರ ಗೆಲಿ |
ಯುತ್ತ ಕಪ್ಪವಗೊಳುತ ತನ್ನಯ |
ಪತ್ತನಕೆ ಬಂದಣ್ಣಗೊಪ್ಪಿಸ | ಲರ್ಥಿಯಿಂದ || 463 ||
ಸಿರಿವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಜ |
ತುರಗಮೇಧವ ರಚಿಸಿ ದುರಿತವ |
ಹರಿಸಲಂಬರದಿಂದ ಪೂಮಳೆ | ಗರೆಯೆ ಸುರರು || 464 ||
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನನವ ಶೃಂ |
ಗಾರ ಪೀಠದೊಳೊಪ್ಪಿರಲ್ಕಾ |
ನಾರಿಯರು ತಂದೆತ್ತಿ ಬೆಳಗಿದ | ರಾರತಿಯನೂ || 465 ||

ರಾಗ ಢವಳಾರ ಏಕತಾಳ
ಕ್ಷೀರಸಾಗರವಾಸ ಹರಿಗೇ | ಚಾರು ಪೀತಾಂಬರಧರಗೇ
ಮೂರು ಜಗವನುದರದಿ ಧರಿಸಿದಗೇ |
ಘೋರ ಕಲುಷಭಯ ಪರಿಹರಿಸುವಗೇ ||
ವಾರಿಜ ನೇತ್ರಗೆ | ಭೂರಿ ಕೃಪಾಬ್ಧಿಗೆ ||
ನೀರೆಯರಾರತಿಯ || ಬೆಳಗಿದರೂ || ಶೋಭಾನಂ || 466 ||
ದೇವರ ದೇವನಾದವಗೇ | ಪಾವನಚರಿತ ಮಾಧವಗೇ ||
ಸಾವಿರನಾಮದನಂತಮಹಿಮನಿಗೆ |
ದೇವಕಿಸುತನೆನಿಸಿದ ಚಿನ್ಮಯಗೆ ||
ಭಾವಜನಯ್ಯಗೆ | ಭಾವಕಿಯರು ಹೊಸ |
ಹೂವಿನಾರತಿಯ || ಬೆಳಗಿದರೂ | ಶೋಭಾನಂ || 467 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಕ್ಷಿತಿನಾಥ ಲಾಲಿಸೀ ಪರಿಯೊಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ |
ಸತಿಜನಂ ಮರಳಲ್ಕೆ ಕಂಸಾರಿಸಹ ಯಮಜ |
ನತಿಶಯಾನಂದದಿಂದಿರುತಿರ್ದನಿಭಪುರದೊಳರುಹಲೇನಚ್ಚರಿಯನೂ ||
ಶ್ರುತಿಗಗೋಚರನಾದ ಶ್ರೀಕಾಂತನಂ ಪಾಂಡು |
ಸುತರೊಲಿಸಿಕೊಂಡೀರ್ದರೀ ಶುಭ ಚರಿತ್ರಮಂ |
ಹಿತದಿ ಕೇಳೆಂದ ವೈಶಂಪಾಯ ಜನಮೇಜಯಂಗೊರೆದ ಸತ್ಕಥೆಯನೂ || 468 ||
ಪೊಡವಿ ಜನರರಿವಂತೆ ವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪರಿ |
ವಿಡಿದು ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಜಿಲ್ಲೆಯುಪ್ಪಿನಂ |
ಗಡಿಯೆನಿಪ ತಾಲೂಕಿನ ಮರಮಾಗಣೆಯೊಳಿಹ ಪಡ್ನೂರೆನಿಪ ಗ್ರಾಮದಿ ||
ಬಿಡದೆ ಪರಿಶೋಭಿಪಜ್ಜನಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿರ್ಪ |
ಪೊಡವಿಸುರಕುಲಜ ಸುಬ್ರಾಯಾಖ್ಯ ಭೂಸುರಂ |
ಪಡೆದ ಬಾಲಕ ಶಂಕ್ರನಾರಾಯಣಾಖ್ಯ ನಾಂ ಪರಿದಯದಿ ಗೈದೆನಿದನೂ || 469 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಪೇಳಿದೀ ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪಿರೆ |
ಶೀಲರಿದ ತಿದ್ದುವುದು ದಯದಿಂ |
ಮೇಲೆ ಹಂಸಕ್ಷೀರನ್ಯಾಯದಿ ಬೇಡಿಕೊಳುತಿಹೆನು ||
ಬಾಲದುರ್ಗಾಧವ ಸದಾಶಿವ |
ಶ್ರೀಲಲಾಮ ಮುಕುಂದ ಶ್ರೀವನ |
ಮಾಲ ಕೃಷ್ಣರ ನಮಿಪೆ ಪಾಲಿಸಲೆನ್ನನನವರತ || 470 ||

ರಾಗ ಮೋಹನ ಝಂಪೆತಾಳ

ಮಂಗಲಂ ಕರಿಮುಖಗೆ | ಮಂಗಲಂ ಹರಿಸಖಗೆ |
ಮಂಗಲಂ ವಿಧಿಮನೋಹರೆ ವಾಣಿಗೆ ||
ಮಂಗಲಂ ಲೋಕಮಾತೆಗೆ ಮಹಾರ್ಣವ ಸುತೆಗೆ |
ಮಂಗಲಂ ಬಾಲದುರ್ಗೆಗೆ ಭರ್ಗಗೆ || 471 ||
ಮಂಗಲಂ ಶ್ರೀ ರುಂಡಮಾಲಗಣಪಾಲನಿಗೆ |
ಮಂಗಲಂ ವಿಬುಧ ಮನು ಮುನಿವರ್ಗಕೇ ||
ಮಂಗಲಂ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಾರತಿಯರಿಗೆ |
ಮಂಗಲಂ ಸಕಲ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಗೆ || 472 ||
ದೇವ ದೇವೇಶನಿಗೆ | ದೇವಪತಿ ಪೋಷನಿಗೆ |
ದೇವಾರಿವಂಶ ಸಂಹಾರಕನಿಗೇ ||
ದೇವಮುನಿನಮಿತ ಭೂ | ದೇವನೆನಿಸಿದ ವಾಸು |
ದೇವ ದೇವಕಿತನಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೇ || 473 ||

*****

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಆಧಾರ: ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಪುಟ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟವರು: www.kanaja.in – ಅಂತರಜಾಲ ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನಕೋಶ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಒದಗಣೆಗೆ ಸಹಕಾರ: ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಹೊಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ, ಲನಾ ಭಟ್

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಬರವಣಿಗೆ: ದಿನೇಶ್ ಉಪ್ಪೂರ ಎಮ್. ಎನ್

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಶ್ರೀಧರ್ ಡಿ.ಎಸ್., ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ಅಶೋಕ ಮುಂಗಳೀಮನೆ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ಡಾ. ಪ್ರದೀಪ ಸಾಮಗ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ